EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 27.10.2021.
COM(2021) 663 final

2021/0341 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2013/36/ES attiecībā uz uzraudzības pilnvarām, sankcijām, trešo valstu filiālēm un vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem un ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SEC(2021) 380 final} - {SWD(2021) 320 final} - {SWD(2021) 321 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Ierosinātais grozījums Direktīvā 2013/36/ES (Kapitāla prasību direktīva jeb KPD) ir daļa no tiesību aktu kopuma, kas ietver arī grozījumus Regulā (ES) Nr. 575/2013 (Kapitāla prasību regula jeb KPR)[1].

Reaģējot uz 2008. un 2009. gada lielo finanšu krīzi, Savienība īstenoja būtiskas reformas prudenciālās uzraudzības regulējumā, kas piemērojams bankām, lai uzlabotu banku noturību un tādējādi palīdzētu novērst līdzīgas krīzes atkārtošanos. Minēto reformu pamatā lielākoties bija starptautiski standarti, kurus kopš 2010. gada pieņēmusi Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (*BCBS*)[2]. Standartus kopīgi dēvē par "Bāzele III" standartiem, "Bāzele III" reformām vai "Bāzele III" regulējumu[3].

BCBS izstrādātie globālie standarti ir kļuvuši arvien svarīgāki, jo banku nozare kļūst arvien globālāka un savstarpēji saistītāka. Lai gan globalizēta banku nozare veicina starptautisko tirdzniecību un ieguldījumus, tā rada arī sarežģītākus finanšu riskus. Bez vienotiem globāliem standartiem bankas varētu izvēlēties veikt savas darbības jurisdikcijā ar vispielaidīgākajiem regulatīvajiem un uzraudzības režīmiem. Tas varētu novest pie centieniem noteikt pēc iespējas zemākus regulatīvos standartus, lai piesaistītu banku darījumdarbību, vienlaikus palielinot globālās finanšu nestabilitātes risku. Starptautiskā koordinācija globālo standartu jomā lielā mērā ierobežo šāda veida riskantu konkurenci un ir viens no priekšnosacījumiem finanšu stabilitātes uzturēšanai globalizētā pasaulē. Globālie standarti atvieglo arī to banku darbību, kuras darbojas starptautiskā mērogā un kuru vidū ir arī liels skaits ES banku, jo tie garantē, ka visnozīmīgākajos finanšu centros visā pasaulē tiek piemēroti kopumā līdzīgi noteikumi.

ES ir bijusi viens no galvenajiem starptautiskās sadarbības atbalstītājiem banku regulējuma jomā. Pirmais "Bāzele III" regulējumā ietilpstošo pēckrīzes reformu kopums tika īstenots divos posmos:

- 2013. gada jūnijā, kad tika pieņemta KPR[4] un KPD IV[5];
- 2019. gada maijā, kad tika pieņemta Regula (ES) 2019/876[6], kas pazīstama arī kā KPR II, un Direktīva (ES) 2019/878, kas pazīstama arī kā KPD V[7].

---

1 COM(2021) 664.

2 *BCBS* locekļi ir centrālās bankas un banku uzraudzītāji no 28 pasaules jurisdikcijām. *BCBS* dalībnieces ES valstu vidū ir Beļģija, Francija, Vācija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande un Spānija, kā arī Eiropas Centrālā banka. Eiropas Komisija un EBI piedalās *BCBS* sanāksmēs kā novērotāji.

3 Konsolidētais "Bāzele III" regulējums ir pieejams tīmekļa vietnē https://www.bis.org/bcbs/publ/d462.htm.

4 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 321, 26.6.2013., 6. lpp.).

5 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012.

Līdz šim īstenotās reformas bija vērstas uz tāda regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla kvalitātes un kvantitātes palielināšanu, kas bankām jātur iespējamo zaudējumu segšanai. Turklāt to mērķis bija samazināt banku pārmērīgo aizņemto līdzekļu īpatsvaru, palielināt banku noturību pret īstermiņa likviditātes satricinājumiem, samazināt to atkarību no īstermiņa finansējuma un koncentrācijas risku un risināt problēmas saistībā ar bankām, kas ir "pārāk lielas, lai bankrotētu".[8].

Tā rezultātā jaunie noteikumi pastiprināja atbilstīga regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla kritērijus, palielināja minimālā kapitāla prasības un ieviesa jaunas prasības kredīta vērtības korekcijas[9] (*CVA*) riskam un riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem[10]. Turklāt tika ieviesti vairāki jauni prudenciāli pasākumi: minimālā sviras rādītāja prasība, īstermiņa likviditātes rādītājs (zināms kā likviditātes seguma rādītājs), ilgtermiņa stabila finansējuma rādītājs (zināms kā neto stabila finansējuma rādītājs), lielu riska darījumu limiti[11] un makroprudenciālās kapitāla rezerves[12].

Pateicoties šim pirmajam Savienībā īstenoto reformu kopumam[13], ES banku nozare ir kļuvusi ievērojami noturīgāka pret ekonomikas satricinājumiem un varēja stāties pretī Covid-19 krīzei, stāvēdama uz daudz stabilākiem pamatiem nekā lielās finanšu krīzes sākumā.

Turklāt uzraudzības iestādes un likumdevēji Covid-19 krīzes sākumā veica pagaidu atvieglojumu pasākumus. Komisija 2020. gada 28. aprīļa skaidrojošajā paziņojumā[14] par grāmatvedības un prudenciālās uzraudzības regulējuma piemērošanu, lai atvieglotu ES banku aizdevumus uzņēmumiem un mājsaimniecībām Covid-19 laikā, apstiprināja prudenciālajos un grāmatvedības noteikumos iestrādāto elastību, kā uzsvērušas Eiropas uzraudzības iestādes un starptautiskās struktūras. Pamatojoties uz to, likumdevēji 2020. gada jūnijā pieņēma mērķorientētus pagaidu grozījumus konkrētos prudenciālās uzraudzības regulējuma aspektos – tā saukto KPR "ātro risinājumu" paketi[15]. Kopā ar izlēmīgiem monetārās un fiskālās politikas pasākumiem[16] tas palīdzēja bankām pandēmijas laikā turpināt izsniegt aizdevumus mājsaimniecībām un uzņēmumiem. Tas, savukārt, palīdzēja mazināt pandēmijas izraisīto ekonomikas satricinājumu[17].

---

7 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/878 (2019. gada 20. maijs), ar ko Direktīvu 2013/36/ES groza attiecībā uz atbrīvotajām sabiedrībām, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, atalgojumu, uzraudzības pasākumiem un pilnvarām, kā arī kapitāla saglabāšanas pasākumiem

8 Skatīt https://www.bis.org/publ/bcbs189.htm.

9 *CVA* ir atvasinātā instrumenta cenas uzskaites korekcija, lai ņemtu vērā darījumu partnera kredītrisku.

10 Tās bija vienīgās būtiskās izmaiņas standartu daļā par uz riskiem balstīta kapitāla prasībām, kuras tika ieviestas "Bāzele III" reformas pirmā posma ietvaros.

11 Minimuma prasība attiecībā uz lielu riska darījumu limitiem jau bija Savienības tiesību aktu iezīme, taču tā bija jauna prasība attiecībā uz Bāzeles standartiem.

12 Konkrētāk, kapitāla saglabāšanas rezerves (*CCB*), pretcikliskās kapitāla rezerves (*CCyB*), sistēmiskā riska rezerves (*SRB*) un kapitāla rezerves globālām un citām sistēmiski nozīmīgām bankām (attiecīgi G-SNI un C-SNI).

13 Šīs pirmās reformas ir īstenotas arī lielākajā daļā jurisdikciju visā pasaulē, kā tas redzamsastoņpadsmitajā progresa ziņojumā par Bāzeles tiesiskā regulējuma pieņemšanu, kas publicēts 2020. gada jūlijā (skatītshttps://www.bis.org/bcbs/publ/d506.htm).

14 Skatīt https://ec.europa.eu/info/publications/200428-banking-package-communication_en.

15 Skatītshttps://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0873&from=LV.

16 *ESBR* ir apkopojusi šādu pasākumu visaptverošu sarakstu, skatīt "*Politikas pasākumi, reaģējot uz Covid-19 pandēmiju*".

17 Savā 2020. gada jūlijā publicētajā Covid-19 neaizsargātības analīzē ECB parādīja, ka lielākās eurozonas bankas būtu pietiekami kapitalizētas, lai izturētu īslaicīgu dziļo recesiju, un ka to banku skaits, kurām ir nepietiekami kapitāla resursi smagākas recesijas gadījumā, būtu ierobežots (skatīt https://www.bankingsupervision.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ssm.pr200728_annex~d36d893ca2.en.pdf).

Lai gan vispārējais kapitāla līmenis ES banku sistēmā tagad caurmērā tiek uzskatīts par apmierinošu, dažas no problēmām, kas tika konstatētas pēc lielās finanšu krīzes, vēl nav atrisinātas. EBI un ECB veiktā analīze norāda uz to, ka kapitāla prasības, ko aprēķinājušas ES bankas, izmantojot iekšējos modeļus, ievērojami atšķiras un šo atšķirību iemesls nav pamatā esošo risku atšķirības, un tas galu galā mazina to kapitāla rādītāju ticamību un salīdzināmību. Turklāt riska jutīguma trūkums kapitāla prasībās, kas aprēķinātas, izmantojot standartizētas pieejas, rada nepietiekamas vai nepamatoti augstas kapitāla prasības dažiem finanšu produktiem vai darbībām (un līdz ar to konkrētiem darījumdarbības modeļiem, kas galvenokārt balstās uz tiem). *BCBS* 2017. gada decembrī vienojās par starptautisko standartu galīgo reformu kopumu[18] šo problēmu risināšanai. 2018. gada martā G20 valstu finanšu ministri un centrālo banku vadītāji atzinīgi novērtēja šīs reformas un atkārtoti apstiprināja apņemšanos tās pilnībā, laikus un konsekventi īstenot. Komisija 2019. gadā paziņoja par savu nodomu iesniegt tiesību akta priekšlikumu, lai īstenotu šīs reformas ES prudenciālās uzraudzības regulējumā[19].

Covid-19 pandēmijas dēļ šā priekšlikuma sagatavošanas darbs ir aizkavējies. Šis aizkavējums saskan ar *BCBS* 2020. gada 26. marta lēmumu par vienu gadu atlikt iepriekš apstiprinātos "Bāzele III" reformas galīgo elementu īstenošanas termiņus. [20]

Ņemot vērā iepriekš minēto, šai likumdošanas iniciatīvai ir divi vispārīgi mērķi: veicināt finanšu stabilitāti un veicināt stabilu ekonomikas finansēšanu laikā, kad notiek atgūšanās no Covid-19 krīzes. Šos vispārējos mērķus var iedalīt sīkāk četros konkrētākos mērķos:

(1) stiprināt uz riskiem balstīta kapitāla sistēmu, kopumā būtiski nepalielinot kapitāla prasības;

(2) prudenciālās uzraudzības regulējumā vairāk koncentrēties uz vides, sociālajiem un pārvaldības (VSP) riskiem;

(3) turpināt saskaņot uzraudzības pilnvaras un instrumentus; kā arī

(4) samazināt banku administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas publiskošanu, un uzlabot piekļuvi banku prudenciālajiem datiem.

(1) Stiprināt uz riskiem balstīta kapitāla sistēmu

Pagaidu saspringtie ekonomikas apstākļi nav kliedējuši vajadzību īstenot šo strukturālo reformu. Šī reforma ir jāpabeidz, lai novērstu pastāvošās problēmas un turpmāk palielinātu ES banku finansiālo stabilitāti, dodot tām labākas iespējas veicināt ekonomikas izaugsmi un izturēt iespējamas turpmākas krīzes, un veicināt kapitāla līmeņu salīdzināmību starp bankām. "Bāzele III" reformas elementi, kas vēl nav īstenoti, ir jāīsteno arī tādēļ, lai, pabeidzot desmit gadus ilgo prudenciālās uzraudzības regulējuma reformu, nodrošinātu iestādēm nepieciešamo regulatīvo noteiktību.

Visbeidzot, reformas pabeigšana atbilst ES saistībām attiecībā uz starptautisko sadarbību regulatīvajā jomā un konkrētajām darbībām, ko daži tās partneri ir paziņojuši vai jau ir veikuši, lai laikus un pienācīgi īstenotu reformu.

(2) Prudenciālās uzraudzības regulējumā vairāk koncentrēties uz VSP riskiem

---

18 Skatīt https://www.bis.org/bcbs/publ/d424.htm

19 Skatīt https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/SPEECH_19_6269.

20 Konkrētāk, 2023. gada 1. janvāris attiecībā uz piemērošanas sākuma datumu un 2028. gada 1. janvāris, lai pilnībā piemērotu reformas galīgos elementus.

Vēl viens tikpat svarīgs iemesls, kādēļ reforma ir vajadzīga, izriet no Komisijas pašreizējā darba saistībā ar pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku. Komisijas paziņojumā par Eiropas zaļo kursu[21] un Komisijas paziņojumā par ES 2030. gadam nospraustā klimata mērķrādītāja sasniegšanu ("Gatavi mērķrādītājam 55 %")[22] skaidri izklāstīta Komisijas apņemšanās pārveidot ES ekonomiku par ilgtspējīgu ekonomiku, vienlaikus risinot arī klimata pārmaiņu neizbēgamās sekas. Tā arī paziņoja par ilgtspējīga finansējuma stratēģiju[23], kas balstās uz iepriekšējām iniciatīvām un ziņojumiem, piemēram, rīcības plānu ilgtspējīgas izaugsmes finansēšanai[24] un Tehnisko ekspertu grupas ilgtspējīga finansējuma jautājumos[25] ziņojumiem, bet pastiprina Komisijas centienus šajā jomā saskaņot tos ar Eiropas zaļā kursa vērienīgajiem mērķiem.

Pāreja uz Komisijas ilgtspējas mērķiem prasa nepieredzētus finansēšanas centienus, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām, atjaunotu dabas kapitālu un stiprinātu noturību un plašāku sociālo kapitālu. Ar publiskajām finansēm vien nepietiks. Privātā sektora ieguldījumi pārejā uz ilgtspējīgu, oglekļneitrālu, aprites un taisnīgu ekonomiku ir jāpalielina, lai sasniegtu aplēsto resursu apjomu, kas jāizmanto šo mērķu sasniegšanai. Zaļa un ilgtspējīga finansējuma nodrošināšana finanšu sistēmas centrā ir Komisijas zaļā finansējuma stratēģijas mērķis. Banku kā starpnieku darbībai būs izšķirīga nozīme pārejas uz ilgtspējīgāku ekonomiku finansēšanā. Tajā pašā laikā pāreja uz ilgtspējīgāku ekonomiku, visticamāk, radīs bankām riskus, kas tām būs pienācīgi jāpārvalda, lai nodrošinātu, ka finanšu stabilitātes riski tiek samazināti līdz minimumam. Saistībā ar to ir vajadzīgs prudenciālās uzraudzības regulējums, un tam šajā jomā var būt izšķirīga nozīme. ES stratēģijā tas tika atzīts un tika uzsvērts, ka ES prudenciālās uzraudzības regulējumā ir jāiekļauj labāka vides, sociālo un pārvaldības (VSP) risku integrācija. Pašreizējās juridiskās prasības vien nav pietiekamas, lai nodrošinātu stimulus bankām sistemātiski un konsekventi pārvaldīt VSP riskus.

(3) Turpināt saskaņot uzraudzības pilnvaras un instrumentus

Vēl viena joma, kurai jāpievērš uzmanība, ir prudenciālo noteikumu pareiza izpilde. Uzraudzības iestāžu rīcībā jābūt šajā nolūkā nepieciešamajiem instrumentiem un pilnvarām (piemēram, pilnvarām piešķirt atļauju bankām un to darbībām, novērtēt to vadības piemērotību vai piemērot sankcijas, ja tās pārkāpj noteikumus). Lai gan ES tiesību akti nodrošina minimālo saskaņotības līmeni, uzraudzības instrumentu kopums un procedūras dalībvalstīs ievērojami atšķiras. Šī sadrumstalotā regulatīvā vide, nosakot konkrētas uzraudzības iestādēm pieejamās pilnvaras un instrumentus un to piemērošana dalībvalstīs, apdraud vienlīdzīgus konkurences apstākļus iekšējā tirgū un rada šaubas par ES banku pareizu un prudenciālu pārvaldību un to uzraudzību. Šī problēma ir īpaši aktuāla banku savienības kontekstā. Atšķirības 21 atšķirīgā tiesību sistēmā neļauj vienotajam uzraudzības mehānismam (VUM) efektīvi un lietderīgi pildīt tā uzraudzības funkcijas. Turklāt pārrobežu banku grupām ir jāveic vairākas dažādas procedūras attiecībā uz vienu un to pašu prudenciālo jautājumu, nepamatoti palielinot to administratīvās izmaksas.

(4) Samazināt banku administratīvās izmaksas, kas saistītas ar informācijas publiskošanu, un uzlabot piekļuvi banku prudenciālajiem datiem.

---

21 Skatīt https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?qid=1588580774040&uri=CELEX:52019DC0640.

22 Skatīt https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=COM:2021:550:FIN

23 Skatīt COM(2021) 390 final.

24 Skatīt https://eur-lex.europa.eu/legal-content/LV/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097.

25 Skatīt https://ec.europa.eu/info/publications/sustainable-finance-high-level-expert-group_en.

Šis priekšlikums ir nepieciešams arī, lai vēl vairāk uzlabotu tirgus disciplīnu. Tas ir vēl viens svarīgs instruments, lai ieguldītāji varētu īstenot savu lomu banku rīcības uzraudzībā. Lai to izdarītu, viņiem ir vajadzīga piekļuve vajadzīgajai informācijai. Pašreizējās grūtības, kas saistītas ar piekļuvi prudenciālajai informācijai, liedz tirgus dalībniekiem iegūt informāciju, kas tiem vajadzīga par banku prudenciālajām situācijām. Tas galu galā mazina prudenciālās uzraudzības regulējuma efektivitāti attiecībā uz bankām un, iespējams, rada šaubas par banku nozares noturību, jo īpaši spriedzes periodos. Šā iemesla dēļ priekšlikuma mērķis ir centralizēt prudenciālās informācijas atklāšanu, lai uzlabotu piekļuvi prudenciāliem datiem un salīdzināmību nozarē. Informācijas atklāšanas centralizācijas mērķis EBI izveidotajā vienotajā piekļuves punktā ir arī samazināt administratīvo slogu iestādēm, jo īpaši mazām un nesarežģītām iestādēm.

Vēl viens starpnozaru mērķis, kas nodrošina stabilu ES satvaru trešo valstu grupām, kuras sniedz banku pakalpojumus ES, ir ieguvis jaunu dimensiju pēc Apvienotās Karalistes izstāšanās no ES. Trešo valstu filiāļu dibināšana būtībā ir pakļauta tikai valsts tiesību aktiem un ļoti ierobežotā mērā saskaņota ar Kapitāla prasību direktīvu. Nesenais EBI ziņojums[26] iestādēm liecina, ka pašreizējā sadrumstalotā regulatīvā vide sniedz trešo valstu filiālēm ievērojamas iespējas regulējuma un uzraudzības arbitrāžai veikt savas banku darbības, no vienas puses, un vienlaikus rada uzraudzības trūkumu un, no otras puses, lielākus finanšu stabilitātes riskus ES.

Uzraudzības iestādēm bieži vien trūkst informācijas un pilnvaru, kas tām vajadzīgas, lai pienācīgi novērstu šos riskus. Kopēju prudenciālās uzraudzības, pārvaldības un detalizētu uzraudzības pārskatu sniegšanas prasību trūkums, kā arī nepietiekama informācijas apmaiņa starp iestādēm, kas atbild par dažādu trešās valsts grupas struktūru/darbību uzraudzību, ir jomas, kam vēl nav pietiekami pievērsta uzmanība. ES ir vienīgā nozīmīgā jurisdikcija, kurā konsolidētās uzraudzības iestādei nav pilnīga priekšstata par darbībām, ko veic trešo valstu grupas, kuras darbojas gan ar meitasuzņēmumu, gan filiāļu starpniecību. Šie trūkumi ne tikai rada riskus ES finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, bet arī ietekmē vienlīdzīgus konkurences apstākļus trešo valstu grupām, kas darbojas dažādās dalībvalstīs, kā arī attiecībā uz bankām, kuru galvenā mītne atrodas ES.

- **Saskanība ar pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Vairāki KPD un KPR priekšlikumu elementi ir saistīti ar darbu, kas veikts starptautiskā līmenī vai ko veikusi EBI, savukārt citi prudenciālās uzraudzības regulējuma pielāgojumi ir kļuvuši nepieciešami, ņemot vērā praktisko pieredzi, kas gūta kopš KPD transponēšanas un piemērošanas valsts līmenī, tostarp saistībā ar vienoto uzraudzības mehānismu.

Spēkā esošajos tiesību aktos ar šiem priekšlikumiem tiek izdarīti tādi grozījumi, kas ir pilnībā saskanīgi ar spēkā esošajiem politikas noteikumiem banku prudenciālā regulējuma un uzraudzības jomā. KPR un KPD pārskatīšanas mērķis ir pabeigt "Bāzele III" reformas īstenošanu ES, ieviešot pasākumus, kas vajadzīgi, lai vēl vairāk stiprinātu banku nozares noturību.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Kopš brīža, kad Eiropas valstu un valdību vadītāji vienojās par banku savienības izveidi, ir pagājuši gandrīz desmit gadi. Ir ieviesti divi banku savienības pīlāri – vienota uzraudzība un

[26] EBA/REP/2021/20. KPD paredz, ka EBI ir jāziņo par regulatīvo arbitrāžu, kas izriet no pašreizējiem atšķirīgajiem režīmiem attiecībā uz trešo valstu filiālēm. Šajā ziņojumā ir izvērtēti valstu režīmi attiecībā uz trešo valstu filiālēm un apstiprināts, ka joprojām pastāv būtiskas atšķirības valstu režīmos attiecībā uz šīm filiālēm un uzņēmējas valsts uzraudzītāja iesaistes pakāpē.

noregulējums —, kuri balstās uz stabila pamata — vienotā noteikumu kopuma, kas ir piemērojams visām ES iestādēm.

Šā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, ka visām ES iestādēm – gan banku savienībā, gan ārpus tās turpina piemērot vienotu noteikumu kopumu. Iepriekš aprakstītie iniciatīvas vispārējie mērķi ir pilnībā konsekventi un saskanīgi ar ES pamatmērķiem veicināt finanšu stabilitāti, samazināt nodokļu maksātāju atbalsta iespējamību un apmēru gadījumā, ja iestāde tiek noregulēta, kā arī veicināt saskaņotu un ilgtspējīgu saimnieciskās darbības finansēšanu, kas veicina augstu konkurētspējas un patērētāju aizsardzības līmeni.

Visbeidzot, atzīstot ar VSP saistītos riskus un iekļaujot VSP elementus prudenciālās uzraudzības regulējumā, šī iniciatīva papildina plašāku ES stratēģiju, kuras mērķis ir panākt ilgtspējīgāku un noturīgāku finanšu sistēmu.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Priekšlikumā ir apsvērtas darbības, kuru mērķis ir regulēt banku darbības sākšanu, veikšanu un uzraudzību Savienībā, lai nodrošinātu iekšējā tirgus stabilitāti. Banku nozare pašlaik nodrošina lielāko daļu finansējuma vienotajā tirgu, tādējādi tā ir viena no Savienības finanšu sistēmas pamatelementiem. Savienībai ir skaidras pilnvaras rīkoties iekšējā tirgus jomā, un atbilstošais juridiskais pamats ir attiecīgie Līguma panti[27], kas ir Savienības kompetences pamatā šajā jomā.

Ierosinātajiem grozījumiem ir tāds pats juridiskais pamats kā tiesību aktiem, kurus groza, t.i., LESD 114. pants priekšlikumam par regulu, ar ko groza KPR, un LESD 53. panta 1. punkts priekšlikumam par direktīvu, ar ko groza KPD.

• Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)

Juridiskais pamats ietilpst iekšējā tirgus jomā, kas tiek uzskatīta par dalītu kompetenci, kā noteikts LESD 4. pantā. Lielākā daļa aplūkoto darbību ir spēkā esošo Savienības tiesību aktu atjauninājumi un grozījumi, un kā tādi tie attiecas uz jomām, kurās Savienība jau ir īstenojusi savu kompetenci un neplāno pārtraukt šādas kompetences īstenošanu. Dažu darbību (jo īpaši to, ar kurām groza KPD) mērķis ir ieviest papildu saskaņošanas pakāpi, lai konsekventi sasniegtu minētajā direktīvā noteiktos mērķus.

Ņemot vērā to, ka ierosināto pasākumu mērķi ir papildināt jau spēkā esošos ES tiesību aktus, tos vislabāk var sasniegt ES līmenī, nevis ar dažādām valstu iniciatīvām. Valstu pasākumi, kuru mērķis ir, piemēram, ieviest piemērojamajos tiesību aktos noteikumus, kuriem ir starptautiska mēroga ietekme –, piemēram, tāds pasaules standarts kā "Bāzele III", vai labāk risināt ar VSP saistītos riskus, nebūtu tik efektīvi finanšu stabilitātes nodrošināšanā kā ES noteikumi. Attiecībā uz uzraudzības pasākumiem, informācijas atklāšanu un trešo valstu filiālēm, ja iniciatīvas īstenošana šajos jautājumos tiktu atstāta tikai valstu ziņā, tas varētu mazināt pārredzamību un palielināt arbitrāžas izmaksas, radot iespējamus konkurences izkropļojumus un ietekmējot kapitāla plūsmas. Turklāt valsts pasākumu pieņemšana būtu juridiski sarežģīta, ņemot vērā to, ka KPR jau reglamentē banku jautājumus, tostarp riska pakāpes, pārskatu sniegšanu un informācijas atklāšanu un citas ar KPR saistītas prasības.

---

[27] Attiecīgie Līguma panti, kas piešķir Savienībai tiesības pieņemt pasākumus, ir tie, kas attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību (jo īpaši LESD 53. pants), pakalpojumu sniegšanas brīvību (LESD 59. pants) un noteikumu tuvināšanu, kuri attiecas uz iekšējā tirgus izveidi un darbību (LESD 114. pants).

Tādējādi KPR un KPD grozīšana tiek uzskatīta par labāko variantu. Tas rada pareizo līdzsvaru starp noteikumu saskaņošanu un elastības saglabāšanu valstu līmenī gadījumos, kad tas ir svarīgi, un tai pašā laikā netiek likti šķēršļi vienotajam noteikumu kopumam. Grozījumi vēl vairāk veicinātu prudenciālo prasību vienotu piemērošanu, uzraudzības prakses konverģenci un nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus visā banku pakalpojumu iekšējā tirgū. Tas ir īpaši svarīgi banku nozarē, kurā daudzas kredītiestādes darbojas visā ES iekšējā tirgū. Lai kredītiestādes tiktu efektīvi uzraudzītas konsolidētā līmenī, ir svarīga pilnīga sadarbība un uzticēšanās vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM) un uzraudzības iestāžu kolēģijās un kompetentajās iestādēs ārpus VUM. Valstu noteikumi nesasniegtu šos mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Proporcionalitāte ir priekšlikumam pievienotā ietekmes novērtējuma neatņemama daļa. Ir novērtēta katra dažādajās regulatīvajās jomās ierosinātā grozījuma atbilstība proporcionalitātes mērķim. Turklāt vairākās jomās ir izvērtēts, vai spēkā esošie noteikumi nav samērīgi, un ir analizēti konkrēti risinājumi, kuru mērķis ir samazināt administratīvo slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas mazākām iestādēm.

Piemēram, grozījumiem, ar ko ievieš *ex ante* paziņošanas prasības bankām par notikumiem ar prudenciālu nozīmi, piemēro būtiskuma robežvērtības, un, ja tās netiek pārsniegtas, par notikumiem nav jāziņo. Saskaņā ar jauno trešās valsts filiāļu regulējumu uz tām filiālēm, kuras uzskatāmas par mazām un mazāk riskantām (2. klases trešo valstu filiālēm), attiecas salīdzinoši mazāk stingras prudenciālās un pārskatu sniegšanas prasības. Visbeidzot, jaunās prasības *ex ante* atbilstības un piemērotības novērtēšanai ir kalibrētas tā, lai tās attiektos tikai uz lielām finanšu iestādēm.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Pasākumus ir ierosināts īstenot, izdarot grozījumus KPR un KPD, attiecīgi ar regulas un direktīvas starpniecību. Ierosinātie pasākumi patiešām attiecas jau spēkā esošiem noteikumiem, kuri ir iestrādāti minētajos tiesību aktos, vai pilnveido tos (t.i., satvars uz riskiem balstīta kapitāla prasību aprēķināšanai, pilnvaras un instrumenti, kas darīti pieejami uzraudzības iestādēm visā Savienībā).

Daži no ierosinātajiem KPD grozījumiem, kas ietekmē sankciju piemērošanas pilnvaras, ļautu dalībvalstīm noteiktas iespējas saglabāt atšķirīgus noteikumus posmā, kad tos transponē valsts tiesību aktos.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaudes**

Komisija ir veikusi vairākus pasākumus un īstenojusi dažādas iniciatīvas, lai novērtētu, vai pašreizējais banku prudenciālās uzraudzības regulējums ES un atlikušo starptautisko standartu īstenošana ir piemērota, lai palīdzētu nodrošināt, ka ES banku sistēma ir stabila un noturīga pret ekonomikas satricinājumiem un joprojām ir ilgtspējīgs ES ekonomikas pastāvīga finansējuma avots.

Komisija apkopoja ieinteresēto personu viedokļus par konkrētiem tematiem tādās jomās kā kredītrisks, operacionālais risks, tirgus risks, *CVA* risks, vērtspapīru finansēšanas darījumi, kā arī saistībā ar pašu kapitāla minimālo robežvērtību. Komisija ir apspriedusies ne vien par šiem ar "Bāzele III" saistītajiem elementiem, bet arī par dažiem citiem jautājumiem, lai nodrošinātu

saskaņotu un konsekventu uzraudzības praksi visā Savienībā un mazinātu iestāžu administratīvo slogu.

Pirms sabiedriskās apspriešanas, kas tika veikta no 2019. gada oktobra līdz 2020. gada janvāra sākumam[28], 2018. gada pavasarī notika pirmā izpētes apspriešana[29], lai noskaidrotu ieinteresēto personu mērķgrupas sākotnējo viedokli par šo starptautisko nolīgumu. Abu apspriežu rezultāti ir izmantoti, sagatavojot likumdošanas iniciatīvu, kas pievienota ietekmes novērtējumam.

Visas iepriekš minētās iniciatīvas ir sniegušas skaidrus pierādījumus tam, ka pašreizējie noteikumi ir jāatjaunina un jāpapildina, lai i) vēl vairāk samazinātu riskus banku nozarē un ii) uzlabotu iestāžu spēju novirzīt pienācīgu finansējumu ekonomikai.

Apspriešanas kopsavilkums ir sniegts ietekmes novērtējuma 2. pielikumā.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Komisijai ar savām speciālajām zināšanām palīdzēja EBI, kas sagatavoja ietekmes analīzi par vēl neieviesto "Bāzele III" reformas elementu īstenošanu[30]. Savas speciālās zināšanas Komisijas dienestiem sniedza arī ECB, kas sagatavoja makroekonomisku analīzi. Tas ir izklāstīts ietekmes novērtējumā un atjaunina iepriekšējo 2019. gada decembrī publicēto makroekonomisko analīzi.

- **Ietekmes novērtējums[31]**

Ietekmes novērtējumā tika izskatīti vairāki politikas risinājumi četrās galvenajās politikas dimensijās papildus sākotnējai situācijai, kad nav veikta Savienības mēroga rīcība. Kā liecina ietekmes novērtējumā izstrādātā simulācijas analīze un makroekonomiskā modelēšana, paredzams, ka vēlamo risinājumu īstenošana un visu priekšlikumā minēto pasākumu ņemšana vērā radīs ES banku minimālo kapitāla prasību vidējo svērto pieaugumu par + 6,4 % līdz + 8,4 % ilgtermiņā (līdz 2030. gadam) pēc paredzētā pārejas perioda. Paredzams, ka vidējā termiņā (2025. gadā) pieaugums būs robežās no + 0,7 % līdz + 2,7 %.

Saskaņā ar EBI aplēsēm šīs ietekmes rezultātā nelielam skaitam lielu ES banku (10 no 99 bankām pārbaudāmajā izlasē) būtu kopīgi jāpiesaista papildu kapitāls (mazāk nekā 27 miljardi EUR 10 bankām), lai izpildītu jaunās minimālās kapitāla prasības saskaņā ar vēlamo risinājumu. Lai priekšstats par šo summu būtu skaidrāks, jānorāda, ka izlasē iekļauto 99 banku (kuras veido 75 % ES banku aktīvu) regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla kopējā summa 2019. gada beigās bija 1414 miljardi EUR, bet kopējā peļņa 2019. gadā – 99,8 miljardi EUR.

---

28 Skatīt https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12015-Alignment-EU-rules-on-capital-requirements-to-international-standards-prudential-requirements-and-market-discipline-/public-consultation_lv.

29 Skatīt https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2018-basel-3-finalisation_en

30 Savā 2020. gada decembrī publicētajā ziņojumā EBI sniedza informāciju par ietekmi uz to pašu 99 banku izlasi, bet, pamatojoties uz 2018. gada otrā ceturkšņa datiem, kas tika izmantoti to iepriekšējā ietekmes analīzē. No 2018. gada 2. ceturkšņa līdz 2019. gada 4. ceturksnim kopējais minimālo kapitāla prasību pieaugums samazinājās par vairāk nekā 5 procentpunktiem (t. i., no + 24,1 % līdz + 18,5 %), savukārt kapitāla iztrūkums šajās bankās ir samazinājies vairāk nekā uz pusi (no 109,5 miljardiem EUR līdz 52,2 miljardiem EUR).

31 SWD(2021) 321 (RIA). Ietekmes novērtējumā nebija iekļauts priekšlikuma novērtējums par trešo valstu filiālēm, jo EBI ziņojums, kas ir analīzes pamatā, tika publicēts 2021. gada 23. jūnijā. Novērtējums par priekšlikuma ietekmi, pamatojoties uz EBI ziņojumu, ir iekļauts šajā paskaidrojuma rakstā kā daļa no iedaļas par trešo valstu filiālēm.

Lai gan bankām saistībā ar ierosināto noteikumu izmaiņu īstenošanu rastos vienreizējas administratīvās un pamatdarbības izmaksas, sagaidāms, ka vienkāršojumi, kas izriet no vairākiem vēlamajiem risinājumiem (piemēram, iekšēji modelētu pieeju atcelšana), samazinās kārtējās izmaksas salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Šīs iniciatīvas mērķis ir līdz galam ieviest Eiropas Savienībā starptautiskos banku prudenciālos standartus, par kuriem *BCBS* vienojās laikposmā no 2017. līdz 2020. gadam. Tādējādi ES tiktu līdz galam īstenota "Bāzele III" reforma, ko Bāzeles komiteja uzsāka pēc lielās finanšu krīzes. Ar šo reformu tika visaptveroši pārskatīts prudenciālās uzraudzības regulējums, kas bija spēkā pirms lielās finanšu krīzes un tās laikā, proti, "Bāzele II" regulējums (ES šis regulējums tika īstenots ar Direktīvu 2006/48/EK, t. i., sākotnējo KPD). Komisija savā īstenošanas darbā izmantoja *BCBS* veiktās prudenciālās uzraudzības regulējuma visaptverošās pārskatīšanas rezultātus, kā arī EBI, ECB un citu ieinteresēto personu ieguldījumu. Kamēr nav īstenotas galīgās "Bāzele III" reformas ES, atbilstības pārbaude vai pārbaude *REFIT* programmas ietvaros vēl nav veikta.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstu pamattiesību aizsardzības standartu un ir parakstījusi daudzas konvencijas cilvēktiesību jomā. Šajā kontekstā šim priekšlikumam, visticamāk, nebūs tiešas ietekmes uz minētajām tiesībām, kā minēts galvenajās ANO konvencijās par cilvēktiesībām, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas ir ES līgumu un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTK) būtiska daļa.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzīšanas, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Plānots, ka ierosinātie grozījumi stāsies spēkā agrākais 2023. gadā. Grozījumi ir cieši saistīti ar citiem KPR un KPD noteikumiem, kas jau ir spēkā un tiek uzraudzīti kopš 2014. gada, un ar pasākumiem, kas ieviesti ar riska mazināšanas pasākumu kopumu, – kopš 2019. gada.

BCBS un EBI turpinās vākt datus, kas vajadzīgi galveno rādītāju uzraudzībai (kapitāla vērtības, sviras rādītājs, likviditātes pasākumi). Tas ļaus nākotnē novērtēt jauno politikas instrumentu ietekmi. Regulāras uzraudzības pārbaudes un novērtējuma process (*SREP*) un stresa pārbaudes arī palīdzēs uzraudzīt jauno ierosināto pasākumu ietekmi uz skartajām iestādēm un novērtēt, cik atbilstošs ir elastīgums un samērīgums, kas nodrošināti, lai ņemtu vērā mazāku iestāžu specifiku. Turklāt EBI kopā ar VUM un valstu kompetentajām iestādēm izstrādā integrētu ziņošanas instrumentu (*EUCLID*), kas, paredzams, būs noderīgs instruments reformu ietekmes uzraudzībai un novērtēšanai. Visbeidzot, Komisija turpinās piedalīties *BCBS* darba grupās un Eiropas Centrālās bankas (ECB) un EBI izveidotajā kopīgajā darba grupā, kas uzrauga iestāžu pašu kapitāla un likviditātes pozīciju dinamiku gan pasaulē, gan ES.

- **Skaidrojošie dokumenti (direktīvām)**

Nav nepieciešami nekādi paskaidrojoši dokumenti.

- **Detalizēts konkrētu priekšlikuma noteikumu skaidrojums**

Kompetento iestāžu neatkarība

Nesenie notikumi parādīja, ka ir vajadzīgi skaidrāki un operatīvāki noteikumi par kompetento iestāžu neatkarības principu. Tādēļ 4. pants ir grozīts, lai precizētu, kā dalībvalstīm ir jānodrošina kompetento iestāžu, tostarp to darbinieku un pārvaldības struktūru, neatkarība. Ir ieviestas minimālās prasības, lai novērstu interešu konfliktus kompetento iestāžu, to darbinieku un pārvaldības struktūru uzraudzības uzdevumos, un EBI ir pilnvarota izstrādāt pamatnostādnes šajā sakarā, ņemot vērā starptautisko paraugpraksi.

Uzraudzības pilnvaras

Lai banku savienība būtu efektīva, tās pamatā ir uzraudzības prakses konverģence un, visbeidzot, dažādu uzraudzības darbību regulējošo valstu noteikumu saskaņošana pietiekamā pakāpē. Šajā ziņā tiek uzskatīts, ka vairākas atšķirības starp dalībvalstīm ļoti negatīvi ietekmē banku savienības pienācīgu darbību. Tas jo īpaši attiecas uz uzraudzības pilnvarām. Lai gan KPD ir noteikts minimālais uzraudzības pilnvaru kopums, kam jābūt pieejamam kompetentajām iestādēm visā Savienībā, dažas no tām jau ir ieviestas daudzās dalībvalstīs, bet citās nav ieviestas. Šī situācija rada nevienlīdzīgus konkurences apstākļus un, iespējams, regulējuma arbitrāžu. Tas arī neļauj dažām kompetentajām iestādēm iejaukties konkrētos darījumos, ko veic uzraudzīta vienība un kas var radīt nopietnas bažas par prudenciālu uzraudzību un/vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu/terorisma finansēšanu.

Lai labotu šo situāciju, Komisijas priekšlikumā ir paplašināts to uzraudzības pilnvaru saraksts, kas pieejamas KPD, attiecinot to arī uz tādām darbībām kā kredītiestādes veikta būtiskas līdzdalības iegāde finanšu vai nefinanšu sabiedrībā (jauna 3. nodaļa pašreizējā III sadaļā), aktīvu vai saistību būtiska nodošana (jauna 4. nodaļa) un apvienošanās vai sadalīšana (jauna 5. nodaļa). Šīs uzraudzības pilnvaras nodrošinās, ka kompetentās iestādes tiek iepriekš informētas (27.a, 27.f un 27.j pants), to rīcībā ir visa nepieciešamā informācija, lai veiktu šo darbību prudenciālu novērtējumu, un galu galā tās var iebilst pret darbību pabeigšanu (27.b, 27.g un 27.k pants), kas kaitē uzraudzīto vienību, kuras minētās darbības veic, prudenciālajam profilam.

Šīs jaunās uzraudzības pilnvaras ir noteiktas, lai saglabātu samērīgumu un jo īpaši lai novērstu nepamatotu papildu administratīvo slogu uzraudzītajām vienībām un kompetentajām iestādēm. Pirmkārt, pilnvaras, kas saistītas ar kredītiestāžu veiktu būtiskas līdzdalības iegūšanu un aktīvu un saistību nodošanu, attiecas tikai uz darījumiem, kurus uzskata par būtiskiem. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību uzraudzītajām vienībām un novērstu to, ka kompetentajām iestādēm ir pienākums iesaistīties standarta lēmumu pieņemšanas procedūrā, ja tas nav nepieciešams, ir paredzēts automātisks apstiprināšanas mehānisms, kas ir līdzīgs tam, kāds pastāv attiecībā uz būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādēs. Tikai apvienošanās un sadalīšanas gadījumā visos gadījumos (ja vien darbība nav grupas iekšēja darbība) ir jāsaņem kompetento iestāžu iepriekšēja atļauja, ja vien tā nerada situāciju, kad jaunajai vienībai, kas izveidota no sadalīšanas vai apvienošanās, būtu jālūdz kredītiestādes atļauja vai apstiprinājums kā finanšu pārvaldītājsabiedrībai.

Turklāt, lai nodrošinātu pienācīgu sasaisti starp dažādiem novērtējumiem (iespējams, iesaistot vairākas kompetentās iestādes), kas varētu būt jāveic attiecībā uz vienu darbību, ir sagaidāma cieša sadarbība starp iesaistītajām kompetentajām iestādēm, un to nosaka prasības par savstarpējiem paziņojumiem un informācijas apmaiņu (27.c, 27.h un 27.k pants). Lai atvieglotu šo sadarbību, kā arī lai nodrošinātu paziņošanas un novērtēšanas procesu pienācīgu racionalizāciju un izvairītos no pārmērīga administratīvā sloga gan uzraudzītajām vienībām, gan kompetentajām iestādēm, ir ierosināts zināms skaits EBI pilnvaru, lai papildinātu tiesisko

regulējumu, kas attiecībā uz šīm jaunajām uzraudzības pilnvarām paredzēts KPD. Šīs pilnvaras attiecas uz tādiem jautājumiem kā kompetentajām iestādēm nosūtāmā informācija, novērtēšanas process, papildu informācija par attiecīgajiem novērtēšanas kritērijiem vai sadarbība starp dažādām kompetentajām iestādēm, kas varētu būt iesaistītas.

Par šiem grozījumiem notika īpašas diskusijas Banku, maksājumu un apdrošināšanas ekspertu grupā.

Atbilstības un piemērotības novērtēšana

Atbilstības un piemērotības satvars ir viena no vismazāk saskaņotajām jomām ES banku uzraudzības tiesību aktos, un līdz ar to KPD grozījumi tiek uzskatīti par nepieciešamiem, lai nodrošinātu konsekventāku, efektīvāku un lietderīgāku vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju uzraudzību. Neraugoties uz regulatoru un uzraudzības iestāžu[32] centieniem nodrošināt turpmāku uzraudzības konverģenci, ir vajadzīgi tiesību aktu grozījumi, lai uzlabotu to pārraudzību. Pašreizējais satvars attiecībā uz valdes locekļiem, kura pamatā ir valstu tiesību akti, ar ko īsteno KPD, lielā mērā ir balstīts uz principiem, un tāpēc tajā nav sīki izklāstīts, kā un kad uzraudzības iestādēm būtu jāveic atbilstības un piemērotības novērtējumi. Attiecībā uz galveno funkciju veicējiem to definīcijas un regulējuma trūkuma dēļ KPD dažas uzraudzības iestādes tos nav pienācīgi identificējušas un tāpēc neizvērtē viņu piemērotību savu pienākumu veikšanai, savukārt citas to dara dažādos veidos. Šī sadrumstalotā regulatīvā vide ir akūta problēma, jo īpaši banku savienībā. Tādēļ papildus 91. pantā noteiktajiem atbilstības un piemērotības kritērijiem ir ieviests 91.a un 91.b pants, lai precizētu banku un kompetento iestāžu lomu valdes locekļu atbilstības pārbaudē, tostarp šāda novērtējuma termiņu. Lai noteiktu minimālās prasības galveno funkciju veicējiem, pievieno 91.c un 91.d pantu.

Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti steidzamās vadības struktūras vai augstākās vadības locekļu atsaukšanas vai aizstāšanas situācijās saistībā ar agrīnas intervences pasākumu piemērošanu vai noregulējuma darbības īstenošanu, ko veic kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes, atbilstības un piemērotības novērtējums būtu jāveic pēc tam, kad minētās personas ir sākušas pildīt savus pienākumus.

Precizējums par mijiedarbību paziņojumā par iestādi, kas kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga (*FOLTF*), un atļaujas atsaukšanu

Groza 18. pantu, lai precizētu, ka gadījumā, ja kompetentā iestāde vai noregulējuma iestāde ir pasludinājusi, ka kredītiestāde kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga (*FOLTF*), kompetentā iestāde ir pilnvarota atsaukt bankas atļauju.

Dažos nesenajos gadījumos tika uzsvērts, ka prudenciālo un noregulējuma režīmu saskaņošana nav optimāla. Piemēram, saskaņā ar Savienības banku noregulējuma režīmu ne tikai faktiskā maksātnespēja vai faktiskā nelikviditāte, bet arī iespējamā maksātnespēja un iespējamā nelikviditāte ir pamats, lai noteiktu, ka kredītiestāde ir *FOLTF*. Tā vietā valstu tiesību akti maksātnespējas jomā parasti paredz, ka, pirms var sākt maksātnespējas procedūru, ir jābūt faktiskai maksātnespējai un/vai faktiskai nelikviditātei. Dažus no elementiem, kas ir iekļauti valsts maksātnespējas tiesiskajā regulējumā, nevar risināt, veicot izmaiņas Kapitāla prasību direktīvā. Tomēr tiek ierosināts 18. panta g) punktā precizēt, ka gadījumā, ja kredītiestāde ir *FOLTF* un vienlaikus tā neatbilst pārējiem nosacījumiem, lai uzsāktu

[32] Sk. https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/internal-governance/joint-esma-and-eba-guidelines-on the-assessment-of-the-suitability-of-members-of-the-management-body.
Skatīthttps://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssm.fap_guide_201705_rev_201805.lv.pdf.

noregulējumu (sabiedrības interešu esamība, tirgus virzītas alternatīvas trūkums krīzes atrisināšanai), tai būtu jāpārtrauc banku darbība un tā būtu jālikvidē saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Vides, sociālie un pārvaldības (VSP) riski

Ir ieviesti jauni noteikumi un korekcijas vairākos KPD un KPR pantos, kas vajadzīgas, lai novērstu ievērojamus riskus, ar kuriem kredītiestādes saskarsies klimata pārmaiņu un dziļo ekonomisko pārmaiņu dēļ, un lai pārvaldītu šos un citus VSP riskus. 133. panta noteikumus par sistēmiskā riska rezervju (*SyRB*) sistēmu jau var izmantot, lai novērstu dažāda veida sistēmiskos riskus, kas var ietvert ar klimata pārmaiņām saistītus riskus. Attiecīgā gadījumā attiecīgās kompetentās vai norīkotās iestādes var pieprasīt kredītiestādēm uzturēt sistēmiskā riska rezervi, lai novērstu riskus, kuriem var būt nopietna negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku dalībvalstīs, kurās sistēmiskā riska rezervju normas noteikšana tiek uzskatīta par efektīvu un samērīgu riska mazināšanai. Saskaņā ar 133. panta 5. punktu pasākumus, ko attiecīgās kompetentās vai norīkotās iestādes veic saskaņā ar 133. pantu, var piemērot noteiktām riska darījumu kopām vai apakšgrupām, piemēram, tām, kas pakļautas fiziskiem un pārejas riskiem saistībā ar klimata pārmaiņām. Makroprudenciālā regulējuma piemērotība šādu risku novēršanai tiks visaptveroši un strukturēti novērtēta 2022. gada makroprudenciālā regulējuma pārskatīšanā.

KPD 73. un 74. pants ir grozīts nolūkā pieprasīt, lai VSP īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa riski tiktu iekļauti kredītiestāžu stratēģijās un procesos iekšējā kapitāla vajadzību novērtēšanai, kā arī atbilstošai iekšējai pārvaldībai.

76. pantā ir iekļauta arī atsauce uz VSP risku pašreizējo un tālejošo ietekmi un prasība vadības struktūrai izstrādāt konkrētus plānus šo risku novēršanai.

Ar KPD 87.a pantu prudenciālās uzraudzības regulējumā tiek ieviesta ilgtspējas dimensija, lai nodrošinātu VSP risku labāku pārvaldību un stimulētu banku finansējuma labāku piešķiršanu ilgtspējīgiem projektiem, tādējādi palīdzot pāriet uz ilgtspējīgāku ekonomiku. Direktīvas 87.a pants arī ļauj kompetentajām iestādēm pārskatīt banku atbilstību attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem vai plašākām pārejas tendencēm, kas saistītas ar VSP faktoriem, un banku VSP risku pārvaldību īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, tādējādi uzlabojot izpratni par šiem riskiem un ļaujot kompetentajām iestādēm risināt finanšu stabilitātes problēmas, kas varētu rasties, kredītiestādēm turpinot nepietiekami novērtēt VSP riskus. Lai nodrošinātu VSP riska novērtējumu konsekvenci, 87.a pantā EBI ir pilnvarota sīkāk precizēt VSP risku novērtēšanas kritērijus, tostarp to, kā tie būtu jānosaka, jāmēra, jāpārvalda un jāuzrauga, kā kredītiestādēm būtu jāizstrādā konkrēti plāni, lai risinātu jautājumus saistībā ar iekšējo stresa testu noturību un ilgtermiņa negatīvo ietekmi uz VSP riskiem.

Attiecībā uz uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu (*SREP*) EBI saskaņā ar 98. pantu ir piešķirtas pilnvaras izdot pamatnostādnes par VSP risku vienotu iekļaušanu *SREP*.

Ņemot vērā to, cik nozīmīgi ir uz nākotni vērsti stresa testi vides, kā arī citu VSP risku novērtēšanai pārskatīšanas un novērtēšanas procesā (*SREP*) saskaņā ar 97. pantu, tiek grozīts 100. pants, lai EBI kopā ar citām EUI varētu izstrādāt konsekventus standartus šo risku spriedzes testu metodoloģijai, piešķirot prioritāti ar vidi saistītiem riskiem, lai aptvertu pārējos faktorus, jo VSP riska dati un metodoloģijas attīstās.

Lai atvieglotu kredītiestāžu riska darījumu *SREP*, VSP risku vadību un pārvaldību, 98. pants ir grozīts, lai pieprasītu kompetentajām iestādēm novērtēt iestāžu riska darījumu, kā arī šo risku pārvaldības pasākumu, stratēģiju, procesu un mehānismu piemērotību to pārskatīšanā un novērtēšanā.

Lai kompetentajām iestādēm atvieglotu iespēju novērst VSP riskus, kas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā ietekmē bankas prudenciālo situāciju, un lai atspoguļotu šīs risku kategorijas specifiku, 104. pantā ir pievienotas konkrētas uzraudzības pilnvaras, lai risinātu ar VSP riskiem saistītus jautājumus.

Banku pakalpojumu tieša sniegšana ES, ko veic trešo valstu uzņēmumi

Kredītiestādēm piemēro prudenciālu regulējumu un uzraudzību, lai līdz minimumam samazinātu darbības pārtraukšanas risku un, ja tāds rodas, novērstu to, ka tas haotiski izplatītos uz citām kredītiestādēm un tirgus dalībniekiem un novestu pie finanšu sistēmas sabrukuma (kaitīgas ietekmes risks). Tādējādi viens no prudenciālā regulējuma un uzraudzības galvenajiem mērķiem ir aizsargāt Savienības un tās dalībvalstu finanšu stabilitāti.

Ņemot vērā šo mērķi, ir būtiski novērst to, ka uz jomām vai segmentiem tirgos var neattiekties prudenciālā regulējuma un uzraudzības sistēmas darbības joma vai tvērums, jo šādā gadījumā riski šajos segmentos varētu palielināties nepārbaudītā veidā un izplatīties uz citām finanšu sistēmas daļām ar ļoti kaitīgu ietekmi. Tas ir īpaši svarīgi tajās finanšu tirgu daļās, kurās kredītiestādes ir cieši iesaistītas.

2008.–2009. gada finanšu krīze ir pēdējais vēsturiskais precedents, kas uzsver, ka mazie tirgus segmenti var kļūt par iemeslu būtiskiem draudiem Savienības un tās dalībvalstu finanšu stabilitātei, ja uz tiem neattiecas prudenciālais regulējums un uzraudzība.

Šā iemesla dēļ banku pakalpojumu sniegšanai Savienībā ir vajadzīga fiziska klātbūtne dalībvalstī ar filiāles vai juridiskas personas starpniecību, jo efektīvu prudenciālo regulējumu un uzraudzību Savienībā kredītiestādēm var piemērot tikai ar šādas fiziskas klātbūtnes starpniecību. Pretējā gadījumā banku pakalpojumu sniegšana Savienībā bez filiāles vai juridiskas personas, kas veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, veicina tāda veida tirgus segmentu izveidi, kuri neietilpst Savienības prudenciālā regulējuma un uzraudzības darbības jomā un tvērumā, kur var veidoties nekontrolēti riski un galu galā apdraudēt Savienības vai tās dalībvalstu finanšu stabilitāti.

Tādējādi trešo valstu uzņēmumiem ir jāizveido filiāle dalībvalstī un jāsaņem atļauja saskaņā ar KPD VI sadaļu šai filiālei kā nosacījums, lai saņemtu atļauju sākt banku darbību šajā dalībvalstī. KPD iekļauj 21.c pantu, lai skaidri noteiktu šo prasību.

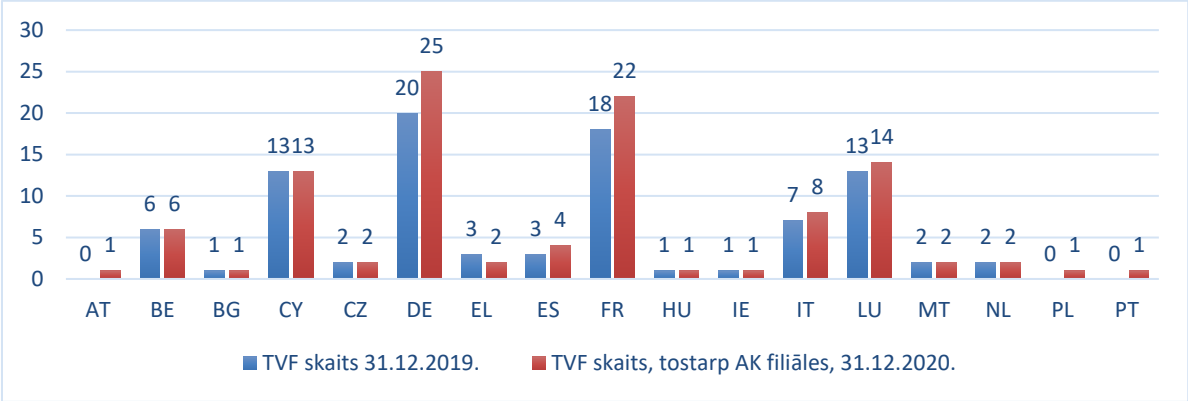
Tomēr šī prasība nav jāpiemēro gadījumos, kad šādi trešo valstu uzņēmumi iesaistās banku pakalpojumu sniegšanā ar klientiem un darījumu partneriem dalībvalstī, izmantojot reverso pakalpojumu mārketingu, jo šādos gadījumos attiecīgais klients vai darījumu partneris ir tas, kas vēršas pie uzņēmuma trešā valstī, lai pieprasītu pakalpojuma sniegšanu.

Trešo valstu filiāles (TVF)

Pārskats par trešo valstu filiālēm ES[33]

2020. gada 31. decembrī ES bija 106 TVF, kas bija izvietotas 17 dalībvalstīs. To kopējo aktīvu kopsumma minētajā datumā bija nedaudz vairāk nekā 510 miljardi EUR, no kuriem 86 % bija koncentrēti tikai četrās dalībvalstīs (Beļģijā, Francijā, Vācijā un Luksemburgā).

Šķiet, ka vērojama tendence arvien vairāk izmantot TVF, lai piekļūtu dalībvalstu banku tirgiem, jo kopējais TVF skaits palielinājās par 14 un to turēto aktīvu apjoms 2020. gadā – par 120,5 miljardiem EUR salīdzinājumā ar 2019. gadu.

Avots: EBI ziņojums par trešo valstu filiālēm

Lai gan lielākā daļa TVF (70 no 106) aktīvos turēja mazāk nekā 3 miljardus EUR, bija divas atsevišķas TVF, kuru aktīvi pārsniedza 30 miljardus EUR, un vēl 14 TVF aktīvi bija apmērā no10 miljardiem līdz 30 miljardiem EUR (salīdzinājumā ar 6 iepriekšējā gada tajā pašā datumā).

2020. gada 31. decembrī ES reģistrēto trešo valstu filiāļu izcelsme bija 23 trešās valstīs, no kurām visvairāk bija no Ķīnas (18), Apvienotās Karalistes (15), Irānas (10), ASV (9) un Libānas (9). Vairākām trešo valstu grupām (23) ir TVF vairāk nekā vienā dalībvalstī. Turklāt dažām no šīm trešo valstu grupām ir arī viens vai vairāki meitasuzņēmumi ES. Piemēram, 14 trešo valstu grupām ir gan TVF, gan meitasuzņēmums vienā un tajā pašā dalībvalstī. No tām 9 trešo valstu grupām ir viens meitasuzņēmums un divas vai vairākas TVF ES. Divām trešdaļām valstu grupu ir dubulta klātbūtne, ko veido TVF un meitasuzņēmums vairāk nekā vienā dalībvalstī. 15 lielākajām trešo valstu grupām, kas darbojas ES, ar TVF starpniecību ir vairāk nekā ¾ no saviem ES aktīviem. Attiecībā uz TVF klātbūtnes ietekmi ES to var izmērīt, izmantojot šādus divus rādītājus:

(a) attiecība starp TVF kopējo aktīvu kopsummu katrai dalībvalstij 2019. gada 31. decembrī un valsts banku sistēmas lielumu[34]. Šī attiecība ir mazāka par 1 % 7 dalībvalstīs, no 1 % līdz 10 % 6 dalībvalstīs un palielinās līdz vairāk nekā 25 % 1 dalībvalstī.

(b) attiecība starp trešo valstu filiāļu kopējo aktīvu kopsummu katrai dalībvalstij 2019. gada 31. decembrī un valsts IKP apmēru. Šī attiecība ir mazāka par 1 % 7

[33] Šīs iedaļas pamatā ir EBI 2021. gada 23. jūnija ziņojums par režīmu ienākošajām TVF saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem (Ziņojums par trešo valstu filiālēm.docx (europa.eu))

[34] Šo rādītāju nosaka, izmantojot KBD2 datus, kas attiecas uz ECB publicētajiem datiem par "iekšzemes banku grupām un atsevišķām bankām, ārvalstu (ES un ārpus ES) kontrolētiem meitasuzņēmumiem un ārvalstu (ES un ārpus ES) kontrolētām filiālēm" par 2019. gada decembri.

dalībvalstīs, no 1 % līdz 10 % 6 dalībvalstīs un palielinās līdz vairāk nekā 25 % 1 dalībvalstī.

Attiecībā uz darījumdarbības modeļiem un pamatojoties uz pieejamo informāciju, 50 TVF darbojas kā universālas bankas, bet 48 darbojas tikai kā korporatīvo pakalpojumu bankas. Tikai 4 TVF darbojas kā komercbankas.

Pašreizējās problēmas

Kā norādīts iepriekšējā iedaļā, TVF darbības ietekme ES jau ir ļoti nozīmīga. Vairākos gadījumos TVF kopīgi tur ļoti būtisku aktīvu apjomu attiecībā pret IKP dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību, un attiecībā pret tās pašas dalībvalsts banku nozari. Dažām TVF individuālais aktīvu apjoms pārsniedz robežvērtību, kas ļautu tās uzskatīt par nozīmīgām iestādēm, kuras tieši uzrauga Eiropas Centrālā banka (ECB) vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) kontekstā. Tomēr uz TVF neattiecas VUM darbības joma un uz tām neattiecas KPD noteiktās uzraudzības prasības, jo tās nav kredītiestādes, kam atļauja piešķirta saskaņā ar minētās direktīvas III sadaļas 1. nodaļu.

Ņemot vērā iepriekšminēto, trešo valstu filiāļu izveide, lai sniegtu banku pakalpojumus[35] ES, būtībā ir pakļauta valsts tiesību aktiem, jo nesen KPD V nodaļas ietvaros ir saskaņoti tikai augsta līmeņa informācijas sniegšanas pienākumi attiecībā uz tām. Tas rada neviendabīgu regulatīvo vidi, kas katrā dalībvalstī rada atšķirīgas prasības attiecībā uz TVF un rada ievērojamas grūtības kompetentajām iestādēm pienācīgi uzraudzīt riskus, kas izriet no darbībām, ko tās veic ES. Piemēram:

(a) ņemot vērā to, ka nav vienota prudenciālās uzraudzības vai pārvaldības tiesiskā regulējuma attiecībā uz trešo valstu filiālēm, dažām no tām atsevišķās dalībvalstīs piemēro tikai ierobežotas prasības;

(b) pašreizējie ES mēroga uzraudzības sadarbības mehānismi neietver TVF, kas rada jomas, kam vēl nav pievērsta uzmanība, jo TVF rada riskus, kas var neierobežoti ietekmēt citas grupas vienības vai tirgu. Piemēram, tā kā kompetentajām iestādēm nav pienākuma apmainīties ar visaptverošu informāciju par TVF, iestādēm, kas vienā dalībvalstī uzrauga trešo valstu grupu, trūkst pietiekamas informācijas par tās pašas grupas TVF citā dalībvalstī, un tām arī trūkst piemērotu instrumentu, lai novērstu šādus iespējamus plašākas ietekmes riskus;

(c) vairākas trešo valstu grupas izmanto sarežģītas juridiskās struktūras, apvienojot meitasuzņēmumus un filiāles, vai – atkarībā no sniegtajiem pakalpojumiem – pārrobežu darbības, lai veiktu savas darbības ES. Šādas sarežģītas struktūras kompetentajām iestādēm var būt neskaidras un ļoti grūti pienācīgi uzraudzīt, ņemot vērā atšķirīgās un nodalītās prasības, kas attiecas uz katru no tām. Piemēram, valdes locekļu amatu apvienošana var radīt interešu konfliktus, savukārt elastīga iegrāmatošana un uzskaite var izraisīt riska pārvirzīšanu no vienas vienības uz otru;

(d) lai gan TVF būtu jāsniedz pakalpojumi tikai tajās dalībvalstīs, kurās tās veic uzņēmējdarbību[36], šīs prasības izpilde ir ne tikai sarežģīta, bet saskaņā ar pašreizējo

---

35 Tās attiecas uz visām darbībām, kas uzskaitītas KPD I pielikumā, ja tās veic kredītiestādes, plaša mēroga ieguldījumu pakalpojumu sniegšanu, kā noteikts 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punktā, un banku pamatpakalpojumu sniegšanu (kas uzskaitīti 1.–3. un 6. punktā, ko veic jebkurš trešās valsts uzņēmums).

36 Saskaņā ar KPD 19. apsvērumu: "Trešās valstīs apstiprinātu kredītiestāžu filiāles nevar brīvi sniegt pakalpojumus saskaņā ar Līguma 49. panta otro daļu vai izmantot tiesības veikt uzņēmējdarbību dalībvalstīs, kas nav tās, kur šīs filiāles ir reģistrētas." TVF var sniegt pārrobežu ieguldījumu pakalpojumus profesionāliem klientiem un

regulējumu ir padarīta gandrīz neiespējama finanšu pakalpojumu digitalizācijas pieaugošās tendences dēļ.

TVF arī rada bažas par regulējuma arbitrāžu. Ja dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, piemēro zemus prudenciālos standartus, TVF var efektīvi atļaut trešo valstu grupām pazemināt ES banku prasības, ja to galvenajam birojam attiecīgajā trešā valstī piemēro mazāk stingrus prudenciālos vai uzraudzības standartus.

Saskaņots trešo valstu filiāļu regulējums

Ņemot vērā būtisko ietekmi, kas TVF jau ir ES banku tirgos, un pašlaik sadrumstalotās un sadalītās prudenciālās un uzraudzības prasības, kuras uz tām attiecas, pastāv acīmredzami riski ES finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, kā arī regulējuma arbitrāžas iespējas, kas jārisina, izmantojot jaunu saskaņotu TVF regulējumu.

Lai gan *status quo* saglabāšana nav vēlama iespēja, varētu būt nesamērīgi uz TVF attiecināt visu prudenciālo un uzraudzības prasību kopumu, kas attiecas uz kredītiestādēm saskaņā ar KPR un KPD, jo tas pienācīgi neņemtu vērā to atšķirīgās iezīmes attiecībā uz kredītiestādēm, kuru galvenais birojs atrodas ES, un tam būtu būtiska negatīva ietekme uz šādām TVF.

Tā vietā piemērotāks risinājums būtu izveidot minimālo harmonizējošo prasību *ad hoc* kopumu, kas balstītos uz pašlaik spēkā esošajiem dalībvalstu regulējumiem un nodrošinātu minimālos standartus un konsekventas prasības visā Savienībā. Šāds regulējums nodrošinātu nepieciešamo skaidrību, paredzamību un pārredzamību trešo valstu uzņēmumiem, kas vēlas sniegt banku pakalpojumus, izmantojot filiāles vienā vai vairākās dalībvalstīs. Tas arī saskaņotu ES prasības attiecībā uz trešo valstu filiālēm ar dominējošo starptautisko praksi, ciktāl daudzas trešās valstis piemēro līdzīgas vai līdzvērtīgas prasības ārvalstu banku filiālēm, kas darbojas to teritorijā.

Tādēļ KPD VI sadaļu groza, lai iekļautu noteikumus par:

(a) **atļaujas piešķiršanu:** uz trešo valstu filiāļu izveidi attiecas skaidra atļaujas piešķiršanas procedūra un minimālās prasības. Šīm prasībām jāietver sadarbības un informēšanas pasākumi, saskaņā ar kuriem TVF kompetentās iestādes i) var piekļūt pietiekamai informācijai par uzņēmumu trešā valstī, kas ir filiāles galvenais birojs ("TVF vadošais uzņēmums"), un ii) spēj sadarboties ar vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādēm, ciktāl tas ir nepieciešams vai būtiski, lai efektīvi uzraudzītu TVF dalībvalstī;

(b) **minimālās regulatīvās prasības:** tās ietver TVF pienākumus:

i) uzturēt minimālo kapitāla nošķirumu, ko aprēķina kā procentuālu daļu no filiāles saistībām attiecībā uz lielākām un riskantākām trešo valstu filiālēm (1. klase) vai fiksētu summu mazākām trešo valstu filiālēm (2. klase);

ii) panākt atbilstību likviditātes prasībai, kurai 1. klases TVF ir jābūt tādai pašai kā likviditātes seguma prasībai, ko piemēro kredītiestādēm saskaņā ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) 2015/61;

iii) panākt atbilstību iekšējās pārvaldības un riska kontroles prasībām un īstenot iegrāmatošanas kārtību, lai izsekotu aktīvus un saistības, kas saistīti ar TVF darbību dalībvalstī.

---

atbilstīgiem darījumu partneriem tikai tad, ja pakalpojumus sniedz filiāles, kas saņēmušas atļauju saskaņā ar FITD, un ja saskaņā ar FITR 47. panta 3. punktu tiek pieņemts lēmums par līdzvērtību (skatīt 3. pielikumu). Tomēr lēmums par līdzvērtību nav pieņemts vai nav paredzēts tuvākajā nākotnē.

(c) **pārskatu sniegšanas prasības:** TVF ir pienākums regulāri ziņot savām kompetentajām iestādēm i) informāciju par to atbilstību KPD un valsts tiesību aktos noteiktajām prasībām un ii) finanšu informāciju par aktīviem un saistībām to grāmatvedības dokumentos;

(d) **uzraudzība**: kompetentajām iestādēm regulāri jāpārskata TVF atbilstība regulatīvajām prasībām, tostarp nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas nolūkā, un jāveic uzraudzības pasākumi, lai nodrošinātu vai atjaunotu atbilstību šīm prasībām. 1. klases TVF kompetentajām iestādēm tās ir jāiekļauj attiecīgās grupas uzraudzības kolēģijās, ja tāda jau pastāv, vai pretējā gadījumā jāizveido *ad hoc* kolēģija tās pašas grupas 1. klases TVF, kas darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī.

Proporcionalitātes labad un jo īpaši, lai izvairītos no nevajadzīga papildu administratīvā sloga mazām (mazākām) TVF, prudenciālo prasību darbības jomu un līmeni modulē, lai nošķirtu 1. un 2. klases TVF. Pirmajā klasē ietilpst lielākās TVF (t. i., tās, kuru turējumā ir aktīvi 5 miljardu EUR apmērā vai vairāk), kā arī TVF, kas ir pilnvarotas pieņemt noguldījumus no privātiem klientiem, un TVF, kas tiek uzskatītas par neatbilstīgām, pēdējās divas – neatkarīgi no to lieluma. 2. klase ietver visas TVF, kas nav klasificētas kā 1. klases TVF.

TVF tiek uzskatīta par "atbilstīgu", ja tās galvenais birojs ir reģistrēts valstī i) kurā ir ieviests banku uzraudzības un regulatīvais satvars un konfidencialitātes prasības, kas ir novērtētas kā līdzvērtīgas Savienības prasībām, un ii) kura nav iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības.

Dalībvalstīm jānodrošina, ka to kompetentajām iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras pieprasīt, lai to teritorijā reģistrētās TVF īpašos gadījumos iesniedz pieteikumu atļaujas piešķiršanai darboties kā meitas iestādēm saskaņā ar KPD (**prasība trešo valstu filiālēm pieteikties atļaujai darboties kā meitas iestādēm**). Piemēram, šīs pilnvaras jāspēj izmantot TVF, kas iesaistās darījumos vai veic darījumus ar darījumu partneriem citās dalībvalstīs, pārkāpjot iekšējā tirgus noteikumus. Turklāt tām pašām pilnvarām jābūt pieejamām izmantošanai arī gadījumos, kad TVF apdraud attiecīgās dalībvalsts vai ES finanšu stabilitāti, ņemot vērā konkrētus sistēmiskā riska indikatorus, kas noteikti KPD un sīkāk izklāstīti regulatīvajos tehniskajos standartos.

Ja TVF iegrāmatoto aktīvu summa ir vienāda ar 30 miljardiem EUR vai lielāka, kompetentajām iestādēm regulāri jānovērtē, vai šādas TVF rada riska līmeni attiecīgās dalībvalsts un ES finanšu stabilitātei, kas ir līdzvērtīgas iestādēm, kuras saskaņā ar KPR un KPD (**sistēmiskas nozīmes novērtējums**) definētas kā "sistēmiskas". 30 miljardu EUR robežvērtība jāaprēķina, ņemot vērā aktīvus, ko iegrāmatojušas visas TVF, kuras pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas ES, neatkarīgi no tā, vai tās atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, un tā jāmēra vai nu kā vidējais rādītājs trīs gadus pēc kārtas, vai kā minimālā absolūtā robežvērtība, kas sasniegta vismaz trīs gadus 5 secīgu gadu laikposmā. Lai veiktu sistēmiskā nozīmīguma novērtējumu, kompetentajām iestādēm ir jāņem vērā iepriekšējā punktā minētie sistēmiskā riska indikatori. Ja, ņemot vērā šos indikatorus, kompetentās iestādes secina, ka attiecīgās TVF ir sistēmiskas, tās var pieprasīt, lai šādas TVF iesniegtu pieteikumu atļaujas saņemšanai darboties kā meitas iestādēm saskaņā ar KPD, lai turpinātu veikt banku darbības dalībvalstī un ES (**prasība trešo valstu filiālēm pieteikties atļaujai darboties kā meitas iestādēm**). Alternatīvi kompetentās iestādes var pieņemt lēmumu vai nu i) pieprasīt, lai TVF pārstrukturē savas darbības vai aktīvus tā, lai tās vairs neatbilst sistēmiskas nozīmes kritērijiem vai 30 miljardu EUR robežvērtībai (**prasība pārstrukturēt**); vai ii) noteikt papildu 2. pīlāra prasības trešo valstu grupas TVF un meitas iestādēm ES

(piemēram, papildu kapitāla, likviditātes, pārskatu sniegšanas vai informācijas atklāšanas prasības), ja šīs 2. pīlāra prasības ir atbilstošas un pietiekamas, lai mazinātu iespējamos riskus finanšu stabilitātei (**2. pīlāra prasības**). Kompetentās iestādes var nolemt neuzlikt kādu no iepriekš minētajām prasībām TVF tikai tad, ja tās var pamatot, ka risks, ko šādas TVF rada finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, būtiski nepalielinātos, ja nebūtu šādu prasību (**lēmums par atlikšanu**). Kompetentajām iestādēm ir atkārtoti jāizvērtē lēmums atlikt lēmuma pieņemšanu viena gada laikā no lēmuma pieņemšanas dienas.

Trešās valsts grupai ar filiālēm un meitasuzņēmumiem visā ES piederošu TVF sistēmiskās nozīmes novērtējums ir jāveic i) attiecīgās grupas Savienības konsolidētās uzraudzības iestādei, ja piemēro KPD 111. pantu; ii) kompetentajai iestādei, kas kļūtu par grupas konsolidētu uzraudzītāju ES saskaņā ar minēto pantu, ja TVF tiktu uzskatītas par meitas iestādēm; vai iii) EBI, ja vadošā kompetentā iestāde nav sākusi novērtēšanu vai hipotētiskā konsolidētā uzraudzības iestāde nav noteikta trīs mēnešu laikā. Lēmums par to, vai piemērot kādu no iepriekš minētajām prasībām vai atlikt šādu prasību piemērošanu TVF, kas novērtētas kā sistēmiskas, jāpieņem kā kopīgs lēmums vadošajai kompetentajai iestādei un kompetentajām iestādēm, kas atbild par TVF un tās pašas trešās valsts grupas meitasuzņēmumu uzraudzību.

Turklāt jaunais TVF regulējums neaizstāj un neizslēdz jebkādu rīcības brīvību, kas pašlaik varētu būt dalībvalstīm, lai noteiktu vispārpiemērojamu prasību uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību konkrētās trešās valstīs, veikt banku darbības to teritorijā ar tādu meitasuzņēmumu starpniecību, kuriem atļauja piešķirta saskaņā ar KPD III sadaļas 1. nodaļu.

Jaunā regulējuma ietekme

Saskaņā ar ierosināto jauno regulējumu TVF, kas pašlaik darbojas ES, būs atkārtoti jāpiešķir atļauja. Tomēr atbilstības nodrošināšanas un pārejas izmaksas, kas saistītas ar šo atļauju un notiekošo darbību, būtiski mazinātu šādi apstākļi:

(a) TVF būs 12 mēnešu pārejas periods pēc direktīvas transponēšanas 18 mēnešu perioda, lai saņemtu atļauju, un tādējādi tās varēs sadalīt pārejas izmaksas minētajā laikposmā;

(b) atļauju izsniegšanas un prudenciālās uzraudzības prasības lielā mērā balstās uz spēkā esošajām valstu prasībām dažādās dalībvalstīs, un, tā kā jaunajā regulējumā ir ietvertas prasības, kas ir ļoti līdzīgas tām, TVF būtu jāsedz tikai nelielas pielāgošanās izmaksas;

(c) pamatojoties uz 2020. gada 31. decembra datiem, līdz pat 40 no 106 TVF, kam atļauts darboties dažādās dalībvalstīs, būtu klasificējamas kā 2. klases TVF, un līdz ar to uz šīm 40 saskaņā ar jauno regulējumu attiektos salīdzinoši mazāk stingras prudenciālās un pārskatu sniegšanas prasības;

(d) pamatojoties uz tiem pašiem datiem un sākot ar minēto datumu, tikai trīs TVF uzskaitē bija aktīvi, kas pārsniedza 30 miljardus EUR, un tādējādi uz tām attiektos sistēmiskā nozīmīguma novērtējums.

Lai gan uz TVF var tikt attiecinātas papildu izmaksas, lai izpildītu jaunās pārskatu sniegšanas prasības, tās būtu pamatotas, lai sasniegtu mērķi uzlabot finanšu stabilitātes un tirgus integritātes aizsardzību.

Administratīvo sankciju režīma pārskatīšana

Periodiskie soda maksājumi tiek ieviesti kā jauns izpildes instruments, kura mērķis ir nodrošināt, ka kredītiestādes ātri ievēro prudenciālos noteikumus. Turklāt tiek skaidri nošķirti

periodiskie soda maksājumi un administratīvie sodi. To pārkāpumu saraksts, par kuriem piemēro administratīvos sodus un sankcijas, ir papildināts ar prudenciālajām prasībām, kas pašlaik nav iekļautas to pārkāpumu sarakstā, par kuriem var piemērot sankcijas saskaņā ar KPD 67. pantu. KPD 66. un 67. pantu groza, lai precizētu "*gada kopējā neto apgrozījuma*" definīciju un definētu to, atsaucoties uz darījumu rādītāju jaunajā KPR 314. pantā.

Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus sankciju piemērošanas jomā, dalībvalstīm ir pienākums noteikt administratīvus sodus, periodiskus soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus saistībā ar to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē KPD un KPR. Turklāt tiek ieviestas procesuālās garantijas efektīvai sodu piemērošanai, jo īpaši gadījumos, kad par vienu un to pašu pārkāpumu tiek uzkrāti administratīvie sodi un krimināls odi. Šajā nolūkā tiek grozīts KPD 70. pants, lai pieprasītu dalībvalstīm paredzēt noteikumus par sadarbību starp kompetentajām iestādēm un tiesu iestādēm gadījumos, kad notiek dubults kriminālprocess un administratīvais process un dubulta sodu piemērošana par vienu un to pašu pārkāpumu. Šie noteikumi ir paredzēti, lai nodrošinātu pietiekamu aizsardzību fiziskai vai juridiskai personai, uz kuru attiecas šī dubultā tiesvedība, saskaņā ar principu "*ne bis in idem*".

2. pīlāra prasību sastāva pārskatīšana

Lai uzlabotu tiesiskā regulējuma iekšējo saskaņotību, KPD V nodaļa saskaņoja to regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla raksturu, kas bankām ir jātur, lai izpildītu 2. pīlāra kapitāla prasību, ar 1. pīlāra kapitāla prasības minimālo kapitāla sastāvu. Atkāpjoties no vispārējā noteikuma, kas izklāstīts KPD 104.a panta 4. punktā, uzraudzības iestādēm ir rīcības brīvība katrā atsevišķā gadījumā lemt par 2. pīlāra kapitāla prasību piemērošanu ar lielāku pirmā līmeņa kapitāla vai pirmā līmeņa pamata kapitāla daļu. Šī jaunā pieeja tika īstenota tikai nesen Covid-19 krīzes laikā. Lai gan vēl ir pāragri izdarīt visaptverošus secinājumus par nesen veikto saskaņošanu, pirmajā pārskatīšanā tika apstiprināts, ka ir lietderīgi noteikt konsekventu standarta sastāvu, proti, minimālās (1. pīlārs) un papildu (2. pīlārs) kapitāla prasības.

Korekcijas, kas saistītas ar pašu kapitāla minimālās robežvērtības ieviešanu

Pašu kapitāla minimālās robežvērtības (*OF*) ieviešana kopējās riska darījumu vērtības (*TREA*) aprēķinā, kā noteikts KPR 92. pantā, ietekmēs tās pašu kapitāla prasības, kas noteiktas KPD un kuru aprēķināšana ir atkarīga no *TREA*. Šīs prasības ir kapitāla saglabāšanas rezervju (*CCB*) prasība, pretciklisko kapitāla rezervju (*CCyB*) prasība, rezervju prasības globālām sistēmiski nozīmīgām un citām sistēmiski nozīmīgām iestādēm (G-SNI/C-SNI), sistēmiskā riska rezervju (*SyRB*) prasība un – ciktāl kompetentā iestāde izmanto pieeju, ko tā pašā sākumā nosaka kā procentuālo daļu no *TREA*[37] — iestādei specifiskā 2. pīlāra prasība (*P2R*).

Divas no šīm prasībām, proti, *P2R* un *SyRB,* var tikt izmantotas, lai novērstu riskus, kas pēc sava rakstura ir līdzīgi tiem, uz kuriem attiecas pašu kapitāla minimālā robežvērtība. Līdz ar to pastāv iespēja, ka dažus riskus (piemēram, modeļa risku[38]) varētu uzskaitīt divreiz, tiklīdz pašu kapitāla minimālo robežvērtību sāks piemērot. No tā ir jāizvairās. EBI konsultācija par "Bāzele III" procedūras pabeigšanu ietver īpašu ieteikumu šajā jautājumā un vispārīgāk aicina kompetentās un norīkotās iestādes pārskatīt attiecīgi *P2R* un *SyRB* atbilstošo līmeni, tiklīdz pašu kapitāla minimālo robežvērtību sāks piemērot.

---

37 Tā vietā, lai pirmo reizi noteiktu *P2R* kā nominālvērtību, ko pēc tam izsaka kā *TREA* procentuālo daļu, lai iekļautos kopējā kapitāla kopumā.

38 Šajā kontekstā modeļa risks būtu jāsaprot kā risks, ka pašu kapitāla prasība, kas aprēķināta, izmantojot iekšējos modeļus, nebūtu samērīga ar risku, kas piemīt riska darījumam, kuram aprēķina prasību.

Ņemot vērā iepriekš minēto, ar priekšlikumu groza KPD 104.a un 133. pantu, paredzot attiecīgi noteikumus par *P2R* un *SyRB*, ieviešot aizsardzības pasākumus, kuru mērķis ir novērst nepamatotus *P2R* un *SyRB* prasību palielinājumus pēc tam, kad iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība[39]:

- *P2R* un *SyRB* prasība tiks "iesaldēta", lai izvairītos no automātiskiem (sauktiem arī par "aritmētiskiem") regulējošām prasībām atbilstošā kapitāla apjoma palielinājumiem, kas pieprasīts saskaņā ar minētajām divām prasībām. Šis aizsardzības pasākums ir pamatots ar to, ka riska svērto aktīvu palielinājums, kas saistīts ar to, ka iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, ir pilnībā aritmētisks, un tas neatspoguļo faktisko risku pieaugumu, kas attaisnotu vajadzību pēc papildu kapitāla no iestādes;
- iestādes kompetentajai iestādei būs jāpārskata *P2R* kalibrēšana, un attiecīgi kompetentajai vai norīkotajai iestādei būs jāpārskata attiecīgi *SyRB* prasības kalibrēšana, lai noteiktu, vai pastāv riska dubulta uzskaite, un, ja tā ir, minētās prasības atkārtoti kalibrētu, lai izvairītos no šādas dubultas uzskaites;
- abas prasības paliks iesaldētas līdz brīdim, kad tiks pabeigtas attiecīgās pārskatīšanas un tiks paziņoti attiecīgie lēmumi par prasību atbilstīgu kalibrēšanu[40].

Ir grozīts arī KPD 104.a un 133. pants, lai precizētu, ka *P2R* un *SyRB* prasību nevar izmantot, lai segtu riskus, ko jau pilnībā sedz pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

Visbeidzot, 131. pants ir grozīts, lai pieprasītu kompetentajām vai norīkotajām iestādēm attiecīgi pārskatīt C-SNI rezervju prasības kalibrēšanu C-SNI, kad C-SNI kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, lai pārliecinātos, ka kalibrēšana joprojām ir atbilstīga.

Informācijas atklāšana

106. pantu groza, lai ļautu dalībvalstīm piešķirt uzraudzības iestādēm pilnvaras pieprasīt iestādēm iesniegt informāciju EBI noteiktajā termiņā. Tas izriet no izmaiņām, kas veiktas KPR 433. un 434. pantā, saskaņā ar kurām EBI centralizē iestāžu atklātās informācijas publicēšanu. Turklāt priekšlikums ļauj uzraudzības iestādēm atļaut iestādēm izmantot īpašus plašsaziņas līdzekļus un vietas publikācijām, kas nav EBI tīmekļa vietne. Tas atbilst ierosinātajām KPR izmaiņām, saskaņā ar kurām papildus centralizētajai EBI publikācijai iestādes var brīvi publicēt savu informāciju, izmantojot citus līdzekļus.

Pašu kapitāla prasību aprēķināšanas pieeju uzraudzības salīdzinošā novērtēšana

78. pantu groza, lai uzraudzības salīdzinošās novērtēšanas tvērumā iekļautajām pieejām pievienotu divu veidu pieejas pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, proti:

(a) modelēšanas pieejas, ko izmanto, lai aprēķinātu paredzamos kredītriska zaudējumus gan saskaņā ar 9. starptautisko finanšu pārskatu standartu (SFPS), gan saskaņā ar valsts grāmatvedības standartiem; kā arī

---

39 Iestādei pašu kapitāla minimālā robežvērtība kļūst saistoša, ja iestādes "minimālā" *TREA* (t. i., *TREA*, kas aprēķināta, ņemot vērā pašu kapitāla minimālo robežvērtību) ir augstāka par tās "vērtību pirms minimālās robežvērtības piemērošanas" *TREA* (t. i., *TREA*, ko aprēķina, neņemot vērā pašu kapitāla minimālo robežvērtību). Sīkāku informāciju par to, kā darbojas pašu kapitāla minimālā robežvērtība, skatīt paskaidrojuma rakstā regulai, ar ko groza KPR.

40 *P2R* gadījumā paziņojums tiks sniegts ar uzraudzītajai iestādei adresētu kompetentās iestādes vēstuli, kurā ietverti *SREP* un iestādes jaunās *P2R* rezultāti (protams, ja netiks konstatēta dubultā uzskaite, *P2R* nemainīsies). *P2R* gadījumā paziņojums tiks sniegts kā jauns kompetentās vai norīkotās iestādes lēmums par *SyRB* likmes vai likmju atbilstīgu kalibrēšanu.

(b) alternatīvo standartizēto pieeju tirgus riskam, kas izklāstīta KPR trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā, ņemot vērā, ka iestādes var modelēt konkrētus parametrus saskaņā ar šo pieeju.

Tā kā pieejas, ko izmanto, lai aprēķinātu paredzamos kredītriska zaudējumus, var izmantot arī iestādes, kas izmanto standartizēto pieeju kredītriskam, kas izklāstīta KPR trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, šīs iestādes arī ir iekļautas uzraudzības salīdzinošās novērtēšanas tvērumā. Tomēr EBI, ņemot vērā proporcionalitātes principu, ir jāizlemj, kuras no šīm iestādēm ir jāiekļauj.

78. pantu groza arī, lai dotu iespēju samazināt salīdzinošās novērtēšanas biežumu no gada uz reizi divos gados, atzīstot faktu, ka pēc noteikta skaita novērtējumu veikšanas, visticamāk, būs pietiekami piemērot retākus novērtējumus, lai uzraudzītu iestāžu pieeju rezultātus. Tas arī samazinās administratīvo slogu iestādēm, kas izmanto salīdzinošās pieejas.

2021/0341 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko groza Direktīvu 2013/36/ES attiecībā uz uzraudzības pilnvarām, sankcijām, trešo valstu filiālēm un vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem un ar ko groza Direktīvu 2014/59/ES

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu[41],

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu[42],

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

(1) Kompetentajām iestādēm, to darbiniekiem un to pārvaldības struktūru locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem no politiskās un ekonomiskās ietekmes. Interešu konfliktu riski apdraud Savienības finanšu sistēmas integritāti un kaitē integrētas banku un kapitāla tirgu savienības mērķim. Direktīvā 2013/36/ES būtu jāparedz sīkāk izstrādāti noteikumi dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes, tostarp to personāls un vadība, rīkojas neatkarīgi un objektīvi. Šajā sakarā būtu jānosaka minimālās prasības, lai novērstu interešu konfliktus. Eiropas Banku iestādei (EBI), pamatojoties uz starptautisko paraugpraksi, būtu jāizdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par interešu konfliktu novēršanu.

(2) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas, lai atsauktu kredītiestādei piešķirto atļauju, ja šāda kredītiestāde ir pasludināta par maksātnespējīgu vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga un vienlaikus nav izpildījusi pārējos noregulējuma nosacījumus, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES[43] vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 806/2014[44]. Šādā

41 OV C [...], [...], [...]. lpp.

42 OV C [...], [...], [...]. lpp.

43 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

situācijā kredītiestāde būtu jālikvidē saskaņā ar piemērojamo valsts maksātnespējas procedūru vai cita veida procedūrām, kas šīm iestādēm paredzētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un tādēļ tai būtu jāpārtrauc darbības, attiecībā uz kurām ir piešķirta atļauja.

(3) Banku pakalpojumu sniegšana Savienībā ir atkarīga no kredītiestādes iepriekšējas atļaujas saņemšanas un fiziskas klātbūtnes ar juridiskas personas vai filiāles starpniecību tās teritorijā. Tikai tādā veidā kredītiestādēm var piemērot efektīvu prudenciālu regulējumu un uzraudzību, kas nepieciešama, lai līdz minimumam samazinātu maksātnespējas risku un, ja tas notiek, pārvaldītu šo maksātnespēju, lai novērstu tās haotisku izplatīšanos un finanšu sistēmas sabrukumu (risks, ko rada, piemēram, bankas darbība vai bankas bankrots, ko izraisa neapdomīga kreditēšana). Banku pakalpojumu sniegšana Savienībā bez šādas fiziskas klātbūtnes palielinātu klātbūtni un dominējošu pozīciju finanšu tirgos, kuros kredītiestādes ir cieši iesaistītas riska segmentos, uz kuriem neattiecas Savienības prudenciālais regulējums un uzraudzība, kas galu galā var apdraudēt Savienības vai tās atsevišķu dalībvalstu finanšu stabilitāti. Finanšu krīze 2008.–2009. gadā ir pēdējais vēsturiskais precedents, kas uzsver, ka mazie tirgus segmenti var kļūt par iemeslu būtiskiem draudiem Savienības un tās dalībvalstu finanšu stabilitātei, ja uz tiem neattiecas prudenciālais regulējums un uzraudzība. Tāpēc Savienības tiesību aktos ir skaidri jānosaka prasība, ka uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un vēlas sniegt banku pakalpojumus Savienībā, būtu vismaz jāizveido filiāle dalībvalstī un ka šādai filiālei ir jāsaņem atļauja saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, ja vien uzņēmums nevēlas sniegt banku pakalpojumus Savienībā ar meitasuzņēmuma starpniecību. Tomēr šī prasība izveidot filiāli nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad pakalpojumus sniedz, izmantojot pakalpojumu reverso mārketingu, jo šajā gadījumā klients ir tas, kas vēršas pie trešās valsts uzņēmuma, lai lūgtu sniegt pakalpojumu.

(4) Kredītiestāžu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt visām nepieciešamajām pilnvarām, kas tām ļauj pildīt savus pienākumus un kas attiecas uz dažādām uzraudzīto vienību veiktajām darbībām. Šajā nolūkā un lai palielinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, uzraudzības iestāžu rīcībā jābūt visām uzraudzības pilnvarām, kas tām ļauj aptvert būtiskas darbības, kuras var veikt uzraudzītās vienības. Tādēļ Eiropas Centrālajai bankai un valstu kompetentajām iestādēm būtu jāziņo par gadījumiem, kad uzraudzīto vienību būtiska darbība, tostarp uzraudzīto vienību veikta būtiskas līdzdalības iegūšana finanšu vai nefinanšu sabiedrībās, aktīvu un saistību būtiska pārvešana no uzraudzītām vienībām vai uz tām, kā arī apvienošanās un sadalīšana, kurā iesaistītas uzraudzītas vienības, rada bažas par tās prudenciālo profilu vai par iespējamām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas darbībām. Turklāt ECB un valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām iejaukties šādos gadījumos.

(5) Attiecībā uz apvienošanos un sadalīšanu Direktīvā (ES) 2017/1132 ir paredzēti saskaņoti noteikumi un procedūras, jo īpaši attiecībā uz kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanos un sadalīšanu. Tāpēc šajā direktīvā paredzētajai kompetento iestāžu veiktai novērtēšanas procedūrai būtu jāpapildina Direktīva (ES) 2017/1132, un tai nevajadzētu būt pretrunā nevienam no tās noteikumiem. Tādu pārrobežu apvienošanos

---

[44] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

un sadalīšanas gadījumā, uz kuriem attiecas Direktīvas (ES) 2017/1132 darbības joma, kompetentās uzraudzības iestādes izdotais pamatotais atzinums būtu jāiekļauj novērtējumā par to, vai ir izpildīti visi attiecīgie nosacījumi un vai ir pienācīgi izpildītas visas procedūras un formalitātes, kas vajadzīgas pirmsapvienošanās vai pirmssadalīšanas apliecībai. Tāpēc pamatotais atzinums būtu jānodod izraudzītajai valsts iestādei, kas ir atbildīga par pirmsapvienošanās vai pirmssadalīšanas apliecības izsniegšanu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2017/1132.

(6) Lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes var iejaukties, pirms tiek veikta kāda no šīm būtiskajām darbībām, par to tām būtu jāpaziņo iepriekš. Minētajam paziņojumam būtu jāpievieno informācija, kas kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai novērtētu plānoto darbību no prudenciālās uzraudzības un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas un terorisma finansēšanas novēršanas viedokļa. Minētais kompetento iestāžu veiktais novērtējums būtu jāsāk brīdī, kad saņemts paziņojums, tostarp visa pieprasītā informācija, un būtiskas līdzdalības iegūšanas vai aktīvu un saistību būtiskas nodošanas gadījumā tam vajadzētu būt ierobežotam laikā.

(7) Būtiskas līdzdalības iegūšanas vai aktīvu vai saistību būtiskas nodošanas gadījumā novērtējuma pabeigšana varētu likt kompetentajai iestādei pieņemt lēmumu iebilst pret attiecīgo darbību. Ja kompetentās iestādes noteiktā termiņā neiebilst, darbība būtu jāuzskata par apstiprinātu.

(8) Lai nodrošinātu proporcionalitāti un izvairītos no nepamatota administratīvā sloga, minētās kompetento iestāžu papildu pilnvaras būtu jāpiemēro tikai darbībām, ko uzskata par būtiskām. Tikai darbības, kas ietver apvienošanos vai sadalīšanu, būtu automātiski jāuzskata par būtiskām darbībām, jo var sagaidīt, ka jaunizveidotajai struktūrai būs ievērojami atšķirīgs prudenciālais profils nekā sabiedrībām, kas sākotnēji bija iesaistītas apvienošanā vai sadalīšanā. Turklāt uzņēmumiem, kas tos veic, nevajadzētu noslēgt apvienošanos vai sadalīšanu, pirms nav saņemts iepriekšējs pozitīvs atzinums no kompetentajām iestādēm. Citas darbības (tostarp līdzdalības iegūšana un aktīvu un saistību nodošana), ja tās uzskata par būtiskām, būtu jāizvērtē kompetentajām iestādēm, pamatojoties uz automātisku apstiprināšanas procedūru.

(9) Dažās situācijās (piemēram, ja ir iesaistītas vienības, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs) darbībām var būt vajadzīgi vairāki paziņojumi un novērtējumi no dažādām kompetentajām iestādēm, un tam nepieciešama efektīva sadarbība starp šīm iestādēm. Tādēļ ir nepieciešams precīzi noteikt sadarbības pienākumus, jo īpaši agrīnos pārrobežu paziņojumus, raitu informācijas apmaiņu un novērtēšanas koordināciju.

(10) Noteikumi, kas attiecas uz būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, ir jāsaskaņo ar noteikumiem par būtiskas līdzdalības iegūšanu, ko veic iestāde, ja abi novērtējumi jāveic par vienu un to pašu darbību. Patiešām, ja šie noteikumi netiks pienācīgi formulēti, tas varētu radīt nekonsekvenci kompetento iestāžu veiktajā novērtējumā un galu galā arī šo iestāžu pieņemtajos lēmumos. Tādēļ ir jāparedz līdzīgs papildu laiks, kas paredzēts kompetentajām iestādēm, lai apstiprinātu paziņojuma saņemšanu, ja darbība tiek uzskatīta par sarežģītu.

(11) EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt regulatīvus tehniskos standartus un īstenošanas tehniskos standartus, lai nodrošinātu šo papildu uzraudzības pilnvaru pienācīgu izmantošanu. Minētajos regulatīvajos tehniskajos standartos un īstenošanas tehniskajos standartos jo īpaši būtu jāprecizē informācija, kas jāsaņem kompetentajām iestādēm, izvērtējamie elementi un sadarbība, ja ir iesaistīta vairāk nekā viena kompetentā iestāde. Šie dažādie elementi ir būtiski, lai nodrošinātu, ka pietiekami saskaņota uzraudzības

metodika ļauj efektīvi īstenot noteikumus par papildu pilnvarām ar minimālu iespējamo papildu administratīvo slogu.

(12) Ir būtiski, lai kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības ievērotu prudenciālās prasības nolūkā nodrošināt to drošumu un stabilitāti un saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti gan Savienības līmenī kopumā, gan katrā dalībvalstī. Tādēļ ECB un valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt savlaicīgus un izšķirošus pasākumus, ja minētās kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības un to faktiskie vadītāji neievēro prudenciālās prasības vai uzraudzības lēmumus.

(13) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus sankciju piemērošanas pilnvaru jomā, dalībvalstīm būtu jāparedz efektīvi, samērīgi un atturoši administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvie pasākumi saistībā ar to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013[45] pārkāpumiem. Jo īpaši dalībvalstis var piemērot administratīvus sodus, ja uz attiecīgo pārkāpumu attiecas arī valsts krimināltiesības. Minētajiem administratīvajiem sodiem, periodiskiem soda maksājumiem un citiem administratīviem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām minimālajām prasībām, tostarp minimālajām pilnvarām, kas būtu jāpiešķir kompetentajām iestādēm, lai tās varētu tos piemērot, kritērijiem, kas kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā to piemērošanā, publicēšanas prasībām vai administratīvo sodu un periodisko soda maksājumu līmeņiem. Dalībvalstīm būtu jāparedz īpaši noteikumi un efektīvi mehānismi attiecībā uz periodisku soda maksājumu piemērošanu.

(14) Administratīvajiem naudas sodiem vajadzētu būt atturošiem, lai novērstu to, ka fiziskā vai juridiskā persona, kas pārkāpj valsts noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, vai pārkāpj Regulu (ES) Nr. 575/2013, turpmāk iesaistās tādā pašā vai līdzīgā rīcībā. Būtu jāprasa, lai dalībvalstis paredz administratīvus sodus, kas ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši. Turklāt kompetentajām iestādēm, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, būtu jāņem vērā visi iepriekšējie krimināsodi, kas varētu būt piemēroti vienai un tai pašai fiziskajai vai juridiskajai personai, kura ir atbildīga par to pašu pārkāpumu. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka visu sodu un citu administratīvo pasākumu, kas uzlikti sodīšanas mērķiem administratīvo procesu un krimināprocesu akumulācijas gadījumā, smagums nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma smagumu. Šajā nolūkā ir būtiski uzlabot sadarbību starp kompetentajām iestādēm un tiesu iestādēm administratīvo procesu un krimināprocesu akumulācijas gadījumā pret tām pašām personām, kas ir atbildīgas par vienu un to pašu pārkāpumu. Dalībvalstīm būtu jāparedz īpaši noteikumi un mehānismi šādas sadarbības veicināšanai.

(15) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot administratīvus sodus tai pašai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas ir atbildīga par tām pašām darbībām vai bezdarbību. Tomēr šādai procedūru un sodu akumulācijai par vienu un to pašu pārkāpumu būtu jānotiek ar atšķirīgiem vispārējo interešu mērķiem. Dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi, lai nodrošinātu pienācīgu koordināciju starp administratīvajiem un krimināprocesiem. Šādiem noteikumiem būtu jāierobežo kumulatīvu sodu uzlikšana

[45] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai par vienu un to pašu pārkāpumu līdz stingri nepieciešamam, lai sasniegtu šos dažādos mērķus. Turklāt dalībvalstīm būtu jāparedz noteikumi, lai nodrošinātu, ka visu administratīvo sodu, krimināsodu un citu pasākumu, kas piemēroti tiesvedības apvienošanas gadījumos, smagums nepārsniedz to, kas nepieciešams, ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma smagumu. Dalībvalstīm būtu arī jānodrošina, ka šāda procedūru dublēšanās un turpmākie sodi atbilst principam *ne bis in idem* un ka attiecīgās fiziskās vai juridiskās personas tiesības tiek pienācīgi aizsargātas.

(16) Administratīvie naudas sodi juridiskām personām būtu jāpiemēro konsekventi, jo īpaši attiecībā uz administratīvo sodu maksimālās summas noteikšanu, kurā būtu jāņem vērā attiecīgā uzņēmuma kopējais gada neto apgrozījums. Tomēr pašreizējā kopējā gada neto apgrozījuma definīcija Direktīvā 2013/36/ES nav nedz pietiekami izsmeļoša, nedz pietiekami skaidra un pilnīga, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus administratīvo naudas sodu piemērošanā. Tādēļ, lai izvairītos no nekonsekventas interpretācijas, ir jāprecizē vairāki elementi pašreizējā kopējā gada neto apgrozījuma definīcijā.

(17) Papildus administratīvajiem sodiem kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām piemērot periodiskus soda maksājumus kredītiestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un to faktiskajiem vadītājiem par to, ka tās nav izpildījušas savus pienākumus saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, Regulu (ES) Nr. 575/2013 vai kompetentās iestādes lēmumu. Minētie izpildes pasākumi būtu jāpiemēro, ja turpinās kompetentās iestādes prasības vai uzraudzības lēmuma pārkāpums. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot minētos izpildes pasākumus bez iepriekšēja pieprasījuma, rīkojuma vai brīdinājuma nosūtīšanas pārkāpējai pusei. Tā kā periodisko soda maksājumu mērķis ir piespiest fiziskas vai juridiskas personas izbeigt notiekošu pārkāpumu, periodisku soda maksājumu piemērošanai nebūtu jāliedz kompetentajām iestādēm piemērot turpmākus administratīvus sodus par to pašu pārkāpumu.

(18) Ir jānosaka administratīvi sodi, periodiski soda maksājumi un citi administratīvi pasākumi, lai nodrošinātu pēc iespējas lielāku rīcības brīvību pēc pārkāpuma un palīdzētu novērst turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai tie saskaņā ar valsts tiesību aktiem kvalificēti kā administratīvs sods vai cits administratīvs pasākums. Tādēļ dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt papildu sodus un augstāku administratīvo naudas sodu līmeni.

(19) Kompetentajām iestādēm būtu jāpiemēro samērīgi un efektīvi periodiski soda maksājumi. Attiecīgi kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā periodiskā soda maksājuma iespējamā ietekme uz pārkāpējas juridiskās vai fiziskās personas finansiālo stāvokli un jācenšas izvairīties no tā, ka sods izraisītu pārkāpējas juridiskās vai fiziskās personas maksātnespēju, radītu nopietnas finansiālas grūtības vai veidotu nesamērīgu procentuālo daļu no tās kopējā gada apgrozījuma.

(20) Ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav atļauti šajā direktīvā paredzētie administratīvie sodi, noteikumus par administratīvajiem sodiem var piemērot tā, ka sankcijas ierosina kompetentā iestāde un tās uzliek tiesu iestādes. Tādēļ ir nepieciešams, lai minētās dalībvalstis nodrošinātu, ka noteikumu un sodu piemērošanas iedarbība ir līdzvērtīga kompetento iestāžu uzliktajiem administratīvajiem sodiem. Piemērojot šādus sodus, tiesu iestādēm būtu jāņem vērā ieteikums, ko sniegusi kompetentā iestāde, kura ierosinājusi sodu. Piemērotajām sankcijām vajadzētu būt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

(21) Lai paredzētu atbilstīgas sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013, būtu jāpapildina saraksts ar pārkāpumiem, kuriem piemēro administratīvos sodus, periodiskos soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus. Tāpēc būtu jāgroza pārkāpumu saraksts saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 67. pantu.

(22) Noteikumi par filiālēm, ko uzņēmumi izveidojuši trešā valstī, lai sniegtu banku pakalpojumus dalībvalstī, ir pakļauti valsts tiesību aktiem un tikai ļoti ierobežotā mērā saskaņoti ar Direktīvu 2013/36/ES. Lai gan trešo valstu filiālēm ir būtiska klātbūtne Savienības banku tirgos, uz tām pašlaik attiecas tikai ļoti augsta līmeņa informācijas prasības, bet uz tām neattiecas nekādi Savienības līmeņa prudenciālie standarti vai uzraudzības sadarbības mehānismi. Tā kā nav vienota prudenciālās uzraudzības regulējuma, trešo valstu filiālēm piemēro atšķirīgas valstu prasības ar atšķirīgu piesardzību un tvērumu. Turklāt kompetentajām iestādēm trūkst visaptverošas informācijas un nepieciešamo uzraudzības instrumentu, lai pienācīgi uzraudzītu īpašos riskus, ko rada trešo valstu grupas, kuras darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs, izmantojot gan filiāles, gan meitasuzņēmumus. Pašlaik attiecībā uz tiem nav integrētas uzraudzības kārtības, un kompetentajai iestādei, kas atbild par trešās valsts grupas katras filiāles uzraudzību, nav pienākuma apmainīties ar informāciju ar kompetentajām iestādēm, kas uzrauga citas tās pašas grupas filiāles un meitasuzņēmumus. Šāda sadrumstalota regulatīvā vide rada riskus Savienības finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, un tie būtu pienācīgi jārisina, izmantojot saskaņotu regulējumu attiecībā uz trešo valstu filiālēm. Šādā regulējumā būtu jāietver minimālās kopējās prasības attiecībā uz atļauju izsniegšanu, prudenciālajiem standartiem, iekšējo pārvaldību, uzraudzību un ziņošanu. Šim prasību kopumam būtu jābalstās uz tām prasībām, ko dalībvalstis jau piemēro trešo valstu filiālēm to teritorijā, un būtu jāņem vērā līdzīgas vai līdzvērtīgas prasības, ko trešās valstis piemēro ārvalstu filiālēm, lai nodrošinātu konsekvenci starp dalībvalstīm un saskaņotu Savienības trešo valstu filiāļu regulējumu ar dominējošo starptautisko praksi šajā jomā.

(23) Proporcionalitātes labad prasības attiecībā uz trešo valstu filiālēm būtu jānosaka attiecībā pret risku, ko tās rada Savienības un dalībvalstu finanšu stabilitātei un tirgus integritātei. Tāpēc trešo valstu filiāles būtu jāklasificē vai nu kā 1. klases filiāles, ja tās tiek uzskatītas par riskantākām, vai citādi – kā 2. klases filiāles, ja tās ir mazas un nesarežģītas un nerada būtisku finanšu stabilitātes risku (atbilstīgi "mazas un nesarežģītas iestādes" definīcijai Regulā (ES) Nr. 575/2013). Attiecīgi trešo valstu filiāles, kuru aktīvi dalībvalstī ir iegrāmatoti 5 000 000 000 EUR apmērā vai vairāk, būtu jāuzskata par tādām, kas rada šādu lielāku risku to lielākā apjoma un sarežģītības dēļ, jo to bankrots varētu izraisīt būtiskus traucējumus dalībvalsts banku pakalpojumu tirgū vai tās banku sistēmā. Trešo valstu filiāles, kas ir pilnvarotas pieņemt privātpersonu vai MVU noguldījumus, arī būtu jāuzskata par riskantākām neatkarīgi no to lieluma, ciktāl to bankrots ietekmētu īpaši neaizsargātus noguldītājus un varētu izraisīt uzticības zudumu dalībvalsts banku sistēmas drošībai un stabilitātei, lai aizsargātu iedzīvotāju noguldījumus. Tāpēc abu veidu trešo valstu filiāles būtu jāklasificē kā 1. klases filiāles.

(24) Trešo valstu filiāles būtu jāklasificē arī 1. klasē, ja uz uzņēmumu trešā valstī, kas ir to galvenais birojs ("vadošais uzņēmums"), attiecas tāda regulējuma normatīvie akti, uzraudzība un īstenošana, par kuru nav konstatēts, ka tas ir vismaz līdzvērtīgs Direktīvai 2013/36/ES un Regulai (ES) Nr. 575/2013, vai ja attiecīgā trešā valsts ir iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības

saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/849[46]. Minētās trešo valstu filiāles rada būtisku risku Savienības un tās dalībvalsts finanšu stabilitātei, kurā tās veic uzņēmējdarbību, jo banku regulatīvais satvars vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas regulējums, ko piemēro to galvenajam uzņēmumam, pienācīgi neaptver vai neļauj pienācīgi uzraudzīt konkrētos riskus, ko rada filiāles darbības dalībvalstī, vai riskus darījumu partneriem dalībvalstī, kuri izriet no trešās valsts grupas. Lai noteiktu trešās valsts banku prudenciālo un uzraudzības standartu līdzvērtību Savienības standartiem, Komisijai vajadzētu būt iespējai uzdot EBI veikt novērtējumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 33. pantu. EBI būtu jānodrošina, ka novērtējums tiek veikts stingrā un pārredzamā veidā un saskaņā ar pareizu metodoloģiju. Turklāt EBI būtu arī jāapspriežas un cieši jāsadarbojas ar trešo valstu uzraudzības iestādēm un valdības struktūrvienībām, kas atbild par banku regulējumu, un attiecīgā gadījumā ar privātā sektora pusēm, cenšoties nodrošināt taisnīgu attieksmi pret šīm pusēm un dot tām iespēju iesniegt dokumentus un sniegt paskaidrojumus saprātīgā termiņā. Turklāt EBI būtu jānodrošina, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 33. pantu sniegtais ziņojums ir pienācīgi pamatots, tajā ir sīki izklāstīts izvērtēto jautājumu apraksts un tas tiek sniegts saprātīgā termiņā.

(25) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt skaidri norādītām pilnvarām katrā atsevišķā gadījumā pieprasīt, lai trešās valsts filiāles iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļas 1. nodaļu, vismaz tad, ja minētās filiāles iesaistās darbībās ar partneriem citās dalībvalstīs, pārkāpjot iekšējā tirgus noteikumus, vai ja tās rada būtisku risku Savienības vai tās dalībvalsts finanšu stabilitātei, kurā tās veic uzņēmējdarbību. Turklāt kompetentajām iestādēm būtu regulāri jānovērtē, vai trešo valstu filiālēm, kuru grāmatvedības uzskaitē ir aktīvi 30 000 000 000 EUR apmērā vai lielākā apmērā, ir sistēmiska nozīme. Šāds periodisks novērtējums būtu jāveic visām trešo valstu filiālēm, kas pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas un kas veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī vai visā Savienībā. Minētajā novērtējumā saskaņā ar konkrētiem kritērijiem būtu jāpārbauda, vai minētās filiāles rada analogu riska līmeni Savienības vai tās dalībvalstu finanšu stabilitātei kā iestādes, kas definētas kā "sistēmiski nozīmīgas" saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 575/2013. Ja kompetentās iestādes secina, ka trešās valsts filiāles ir sistēmiski nozīmīgas, tām šīm filiālēm būtu jānosaka prasības, kas ir piemērotas, lai mazinātu riskus finanšu stabilitātei. Šajā nolūkā kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai pieprasīt trešās valsts filiālēm pieteikties uz autorizāciju kā meitas iestādēm saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, lai turpinātu veikt banku darbības dalībvalstī vai visā Savienībā. Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt citas prasības, jo īpaši pienākumu pārstrukturēt trešās valsts filiāļu aktīvus vai darbības Savienībā, lai šīs filiāles vairs nebūtu sistēmiskas, vai prasību ievērot papildu kapitāla, likviditātes, pārskatu sniegšanas vai informācijas atklāšanas prasības, ja tas būtu pietiekami, lai novērstu finanšu stabilitātes riskus. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai nepiemērot nevienu no minētajām prasībām trešo valstu filiālēm, kas novērtētas kā sistēmiskas, tikai tad, ja kompetentās iestādes var pamatot, ka riski, ko minētās filiāles rada Savienības un dalībvalstu finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, ja šādu prasību nebūtu, būtiski nepalielinātos uz laikposmu, kas nepārsniedz vienu gadu.

[46] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

(26) Lai nodrošinātu trešās valsts grupas uzraudzības lēmumu saskaņotību ar filiālēm un meitasuzņēmumiem visā Savienībā, būtu jāizraugās vadošā kompetentā iestāde, kas veiktu sistēmiskās nozīmes novērtējumu. Minētajai lomai būtu jāatbilst trešās valsts grupas konsolidētajai uzraudzības iestādei Savienībā, ja piemēro Direktīvas 2013/36/ES 111. pantu, vai kompetentajai iestādei, kas kļūtu par konsolidēto uzraudzības iestādi saskaņā ar minēto pantu, ja minētās grupas trešās valsts filiāles tiktu uzskatītas par tās meitasuzņēmumiem. Ja attiecīgā konsolidētā uzraudzības iestāde nav noteikta vai ja vadošā kompetentā iestāde trīs mēnešu laikā nav sākusi sistēmiskās nozīmes novērtēšanu, tā vietā EBI būtu jāveic šis novērtējums. Vadošajai kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā EBI būtu jāapspriežas un pilnībā jāsadarbojas ar kompetentajām iestādēm, kas atbild par attiecīgās trešās valsts grupas meitasuzņēmumu un filiāļu uzraudzību visā Savienībā. Vadošajai kompetentajai iestādei un minētajām kompetentajām iestādēm būtu jāpieņem kopīgs lēmums par to, vai noteikt prasības trešās valsts filiālēm, kas novērtētas kā sistēmiskas. Pienācīga procesa apsvērumu dēļ vadošajai kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā EBI būtu jānodrošina, ka, novērtējot sistēmisko nozīmi, tiek ievērotas trešās valsts filiāļu tiesības tikt uzklausītām un sniegt paskaidrojumus.

(27) Kompetentajām iestādēm būtu regulāri jāpārskata trešo valstu filiāļu atbilstība attiecīgajām prasībām saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES un jāveic uzraudzības pasākumi attiecībā uz minētajām filiālēm, lai nodrošinātu vai atjaunotu atbilstību minētajām prasībām. Lai atvieglotu prasību efektīvu uzraudzību attiecībā uz trešo valstu filiālēm un sniegtu visaptverošu pārskatu par trešo valstu grupu darbībām Savienībā, kompetentajām iestādēm būtu jādara pieejami kopīgi uzraudzības un finanšu pārskati saskaņā ar standartizētām veidnēm. EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektus, kuros izklāstītas minētās veidnes, un Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt minētos īstenošanas tehnisko standartu projektus. Turklāt ir jāīsteno pienācīgi sadarbības mehānismi starp kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka visas trešo valstu grupu darbības, kas darbojas Savienībā caur trešo valstu filiālēm, tiktu pakļautas visaptverošai uzraudzībai, lai novērstu to, ka tiek apietas prasības, kas minētajām grupām piemērojamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un līdz minimumam samazinātu iespējamos riskus Savienības finanšu stabilitātei. Jo īpaši 1. klases trešo valstu filiāles būtu jāiekļauj trešo valstu grupu uzraudzības kolēģiju darbības jomā Savienībā. Ja šāda kolēģija vēl nepastāv, kompetentajām iestādēm būtu jāizveido *ad hoc* kolēģija visām tās pašas grupas 1. klases trešo valstu filiālēm, ja tā darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī.

(28) Savienības trešo valstu filiāļu regulējums būtu jāpiemēro, neskarot rīcības brīvību, kas dalībvalstīm pašlaik var būt nepieciešama, lai noteiktu trešo valstu uzņēmumiem no konkrētām trešām valstīm banku darbības savā teritorijā veikt tikai ar tādu meitasuzņēmumu starpniecību, kuriem atļauja piešķirta saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļas 1. nodaļu. Minētā prasība var attiekties uz trešām valstīm, kuras piemēro banku prudenciālos un uzraudzības standartus, kas nav līdzvērtīgi standartiem saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem, vai uz trešām valstīm, kurām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības.

(29) Pēc 9. SFPS ieviešanas 2018. gada 1. janvārī paredzamo kredītzaudējumu aprēķinu rezultāti, kuru pamatā ir modelēšanas pieejas, tieši ietekmē iestāžu pašu kapitāla apjomu un regulatīvos rādītājus. Tādas pašas modelēšanas pieejas ir arī pamats paredzamo kredītzaudējumu aprēķināšanai gadījumos, kad iestādes piemēro valstu grāmatvedības regulējumus. Tāpēc ir svarīgi, lai kompetentajām iestādēm un EBI būtu

skaidrs priekšstats par šo aprēķinu ietekmi uz riska svērto aktīvu vērtību diapazonu un pašu kapitāla prasībām, kas rodas līdzīgiem riska darījumiem. Šajā nolūkā salīdzinošā novērtēšana būtu jāattiecina arī uz modelēšanas pieejām. Ņemot vērā to, ka iestādes, kas aprēķina kapitāla prasības saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam, var izmantot arī modeļus paredzamo kredītzaudējumu aprēķināšanai 9. SFPS ietvaros, šīs iestādes būtu jāiekļauj arī salīdzinošajā novērtēšanā, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

(30) Ar Regulu (ES) 2019/876[47] tika grozīta Regula (ES) Nr. 575/2013, ieviešot pārskatītu tirgus riska regulējumu, ko izstrādājusi Bāzeles Banku uzraudzības komiteja. Alternatīvā standartizētā pieeja, kas ir daļa no šī jaunā regulējuma, ļauj iestādēm modelēt konkrētus parametrus, ko izmanto, aprēķinot riska svērtos aktīvus un pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku. Tāpēc ir svarīgi, lai kompetentajām iestādēm un EBI būtu skaidrs priekšstats par riska svērto aktīvu vērtību diapazonu un pašu kapitāla prasībām, kas rodas līdzīgiem riska darījumiem ne tikai saskaņā ar alternatīvo iekšējo modeļu pieeju, bet arī saskaņā ar alternatīvo standartizēto pieeju. Tādējādi tirgus riska salīdzinošajai novērtēšanai būtu jāaptver pārskatītās standartizētās un iekšējā modeļa pieejas.

(31) Globālajai pārejai uz ilgtspējīgu ekonomiku, kā noteikts Savienības noslēgtajā Parīzes nolīgumā[48] un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam, būs nepieciešama pamatīga sociālekonomiskā pārveide, un tā būs atkarīga no ievērojamu finanšu resursu mobilizācijas no publiskā un privātā sektora. Eiropas zaļais kurss[49] uzliek Savienībai saistības līdz 2050. gadam kļūt klimatneitrālai. Finanšu sistēmai ir būtiska nozīme šīs pārejas atbalstīšanā, kas attiecas ne tikai uz radīto iespēju apzināšanu un atbalstīšanu, bet arī uz to risku pienācīgu pārvaldību, kurus tā var radīt.

(32) Bezprecedenta mēroga pārejai uz ilgtspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku būs ievērojama ietekme uz finanšu sistēmu. Centrālo banku un uzraudzības iestāžu tīkls finanšu sistēmas ekoloģizācijai[50] 2018. gadā atzina, ka ar klimatu saistītie riski ir finanšu riska avots. Komisijas atjauninātajā ilgtspējīga finansējuma stratēģijā[51] ir uzsvērts, ka vides, sociālie un pārvaldības (VSP) riski un riski, ko rada klimata pārmaiņu fiziskā ietekme, bioloģiskās daudzveidības zudums un jo īpaši ekosistēmu plašāka vides degradācija, rada vēl nepieredzētu izaicinājumu mūsu ekonomikai un finanšu sistēmas stabilitātei. Šiem riskiem ir raksturīgas īpatnības, piemēram, to uz nākotni vērstais raksturs un to atšķirīgā ietekme īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā.

---

47 Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

48 Padomes Lēmums (ES) 2016/1841 (2016. gada 5. oktobris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros pieņemto Parīzes nolīgumu (OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.).

49 COM(2019) 640 final.

50 Parīzes "Vienas planētas samitā" 2017. gada 12. decembrī tika izveidota centrālo banku un uzraudzības iestāžu grupa, kas brīvprātīgi vēlas dalīties paraugpraksē un veicināt vides un klimata riska pārvaldības attīstību finanšu nozarē un mobilizēt vispārējo finansējumu, lai atbalstītu pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku.

51 COM(2021) 390 final, 6.7.2021.

(33) Pārejas uz ilgtspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku ilgtermiņa raksturs un pamatīgums radīs būtiskas izmaiņas iestāžu darījumdarbības modeļos. Pienācīga finanšu nozares un jo īpaši kredītiestāžu korekcija ir nepieciešama, lai sasniegtu mērķi līdz 2050. gadam Savienības ekonomikā panākt siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju līmeni, vienlaikus saglabājot kontroli pār raksturīgajiem riskiem. Tāpēc kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai novērtēt šo procesu un iejaukties gadījumos, kad iestādes pārvalda klimata riskus, kā arī riskus, kas izriet no vides degradācijas un bioloģiskās daudzveidības zuduma, tādā veidā, kas apdraud atsevišķu iestāžu stabilitāti vai finanšu stabilitāti kopumā. Kompetentajām iestādēm būtu arī jāuzrauga un tām būtu jāpiešķir pilnvaras rīkoties gadījumos, kad iestāžu darījumdarbības modeļi un stratēģijas ir nesaskaņotas ar attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem un plašākām pārejas tendencēm uz ilgtspējīgu ekonomiku, kas rada riskus to darījumdarbības modeļiem un stratēģijām vai finanšu stabilitātei. Klimata riski un, plašākā nozīmē, vides riski būtu jāskata kopā ar sociālajiem riskiem un pārvaldības riskiem vienā risku kategorijā, lai nodrošinātu visaptverošu un koordinētu šo faktoru integrāciju, jo tie bieži vien ir savstarpēji saistīti. VSP riski ir cieši saistīti ar ilgtspējas jēdzienu, jo VSP faktori ir galvenie trīs ilgtspējas pīlāri.

(34) Lai saglabātu pienācīgu noturību pret VSP faktoru negatīvo ietekmi, iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir jāspēj sistemātiski noteikt, izmērīt un pārvaldīt VSP riskus, un to uzraudzības iestādēm ir jānovērtē riski konkrētās iestādes līmenī, kā arī sistēmiskā līmenī, piešķirot prioritāti vides faktoriem un virzoties uz citiem ilgtspējas faktoriem, kad novērtējuma metodoloģijas un instrumenti attīstās. Iestādēm būtu jāizvērtē savu portfeļu saskaņošana ar Savienības mērķi līdz 2050. gadam kļūt klimatneitrālai, kā arī novērst vides degradāciju un bioloģiskās daudzveidības zudumu. Iestādēm būtu jāizstrādā konkrēti plāni, kā īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā novērst riskus, ko rada to darījumdarbības modeļa un stratēģijas neatbilstība attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem, kas iekļauti Parīzes nolīgumā, tiesību aktu kopumā "Gatavi mērķrādītājam 55 %"[52] [un globālajā bioloģiskās daudzveidības satvarā laikposmam pēc 2020. gada]. Būtu jāprasa, lai iestādēm būtu stabila pārvaldības kārtība un iekšējie procesi VSP risku pārvaldībai, kā arī to vadības struktūru apstiprinātas stratēģijas, kurās ņemta vērā ne tikai VSP faktoru pašreizējā, bet arī uz nākotni vērstā ietekme. Vadības struktūras un iestāžu iekšējā kapitāla sadalījuma kopējās zināšanas un informētība par VSP faktoriem, lai novērstu VSP riskus, arī būs noteicošais faktors, lai virzītu pārmaiņas katrā iestādē. VSP risku specifika, kā arī to relatīvais novatorisms nozīmē, ka izpratne, mērījumi un pārvaldības prakse iestādēs var ievērojami atšķirties. Lai nodrošinātu konverģenci visā Savienībā un vienotu izpratni par VSP riskiem, prudenciālajā regulējumā būtu jāparedz atbilstīgas definīcijas un minimālie standarti šo risku novērtēšanai. Lai sasniegtu šo mērķi, definīcijas ir noteiktas Regulā (ES) Nr. 575/2013, un EBI ir pilnvarota noteikt minimālo atsauces metodoloģiju kopumu VSP risku ietekmes uz iestāžu finanšu stabilitāti novērtēšanai, prioritāti piešķirot vides faktoru ietekmei. Tā kā VSP risku uz nākotni vērstais raksturs nozīmē, ka scenāriju analīze un stresa testi kopā ar plāniem šo risku novēršanai ir īpaši informatīvi novērtēšanas instrumenti, EBI būtu arī jāpilnvaro izstrādāt vienotus kritērijus plānu saturam minēto risku novēršanai un scenāriju noteikšanai un stresa testēšanas metožu piemērošanai. Ar vidi saistītiem riskiem,

[52] Komisijas paziņojums COM(2021)568 final, 14.7.2021., kurā ietverti šādi Komisijas priekšlikumi: COM(2021)562 final, COM(2021)561 final, COM(2021)564 final, COM(2021)563 final, COM(2021)556 final, COM(2021)559 final, COM(2021)558 final, COM(2021)557 final, COM(2021)554 final, COM(2021)555 final, COM(2021)552 final.

tostarp riskiem, kas izriet no vides degradācijas un bioloģiskās daudzveidības zuduma, un jo īpaši ar klimatu saistītiem riskiem vajadzētu būt prioritāriem, ņemot vērā to steidzamību un scenāriju analīzes un stresa testu īpašo nozīmi to novērtēšanā.

(35) VSP riskiem var būt tālejošas sekas gan atsevišķu iestāžu, gan visas finanšu sistēmas stabilitātei. Tāpēc kompetentajām iestādēm šie riski būtu konsekventi jāņem vērā savās attiecīgajās uzraudzības darbībās, tostarp uzraudzības novērtēšanas un pārskatīšanas procesā un šo risku stresa testēšanā. Eiropas Komisija ar sava tehniskā atbalsta instrumenta starpniecību ir sniegusi atbalstu valstu kompetentajām iestādēm stresa testēšanas metodoloģiju izstrādē un īstenošanā un ir gatava turpināt sniegt tehnisku atbalstu šajā sakarā. Tomēr stresa testēšanas metodoloģijas attiecībā uz VSP riskiem līdz šim ir izmantotas galvenokārt izpētes veidā. Lai stingri un konsekventi iekļautu VSP stresa testus uzraudzībā, EBI, Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI) un Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI) būtu kopīgi jāizstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu konsekventus apsvērumus un vienotas metodes VSP risku testēšanai spriedzes apstākļos. Minēto risku stresa testu veikšana būtu jāsāk ar klimata un vides faktoriem, un, tā kā kļūst pieejami vairāk VSP risku datu un metodiku, lai palīdzētu izstrādāt papildu instrumentus, ar ko novērtēt to kvantitatīvo ietekmi uz finanšu riskiem, kompetentajām iestādēm savos kredītiestāžu pietiekamības novērtējumos būtu arvien vairāk jānovērtē šo risku ietekme. Lai nodrošinātu uzraudzības prakses konverģenci, EBI būtu jāizdod pamatnostādnes par VSP risku vienotu iekļaušanu uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā (*SREP*).

(36) Direktīvas 2013/36/ES 133. panta noteikumus par sistēmiskā riska rezervju sistēmu jau var izmantot, lai novērstu dažāda veida sistēmiskos riskus, tostarp riskus, kas saistīti ar klimata pārmaiņām. Ciktāl attiecīgās kompetentās vai norīkotās iestādes uzskata, ka ar klimata pārmaiņām saistītajiem riskiem var būt nopietna negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku dalībvalstīs, tām būtu jāievieš sistēmiskā riska rezervju norma attiecībā uz minētajiem riskiem, ja tās uzskata, ka šādas likmes ieviešana ir efektīva un samērīga minēto risku mazināšanai.

(37) Vadības struktūras locekļiem piemērotības novērtējumu var veikt tikai pēc tam, kad ir pagājis ievērojams laiks pēc to iecelšanas amatā, vai – galveno funkciju veicēju gadījumā – to vispār nevar veikt. Tādējādi vadības struktūras locekļi, kas neatbilst piemērotības kritērijiem, var būt ilgu laiku pildījuši savus pienākumus, kas ir īpaši problemātiski lielām iestādēm. Turklāt pārrobežu iestādēm ir jāorientējas ļoti dažādajos valstu noteikumos un procesos, kas nepadara pašreizējo sistēmu efektīvu. Banku savienības kontekstā īpaši aktuāls jautājums ir tas, ka visā Savienībā pastāv atšķirīgas prasības attiecībā uz piemērotības novērtējumu. Tāpēc ir svarīgi nodrošināt noteikumu kopumu Savienības līmenī, lai ieviestu konsekventu un paredzamu "atbilstības un piemērotības" sistēmu. Tas veicinās uzraudzības konverģenci, radot lielāku uzticēšanos starp kompetentajām iestādēm un sniedzot iestādēm lielāku juridisko noteiktību. Stabila "atbilstības un piemērotības" sistēma vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju piemērotības novērtēšanai ir izšķirošs faktors, lai nodrošinātu, ka iestādes tiek pienācīgi pārvaldītas un tiek pienācīgi pārvaldīti to riski.

(38) Vadības struktūru locekļu piemērotības novērtēšanas mērķis ir nodrošināt, lai šie locekļi būtu kvalificēti savu pienākumu veikšanai un lai viņiem būtu laba reputācija. Tā kā iestādēm ir galvenā atbildība par katra vadības struktūras locekļa piemērotības novērtēšanu, tām būtu jāveic piemērotības novērtējums, kam seko pārbaude, ko veic kompetentās iestādes, kuras to var veikt pirms vai pēc vadības struktūras locekļa stāšanās amatā. Tomēr, ņemot vērā lielo iestāžu radītos riskus, ko jo īpaši rada iespējamās kaitīgās ietekmes izplatīšanās, nevajadzētu pieļaut, ka nepiemēroti vadības

struktūras locekļi var ietekmēt šādu lielu iestāžu darbību, radot iespējamu nopietnu negatīvu ietekmi. Tādēļ ir lietderīgi, ka ārkārtas apstākļos kompetentās iestādes novērtē lielo iestāžu vadības struktūras locekļu piemērotību, pirms šie locekļi veic savus pienākumus.

(39) Ne tikai vadības struktūras locekļiem, bet arī galveno funkciju veicējiem ir būtiska ietekme uz iestādes stabilas un piesardzīgas pārvaldības nodrošināšanu ikdienā. Tā kā Direktīvā 2013/36/ES pašlaik nav definēti galveno funkciju veicēji, dalībvalstīs Savienībā ir atšķirīga prakse, kas kavē efektīvu un lietderīgu uzraudzību un traucē vienlīdzīgu konkurences apstākļu panākšanu. Tādēļ ir nepieciešams definēt galveno funkciju veicējus. Turklāt atbildībai par galveno funkciju veicēju piemērotības novērtēšanu galvenokārt vajadzētu būt iestāžu kompetencē. Tomēr, ņemot vērā riskus, ko rada lielu iestāžu darbības, kompetentajām iestādēm pirms šo personu stāšanās amatā būtu jānovērtē šādu lielu iestāžu iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotība.

(40) Lai iestādēm nodrošinātu juridisko noteiktību un paredzamību, ir jāizveido efektīvs un savlaicīgs process, lai kompetentās iestādes pārbaudītu vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju piemērotību. Šādam procesam būtu jāļauj kompetentajām iestādēm vajadzības gadījumā pieprasīt jebkādu papildu informāciju, kā arī jānodrošina, ka minētās kompetentās iestādes spēj apstrādāt piemērotības novērtējumus noteiktajā termiņā. Iestādēm no savas puses būtu jāsniedz kompetentajām iestādēm pareiza un pilnīga informācija atvēlētajā laikā un ātri un godprātīgi jāatbild uz kompetento iestāžu pieprasījumiem pēc papildu informācijas.

(41) Ņemot vērā piemērotības novērtējuma nozīmi iestāžu piesardzīgai un pareizai pārvaldībai, kompetentajām iestādēm ir jānodrošina jauni instrumenti, piemēram, atbildības paziņojumi un pienākumu pārskats, lai novērtētu vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju piemērotību. Šie jaunie instrumenti arī atbalstīs kompetento iestāžu darbu, pārskatot iestāžu pārvaldības kārtību uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa ietvaros. Neatkarīgi no vadības struktūras kā koleģiālas struktūras vispārējās atbildības jomas iestādēm būtu jāprasa sagatavot individuālus paziņojumus un pienākumu pārskatu, kurā precizēti vadības struktūras locekļu, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju pienākumi. Viņu individuālie pienākumi ne vienmēr ir skaidri vai konsekventi noteikti, un var būt situācijas, kad divas vai vairākas funkcijas pārklājas vai netiek ņemtas vērā pienākumu jomas, jo tās nav vienas personas kompetencē. Katras personas pienākumu apjomam vajadzētu būt skaidri noteiktam, un nevienu pienākumu jomu nevajadzētu atstāt bez atbildības. Šiem instrumentiem būtu jānodrošina vadības struktūras locekļu, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju turpmāka pārskatatbildība.

(42) Lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, kompetentajām iestādēm būtu jāspēj ātri pieņemt un īstenot lēmumus. Saistībā ar agrīnas intervences pasākumiem vai noregulējuma darbību kompetentās iestādes un noregulējuma iestādes var uzskatīt par lietderīgu atcelt vai aizstāt vadības struktūras vai augstākās vadības locekļus. Lai ņemtu vērā šādas situācijas, kompetentajām iestādēm būtu jāveic vadības struktūras locekļu vai galveno funkciju veicēju piemērotības novērtējums pēc tam, kad šie vadības struktūras locekļi vai galveno funkciju veicēji ir sākuši pildīt savus pienākumus.

(43) Pēc tam, kad kļūst saistoša Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktā pašu kapitāla minimālā robežvērtība, iestādes papildu pašu kapitāla prasības nominālvērtībai, ko saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu noteikusi iestādes kompetentā iestāde, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, nevajadzētu

nekavējoties palielināties, ja citi faktori paliek nemainīgi. Turklāt šādā gadījumā kompetentajai iestādei būtu jāpārskata iestādes papildu pašu kapitāla prasība un jo īpaši jānovērtē, vai un kādā mērā šāda prasība aptver modeļa risku, ko rada tas, ka iestāde izmanto iekšējos modeļus. Ja tas tā ir, iestādes papildu pašu kapitāla prasība būtu jāuzskata par tādu, kas pārklājas ar riskiem, kuri ar pašu kapitāla minimālo robežvērtību ietverti iestādes pašu kapitāla prasībā, un līdz ar to kompetentajai iestādei minētā prasība būtu jāsamazina tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, lai novērstu jebkādu šādu pārklāšanos, kamēr vien iestādei joprojām ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

(44) Tāpat, kad kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla nominālvērtībai, kas nepieciešama saskaņā ar sistēmiskā riska rezervi, nevajadzētu palielināties, ja nav palielinājušies ar iestādi saistītie makroprudenciālie vai sistēmiskie riski. Šādos gadījumos attiecīgi iestādes kompetentajai vai norīkotajai iestādei būtu jāpārskata sistēmiskā riska rezervju normu kalibrēšana un jāpārliecinās, ka tās joprojām ir atbilstīgas, un dubulti nebūtu jāuzskaita riski, kas jau ir segti tādēļ, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība. Vispārīgāk runājot, kompetentajām un norīkotajām iestādēm attiecīgā gadījumā nebūtu jānosaka sistēmiskā riska rezervju prasības attiecībā uz riskiem, kas jau ir pilnībā segti ar pašu kapitāla minimālo robežvērtību.

(45) Turklāt, ja iestādei, kas izraudzīta par "citu sistēmiski nozīmīgu iestādi", kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, tās kompetentajai vai norīkotajai iestādei attiecīgā gadījumā būtu jāpārskata iestādes C-SNI rezervju prasības kalibrēšana un jāpārliecinās, ka tā joprojām ir atbilstīga.

(46) Lai nodrošinātu sistēmiskā riska rezerves savlaicīgu un efektīvu aktivizēšanu, ir jāprecizē attiecīgo noteikumu piemērošana un jāvienkāršo un jāsaskaņo piemērojamās procedūras. Visu dalībvalstu izraudzītajām iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt sistēmiskā riska rezervi, lai varētu atzīt sistēmiskā riska rezerves normas, ko noteikušas citu dalībvalstu iestādes, un lai nodrošinātu, ka iestādes ir pilnvarotas laikus un efektīvi novērst sistēmiskos riskus. Lai atzītu citas dalībvalsts noteikto sistēmiskā riska rezervju normu, būtu jāpieprasa tikai tās iestādes paziņojums, kas šo normu ir atzinusi. Lai izvairītos no nevajadzīgām atļauju piešķiršanas procedūrām, kurās lēmums noteikt rezervju normu samazina vai nemaina nevienu no iepriekš noteiktajām normām, Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 15. punktā noteiktā procedūra ir jāsaskaņo ar minētās direktīvas 133. panta 9. punktā noteikto procedūru. Minētās direktīvas 133. panta 11. punktā noteiktās procedūras attiecīgā gadījumā būtu jāprecizē un jāsaskaņo ar procedūrām, ko piemēro citām sistēmiskā riska rezervju normām,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU:

1. pants
Grozījumi Direktīvā 2013/36/ES

Direktīvu 2013/36/ES groza šādi:

(1) direktīvas 3. panta 1. punktu groza šādi:

a) iekļauj šādu 8.a apakšpunktu:

"8.a) "vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas" ir vadības struktūra, kas efektīvi vada iestādi, un ietver personas, kas vada iestādes darbību;";

b) 9) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"9) "augstākā vadība" ir tās fiziskās personas, kas iestādē veic izpildfunkcijas un ir tieši atbildīgas iestādes vadības struktūrai, bet nav minētās struktūras locekļi, un kas ir atbildīgas par iestādes ikdienas pārvaldību iestādes vadības struktūras vadībā;";

c) iekļauj šādu 9.a) līdz 9.d) apakšpunktu:

"9.a) "galveno funkciju veicēji" ir personas, kurām ir būtiska ietekme uz iestādes vadību, bet kuras nav vadības struktūras locekļi, tostarp iekšējās kontroles funkciju vadītāji un finanšu direktors, ja šie vadītāji vai direktors nav vadības struktūras locekļi;

9.b) "finanšu direktors" ir persona, kas atbild par iestādes finanšu resursu pārvaldību, finanšu plānošanu un finanšu pārskatiem;

9.c) "iekšējās kontroles funkciju vadītāji" ir augstākā hierarhiskā līmeņa personas, kas atbild par iestādes neatkarīgas riska pārvaldības, atbilstības nodrošināšanas un iekšējās revīzijas funkciju ikdienas darbības efektīvu pārvaldību;

9.d) "iekšējās kontroles funkcijas" ir riska pārvaldība, atbilstības nodrošināšanas un iekšējās revīzijas funkcijas;";

d) 11) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"11) "modeļa risks" ir modeļa risks, kā tas definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 52.b) apakšpunktā;

e) iekļauj šādu 29.a) apakšpunktu:

"29.a) "patstāvīga iestāde ES" ir patstāvīga iestāde ES, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 33.a) apakšpunktā;";

f) iekļauj šādu 47.a) apakšpunktu:

"47.a) "atbilstošs kapitāls" ir atbilstošs kapitāls, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 71) apakšpunktā;

g) pievieno šādu 66) līdz 69) apakšpunktu:

"66) "liela iestāde" ir iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146) apakšpunktā;

67) "svarīgs meitasuzņēmums" ir svarīgs meitasuzņēmums, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 135) apakšpunktā, vai liels meitasuzņēmums, kā definēts minētās regulas 4. panta 1. punkta 147) apakšpunktā;

68) "periodiski soda maksājumi" ir dienas naudas sodi, kuru mērķis ir izbeigt notiekošos pārkāpumus un likt juridiskai vai fiziskai personai atkal izpildīt savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013;

69) "vides, sociālais un pārvaldības risks" ir vides, sociālais un pārvaldības risks, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 52.d) apakšpunktā;";

(2) direktīvas 4. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

"4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir speciālās zināšanas, resursi, darbspējas, pilnvaras un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu funkcijas,

kas saistītas ar prudenciālo uzraudzību, izmeklēšanu un pilnvarām piemērot periodiskus soda maksājumus un sodus, kā izklāstīts šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013.

Lai saglabātu kompetento iestāžu neatkarību to pilnvaru īstenošanā, dalībvalsts veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka minētās kompetentās iestādes, tostarp to darbinieki un to pārvaldības struktūru locekļi, var rīkoties neatkarīgi un objektīvi, nelūdzot un nepieņemot norādījumus no uzraudzītajām iestādēm, jebkuras dalībvalsts valdības vai Savienības struktūras, vai jebkuras citas publiskas vai privātas struktūras, vai neesot pakļautas to ietekmei. Šie pasākumi neskar kompetento iestāžu tiesības un pienākumus, kas izriet no dalības Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmā, kā izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010[*1] (2010. gada 24. novembris), vienotā uzraudzības mehānisma, kas izriet no Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013[*2] (2013. gada 15. oktobris) un Eiropas Centrālās bankas Regulas (ES) Nr. 468/2014[*3] (2014. gada 16. aprīlis), attiecībā uz Vienoto noregulējuma valdi, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014[*4] (2014. gada 15. jūlijs).

Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka kompetentās iestādes ir ieviesušas visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu savu darbinieku un to pārvaldības struktūru locekļu interešu konfliktus. Minētajos nolūkos dalībvalstis paredz noteikumus, kas ir samērīgi ar minēto darbinieku un pārvaldības struktūru locekļu lomu un pienākumiem, un vismaz aizliedz viņiem:

a) tirgoties ar finanšu instrumentiem, ko emitējušas iestādes, kuras uzrauga kompetentās iestādes, to tiešie vai netiešie mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi vai saistītie uzņēmumi, vai ja šādi finanšu instrumenti attiecas uz tām;

b) pēc tam, kad viņi ir beiguši strādāt kompetentajā iestādē, tikt pieņemti darbā vai pieņemt darbu ar jebkāda veida līgumisku vienošanos par profesionālo pakalpojumu sniegšanu ar kādu no turpmāk minētajiem:

   i) iestādes, tostarp to tiešie vai netiešie mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi vai saistītie uzņēmumi, ko tie ir tieši uzraudzījuši vismaz divu iepriekšējo gadu laikā no dienas, kad tie sākuši pildīt jaunus pienākumus;

   ii) sabiedrības, kas sniedz pakalpojumus jebkuram no i) apakšpunktā minētajiem uzņēmumiem, kuri tika tieši uzraudzīti vismaz divos iepriekšējos gados no dienas, kad tie sāka pildīt jaunus pienākumus, izņemot gadījumus, kad tām ir stingri aizliegts piedalīties jebkādā šo pakalpojumu sniegšanā, kamēr šeit minētais aizliegums paliek spēkā.

Darbiniekiem un pārvaldes struktūru locekļiem, uz kuriem attiecas trešajā daļā b) apakšpunktā paredzētie aizliegumi, ir tiesības uz atbilstīgu kompensāciju par nespēju uzņemties aizliegtos pienākumus.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par interešu konfliktu novēršanu kompetentajās iestādēs un to neatkarību, ņemot vērā starptautisko paraugpraksi, lai samērīgi piemērotu šo pantu.”;

_____

[*1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza

Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

[*2] Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

[*3] Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.).

[*4] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).

(3) Direktīvas 18. pantam pievieno šādu g) punktu:

"g) atbilst visiem šiem nosacījumiem:

i) ir konstatēts, ka tā kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

ii) noregulējuma iestāde uzskata, ka Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais nosacījums attiecībā uz minēto kredītiestādi ir izpildīts;

iii) noregulējuma iestāde uzskata, ka Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums attiecībā uz minēto kredītiestādi nav izpildīts.";

(4) direktīvas 21.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, dalībvalsts mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības un ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu. Citas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu, ja tām ir pienākums ievērot šo direktīvu vai Regulu (ES) Nr. 575/2013 subkonsolidēti.

Kompetentās iestādes veic pārbaudi attiecībā uz iestādes mātesuzņēmumiem vai tās vienības mātesuzņēmumiem, kas pieprasa atļauju saskaņā ar 8. pantu, lai konstatētu, vai pastāv vai nepastāv uzņēmums, kas atbilst kritērijiem, lai to varētu uzskatīt par dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību, dalībvalsts mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai ES mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību.

Piemērojot otro daļu, ja mātessabiedrības atrodas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kurā veic uzņēmējdarbību iestāde vai vienība, kas pieprasa atļauju saskaņā ar 8. pantu, šo divu dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai veiktu pārskatīšanu.

Kompetentās iestādes publicē otrajā daļā minētās pārskatīšanas rezultātus.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) informāciju par vismaz divu personu iecelšanu, kuras faktiski vada finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jaukto finanšu pārvaldītājsabiedrību, un par atbilstību 91. panta 1. punktā noteiktajām prasībām;”;

ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

Ja finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības apstiprināšana notiek vienlaicīgi ar 22. un 27.a pantā minēto novērtējumu, kompetentā iestāde minētā panta nolūkā attiecīgā gadījumā veic koordinēšanu ar konsolidētās uzraudzības iestādi un – ja tā ir cita iestāde – kompetento iestādi dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Minētajā gadījumā 22. panta 3. punkta otrajā daļā un 27.a panta 6. punktā minētais vērtēšanas periods tiek pārtraukts uz vairāk nekā 20 darbdienām līdz laikam, kad ir pabeigta šajā pantā izklāstītā procedūra.”;

(5) direktīvas 21.b panta 6. punktam pievieno šādu otro un trešo daļu:

“EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu vienotus formātus, definīcijas un IT risinājumus, kas Savienībā jāpiemēro pirmajā daļā minētās informācijas paziņošanai.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.”;

(6) direktīvā iekļauj šādu jaunu 21.c pantu:

21.c pants

Prasība izveidot filiāli banku pakalpojumu sniegšanai, ko veic trešo valstu uzņēmumi, un izņēmums attiecībā uz pakalpojumu reverso mārketingu

1. Dalībvalstis pieprasa, lai uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kā minēts 47. panta 1. un 2. punktā, izveido filiāli to teritorijā un iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar VI sadaļu, lai attiecīgajā dalībvalstī sāktu vai turpinātu veikt minētā panta 1. punktā minētās darbības.

2. Ja privātais klients, atbilstīgs darījumu partneris vai profesionāls klients Direktīvas 2014/65/ES II pielikuma I un II iedaļas nozīmē, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas Savienībā, pēc savas iniciatīvas vēršas pie trešā valstī reģistrēta uzņēmuma, lai sniegtu jebkuru 47. panta 1. punktā minētu pakalpojumu vai darbību, šā panta 1. punktā noteikto prasību nepiemēro attiecīgā pakalpojuma vai darbības sniegšanai minētajai personai, tostarp attiecībām, kas īpaši saistītas ar minētā pakalpojuma vai darbības sniegšanu. Neskarot grupas iekšējās attiecības, ja trešās valsts uzņēmums, tostarp ar tādas vienības starpniecību, kura darbojas tā vārdā vai kurai ir ciešas saiknes ar tādu trešās valsts uzņēmumu vai jebkuru citu personu, kas darbojas tāda uzņēmuma vārdā, piesaista klientus vai potenciālus klientus Savienībā, to neuzskata par pakalpojumu, kas sniegts pēc klienta paša iniciatīvas.

3. Klienta vai darījumu partnera iniciatīva, kā minēts 2. punktā, nedod tiesības trešās valsts uzņēmumam tirgot citu kategoriju produktus, darbības vai pakalpojumus, izņemot tos, ko klients vai darījumu partneris ir pasūtījis, neizmantojot trešās valsts filiāli, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī.";

(7) III sadaļā pievieno šādu 3., 4. un 5. nodaļu:

"3. NODAĻA

Būtiskas līdzdalības iegūšana vai atsavināšana

27.a pants
Paziņojums par līdzdalības iegūšanu un tās novērtējums

1. Dalībvalstis pieprasa visām iestādēm, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, dalībvalsts mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām un ES mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai citām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām saskaņā ar 21.a panta 1. punktu ir subkonsolidēti jāsaņem apstiprinājums ("līdzdalības ieguvējs"), paziņot savai kompetentajai iestādei, ja tās plāno tieši vai netieši iegūt būtisku līdzdalību, kas pārsniedz 15 % no līdzdalības ieguvēja atbilstīgā kapitāla ("plānota iegāde"), un norāda plānoto līdzdalības apjomu un noderīgo informāciju, kā precizēts 27.b panta 5. punktā.

2. Kompetentās iestādes nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc minētā paziņojuma saņemšanas apstiprina, ka ir saņēmušas 1. punktā minēto paziņojumu vai jebkādu papildu informāciju saskaņā ar 5. punktu.

Atkāpjoties no šā panta 2. punkta un 22. panta 2. punkta, ja kompetentās iestādes uzskata, ka šā panta 1. punktā vai 22. panta 1. punktā minētā plānotā līdzdalības iegūšana ir sarežģīta, apstiprinājumu par paziņojuma saņemšanu sniedz nekavējoties un jebkurā gadījumā desmit darbdienu laikā pēc minētā paziņojuma saņemšanas.

3. Kompetentajām iestādēm ir 60 darbdienas no dienas, kad saņemts rakstisks apstiprinājums par paziņojuma saņemšanu, un no visu dokumentu saņemšanas, tostarp to dokumentu saņemšanas, kurus dalībvalsts pieprasa pievienot paziņojumam saskaņā ar 27.b panta 4. punktu ("vērtēšanas periods"), lai veiktu 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu ("novērtējums").

Ja plānotā līdzdalības iegūšana ir būtiska līdzdalība kredītiestādē, kā minēts 22. panta 1. punktā, uz līdzdalības ieguvēju joprojām attiecas paziņošanas prasība un novērtējums saskaņā ar minēto pantu.

4. Kompetentās iestādes, apstiprinot saņemšanu, kā minēts 3. punktā, informē potenciālo līdzdalības ieguvēju par vērtēšanas perioda beigu datumu.

5. Vērtēšanas perioda laikā, bet ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienā, kompetentās iestādes vajadzības gadījumā var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

6. Vērtēšanas periodu aptur no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa papildu informāciju, līdz dienai, kad ir saņemta atbilde no līdzdalības ieguvēja, kas ir sniedzis visu pieprasīto informāciju. Minētais pārtraukums nepārsniedz 20 darbdienas. Kompetentajām iestādēm ir tiesības atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šī iemesla dēļ vērtēšanas periods netiek pārtraukts.

7. Kompetentās iestādes drīkst pagarināt 6. punkta otrajā daļā minēto apturēšanu līdz 30 darbdienām šādos gadījumos:

a) iegādātā vienība atrodas vai tiek regulēta trešā valstī;

b) informācijas apmaiņa ar iestādēm, kas atbild par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849[*5] 2. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā uzskaitīto atbildīgo subjektu uzraudzību, ir nepieciešama, lai veiktu šīs direktīvas 27.b panta 1. punktā minēto novērtējumu.

8. Ja finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība saskaņā ar 21.a pantu tiek apstiprināta vienlaikus ar šajā pantā minēto novērtējumu, kompetentā iestāde minētā panta nolūkos attiecīgā gadījumā koordinē darbību ar konsolidētās uzraudzības iestādi un, ja tā ir cita iestāde, ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Minētajā gadījumā vērtēšanas periods tiek pārtraukts uz laiku, kas nepārsniedz 20 darbdienas, līdz 21.a pantā noteiktā procedūra ir pabeigta.

9. Ja kompetentās iestādes nolemj iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tās divu darbdienu laikā pēc novērtējuma pabeigšanas, nepārsniedzot vērtēšanas periodu, rakstiski informē līdzdalības ieguvēju, norādot iebildumu iemeslus. Ievērojot valsts tiesību aktus, pēc līdzdalības ieguvēja pieprasījuma sabiedrībai var darīt pieejamu atbilstīgu pamatojumu lēmumam, ar kuru iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu. Tas, ka valsts tiesību aktos nav noteikumu par atbilstīgu pamatojumu lēmumam, ar kuru iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, neliedz dalībvalstīm ļaut kompetentajai iestādei publicēt šādu informāciju, ja līdzdalības ieguvējs to nav pieprasījis.

10. Ja kompetentās iestādes vērtēšanas periodā rakstveidā neiebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, tad to uzskata par apstiprinātu.

11. Kompetentās iestādes var noteikt maksimālo termiņu plānotās līdzdalības iegūšanas pabeigšanai un vajadzības gadījumā to pagarināt.

12. Dalībvalstis nedrīkst noteikt stingrākas prasības paziņošanai kompetentajām iestādēm vai to apstiprinājumam attiecībā uz tiešu vai netiešu iegādi vai kapitālu, nekā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 89. pantā.

_____

[*5] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

27.b pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Izskatot 27.a panta 1. punktā paredzēto paziņojumu par plānoto līdzdalības iegūšanu un 27.a panta 5. punktā minēto informāciju, kompetentās iestādes novērtē līdzdalības ieguvēja pārdomātu un piesardzīgu pārvaldību pēc līdzdalības iegūšanas un jo īpaši tos riskus, kuriem līdzdalības ieguvējs ir vai varētu būt pakļauts, saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) jebkura jauna līdzdalības ieguvēja vadības struktūras locekļa, kas jāieceļ plānotās līdzdalības iegūšanas rezultātā, pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kā noteikts 91. panta 1. punktā;

b) vai līdzdalības ieguvējs spēs izpildīt un arī turpmāk pildīs prudenciālās prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, un attiecīgā gadījumā citos Savienības tiesību aktos;

c) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar plānoto līdzdalības iegūšanu tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

2. Lai novērtētu kritēriju, kas noteikts 1. punkta c) apakšpunktā, un kritēriju, kas noteikts 23. panta 1. punkta e) apakšpunktā, kompetentās iestādes saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kas ir kompetentas uzraudzīt uzņēmumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

3. Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu tikai tad, ja ir pamatots iemesls to darīt, pamatojoties uz 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, vai ja līdzdalības ieguvēja sniegtā informācija ir nepilnīga, neraugoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 27.a pantu.

Šā punkta un 23. panta 2. punkta nolūkos un attiecībā uz 1. punkta c) apakšpunktā noteikto kritēriju iestāžu, kuru kompetencē ir uzņēmumu uzraudzība saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, rakstisks iebildums ir pamatots iemesls iebildumu izteikšanai.

4. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz iegūstamo līdzdalības līmeni un neļauj attiecīgās valsts kompetentajām iestādēm izvērtēt plānoto līdzdalības iegūšanu saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

5. Dalībvalstis publicē sarakstu, kurā norāda informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai. Minēto informāciju kompetentajām iestādēm sniedz 27.a panta 1. punktā minētā paziņojuma laikā. Informācijai jābūt samērīgai un atbilstošai iegūstamās vienības būtībai. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas neattiecas uz prudenciālo novērtējumu saskaņā ar šo pantu.

6. Neatkarīgi no 27.a panta 2. līdz 7. punkta, ja ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt būtisku līdzdalību vienā un tajā pašā vienībā, kompetentā iestāde pret līdzdalības ieguvējiem izturas nediskriminējošā veidā.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, precizējot:

a) obligāto sarakstu ar informāciju, kas kompetentajām iestādēm jāsniedz 23. panta 1. punktā, 27.a panta 1. punktā, 27.f panta 1. punktā un 27.k panta 1. punktā minētajā paziņojumā;

b) šajā pantā, 27.g un 27.l pantā noteikto kritēriju vienotu novērtēšanas metodoloģiju;

c) procedūru, kas piemērojama paziņošanai un prudenciālajam novērtējumam, kas prasīts saskaņā ar 27.a, 27.f un 27.k pantu.

Piemērojot pirmo daļu, EBI ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2017/1132[*6].

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

[*6] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (kodificēta redakcija).

27.c pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās kompetentās iestādes, veicot 27.b pantā minēto novērtējumu, savstarpēji apspriežas, ja iegādātā vienība ir kāda no turpmāk minētajiem:

a) citā dalībvalstī vai citā, nevis potenciālā līdzdalības ieguvēja nozarē atļauju saņēmusi kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (“PVKIU pārvaldības sabiedrība”);

b) citā dalībvalstī vai citā, nevis potenciālā līdzdalības ieguvēja nozarē atļauju saņēmušas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai pārvaldības sabiedrības Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (“PVKIU pārvaldības sabiedrība”) mātesuzņēmums;

c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību kontrolējoša juridiska persona.

Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās sniedz cita citai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Šajā nolūkā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas viena otrai paziņo visu novērtēšanai noderīgo informāciju.

2. Kompetentās iestādes cenšas koordinēt savus novērtējumus un nodrošināt savu lēmumu konsekvenci. Šajā nolūkā līdzdalības ieguvēja kompetentās iestādes lēmumā norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikusi kompetentā iestāde, kura ir izsniegusi atļauju kredītiestādei, ko kontrolē mātesuzņēmums, kurā plānots iegūt līdzdalību.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu kopīgas procedūras, veidlapas un veidnes apspriešanās procesam starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā minēts šajā pantā.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

27.d pants

Paziņojums par atsavināšanu

Dalībvalstis pieprasa iestādēm, dalībvalsts mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām un ES mātes

jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kā arī finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām paziņot kompetentajām iestādēm, ja tās plāno tieši vai netieši atsavināt būtisku līdzdalību, kas pārsniedz 15 % no līdzdalības ieguvēja atbilstošā kapitāla. Minēto paziņojumu sniedz rakstiski un pirms atsavināšanas, norādot attiecīgās līdzdalības lielumu.

27.e pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Ja līdzdalības ieguvējs nepaziņo par plānoto līdzdalības iegūšanu iepriekš saskaņā ar 27.a panta 1. punktu vai ir ieguvis būtisku līdzdalību, kā minēts minētajā pantā, neraugoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, dalībvalstis pieprasa minētajām kompetentajām iestādēm veikt attiecīgus pasākumus. Šādi pasākumi var ietvert rīkojumus, periodiskus soda maksājumus un soda naudas saskaņā ar 65.–72. pantu pret vadības struktūras locekļiem un augstāko vadību. Ja būtiska līdzdalība ir iegūta, neraugoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, dalībvalstis, neskarot iespējamās sankcijas, paredz vai nu attiecīgo balsstiesību izmantošanas apturēšanu, vai nodoto balsu atzīšanu par spēkā neesošām.

4. NODAĻA

Būtiski aktīvu un saistību pārvedumi

27.f pants

Paziņošana par būtiskiem aktīvu un saistību pārvedumiem un to novērtēšana

1. Dalībvalstis pieprasa iestādēm, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, dalībvalsts mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai citām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām saskaņā ar 21.a panta 1. punktu ir subkonsolidēti jāsaņem apstiprinājums, ziņot savai kompetentajai iestādei par jebkādu aktīvu vai saistību būtisku pārvedumu, ko tās plāno veikt, veicot pārdošanu vai cita veida darījumu (“paredzētā darbība”). Paziņojumā norāda paredzētās darbības apjomu un sniedz 27.g panta 5. punktā norādīto informāciju.

Ja paredzētajā darbībā ir iesaistītas tikai tās pašas grupas iestādes, uz šīm iestādēm attiecas arī pirmā daļa.

Piemērojot pirmo un otro daļu, katrai iestādei, kas iesaistīta vienā un tajā pašā paredzētajā darbībā, individuāli piemēro minētajās daļās noteikto paziņošanas pienākumu.

2. Šā panta 1. punktā:

a) paredzēto darbību uzskata par būtisku iestādei, ja tā ir vienāda ar vismaz 10 % no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, ja paredzēto darbību veic starp tās pašas grupas vienībām, paredzēto darbību uzskata par būtisku iestādei, ja tā ir vienāda ar vismaz 15 % no tās kopējiem aktīviem vai saistībām;

b) aprēķinot a) apakšpunktā minēto procentuālo daļu, neņem vērā ienākumus nenesošu aktīvu vai aktīvu pārvedumus nolūkā tos iekļaut seguma portfelī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2162[*7] 3. panta 3. punkta nozīmē vai vērtspapīrot;

c) aprēķinot a) apakšpunktā minēto procentuālo daļu, neņem vērā aktīvu vai saistību pārvedumus saistībā ar noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošanu, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā .

3. Kompetentās iestādes apstiprina, ka ir saņēmušas paziņojumu saskaņā ar 1. punktu vai papildu informāciju saskaņā ar 6. punktu, nekavējoties un jebkurā gadījumā divu darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas.

4. No dienas, kad saņemts rakstisks apstiprinājums par paziņojuma un dokumentu saņemšanu, tostarp tiem, ko dalībvalsts pieprasa pievienot paziņojumam saskaņā ar 27.g panta 5. punktu, kompetentajām iestādēm ir ne vairāk kā 60 darbdienas, lai veiktu 27.g panta 1. punktā paredzēto novērtējumu (“vērtēšanas periods”).

5. Apstiprinot saņemšanu, kompetentās iestādes informē attiecīgo iestādi par vērtēšanas perioda beigu datumu.

6. Kompetentās iestādes var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga novērtējuma pabeigšanai jebkurā vērtēšanas perioda brīdī un ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienā. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

7. Uz laikposmu no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa informāciju, līdz dienai, kad saņemta atbilde no iestādes, kas sniedz visu pieprasīto informāciju, vērtēšanas periods tiek apturēts. Minētais pārtraukums nepārsniedz 20 darbdienas. Kompetentajām iestādēm ir tiesības atkārtoti pieprasīt papildu vai precīzāku informāciju, taču šī iemesla dēļ vērtēšanas periods netiek pārtraukts.

8. Ja kompetentās iestādes nolemj iebilst pret paredzēto darbību, tās rakstiski informē iestādi un sniedz pamatojumu divu darbdienu laikā pēc novērtējuma pabeigšanas un ne vēlāk kā vērtēšanas perioda beigās. Ievērojot valsts tiesību aktus, pēc iestādes pieprasījuma sabiedrībai var darīt pieejamu atbilstīgu lēmuma pamatojumu. Tas, ka valsts tiesību aktos nav noteikumu par pienācīgu pamatojumu lēmumam, ar kuru iebilst pret plānoto līdzdalības iegūšanu, neliedz dalībvalstij ļaut kompetentajai iestādei publicēt šādu informāciju, ja iestāde nav iesniegusi pieprasījumu.

9. Ja kompetentās iestādes vērtēšanas periodā rakstveidā neiebilst pret paredzēto darbību, to uzskata par apstiprinātu.

10. Kompetentās iestādes var noteikt maksimālo termiņu paredzētās darbības pabeigšanai un vajadzības gadījumā to pagarināt.

11. Dalībvalstis nedrīkst kompetentajām iestādēm noteikt paziņošanas vai apstiprināšanas prasības, kas ir stingrākas par 27.f pantā noteiktajām.

[*7] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2162 (2019. gada 27. novembris) par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES (OV L 328, 18.12.2019., 29 lpp.).

27.g pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Izskatot 27.f panta 1. punktā paredzēto paziņojumu un 27.f panta 6. punktā minēto informāciju, kompetentās iestādes novērtē paredzēto darbību saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) vai iestāde spēs izpildīt un arī turpmāk pildīs prudenciālās prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, un attiecīgā gadījumā citos Savienības tiesību aktos;

b) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar paredzēto darbību tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka plānotā līdzdalības iegūšana varētu palielināt šādu risku.

2. Lai novērtētu 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju, kompetentās iestādes saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kas ir kompetentas uzraudzīt uzņēmumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

3. Kompetentās iestādes var iebilst pret paredzēto darbību tikai tad, ja nav izpildīti 1. punktā noteiktie kritēriji vai ja iestādes sniegtā informācija ir nepilnīga, neraugoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 27.f pantu.

Attiecībā uz 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju kompetento iestāžu rakstisks iebildums saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir pamatots iemesls iebildumu izteikšanai.

4. Dalībvalstis nedrīkst nedz noteikt, ka paredzētā darbība atbilst noteiktam līmenim vai apjomam, nedz atļaut to kompetentajām iestādēm pārbaudīt paredzēto darbību, ņemot vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

5. Dalībvalstis publicē to informācijas elementu sarakstu, kas ir vajadzīgi, lai veiktu 1. punktā minēto novērtējumu. Minēto informāciju kompetentajām iestādēm sniedz 27.f panta 1. punktā minētā paziņojuma laikā. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska paredzētās darbības piesardzīgam novērtējumam.

27.h pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās kompetentās iestādes, veicot 27.g pantā minēto novērtējumu, savstarpēji apspriežas, ja paredzētajā darbībā iesaistītās puses ir:

a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmusi kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (“PVKIU pārvaldības sabiedrība”);

b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai pārvaldības sabiedrības Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (“PVKIU pārvaldības sabiedrība”) mātesuzņēmums;

c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību kontrolējoša juridiska persona.

2. Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās sniedz viena otrai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Šajā nolūkā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas viena otrai paziņo visu novērtēšanai noderīgo informāciju.

3. Kompetentās iestādes cenšas koordinēt savus novērtējumus, nodrošināt savu lēmumu konsekvenci un savos lēmumos norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikusi kompetentā iestāde, kura uzrauga citas vienības, kas iesaistītas paredzētajā darbībā.

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu kopīgas procedūras, veidlapas un veidnes apspriešanās procesam starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā minēts šajā pantā.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

27.i pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Dalībvalstis pieprasa, lai gadījumos, kad iestādes iepriekš nepaziņo par paredzēto darbību saskaņā ar 27.f panta 1. punktu vai ir veikušas paredzēto darbību, kā noteikts minētajā pantā, neraugoties uz kompetento iestāžu iebildumiem, kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus. Šādi pasākumi var būt rīkojumi, periodiski soda maksājumi, soda naudas, ievērojot 65.–72. pantu, pret vadības struktūras locekļiem un vadītājiem.

5. NODAĻA

Apvienošanās un sadalīšanās

27.j pants

Definīcijas

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

a) “apvienošanās” ir jebkura no šādām darbībām, ar ko:

i) viena vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas citai esošai sabiedrībai apmaiņā pret šīs citas sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai akciju emisiju saviem dalībniekiem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības (ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi), vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

ii) viena vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas citai esošai sabiedrībai – ieguvējai sabiedrībai – šai ieguvējai sabiedrībai neemitējot jaunas akcijas, ar nosacījumu, ka vienai personai tieši vai netieši pieder visas akcijas apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrībās vai apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību dalībnieki visās apvienošanās procesā iesaistītajās sabiedrībās saglabā savu vērtspapīru un akciju proporciju;

iii) divas vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas sabiedrībai, ko tās veido apmaiņā pret šīs jaunās sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai akciju emisiju saviem dalībniekiem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības (ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi), vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

iv) sabiedrība brīdī, kad tās darbība tiek izbeigta, tai netiekot likvidētai, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas sabiedrībai, kurai pieder visi sabiedrības kapitāla vērtspapīri vai akcijas;

b) "sadalīšana" ir jebkura no šādām darbībām:

i) darbība, ar kuru pēc darbības izbeigšanas, tai netiekot likvidētai, sabiedrība nodod vairāk nekā vienai sabiedrībai visus savus aktīvus un saistības, apmaiņā pret sadalāmās sabiedrības akciju piešķiršanu sadalāmās sabiedrības akcionāriem, kas saņem ieguldījumus sadalīšanas rezultātā, un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības (ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi), vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

ii) darbība, ar kuru pēc darbības izbeigšanas, tai netiekot likvidētai, sabiedrība nodod visus savus aktīvus un saistības vairāk nekā vienai jaunizveidotai sabiedrībai apmaiņā pret saņēmējsabiedrību akciju piešķiršanu sadalāmās sabiedrības akcionāriem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības (ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi), vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

iii) darbība, kas sastāv no i) un ii) punktā aprakstīto darbību kombinācijas;

iv) darbība, ar kuru sadalāmā sabiedrība nodod daļu savu aktīvu un saistību vienai vai vairākām saņēmējsabiedrībām apmaiņā pret saņēmējsabiedrību, sadalāmās sabiedrības vai gan saņēmējsabiedrību, gan sadalāmās sabiedrības akciju emisiju sadalāmās sabiedrības akcionāriem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības (ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi), vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

v) darbība, ar kuru sadalāmā sabiedrība nodod daļu savu aktīvu un saistību vienai vai vairākām saņēmējsabiedrībām apmaiņā pret saņēmējsabiedrību vērtspapīru vai akciju emisiju sadalāmajai sabiedrībai.

27.k pants

Apvienošanās vai sadalīšanas paziņošana un novērtēšana

1. Dalībvalstis pieprasa iestādēm, dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, dalībvalsts mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ES mātes jauktajām finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām

saskaņā ar 21.a panta 1. punktu ir subkonsolidēti jāsaņem apstiprinājums (“finanšu nozares ieinteresētās personas”), kas veic apvienošanos vai sadalīšanu (“ierosinātā darbība”), iepriekš paziņot par ierosinātās darbības pabeigšanu kompetentajām iestādēm, kuras būs atbildīgas par tādu vienību uzraudzību, kas izriet no šādas ierosinātās darbības, norādot noderīgo informāciju, kā precizēts saskaņā ar 27.l panta 4. punktu.

Piemērojot pirmo daļu, ECB uzskata par kompetento iestādi, kurai ir jāpaziņo un kura atbild par novērtējumu, ja no ierosinātās darbības izrietošās vienības konsolidēti izpildītu jebkuru no šādiem nosacījumiem:

a) tās kopējā aktīvu vērtība pārsniedz 30 miljardus EUR;

b) tās kopējo aktīvu attiecība pret iesaistītās dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību, IKP pārsniedz 20 %, ja vien tās aktīvu kopējā vērtība nav mazāka par 5 miljardiem EUR.

Pirmās daļas nolūkā, ja ierosinātā darbība sastāv no sadalīšanas, kompetentā iestāde, kas atbild par tās vienības uzraudzību, kura veic ierosināto darbību, ir kompetentā iestāde, kurai ir jāpaziņo un kura ir atbildīga par novērtējumu.

2. Kompetentās iestādes apstiprina, ka ir saņēmušas 1. punktā minēto paziņojumu vai papildu informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 3. punktu, nekavējoties un jebkurā gadījumā 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanas.

Ja ierosinātajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas, kompetento iestāžu rīcībā ir ne vairāk kā 60 darbdienas no dienas, kad saņemts rakstisks apstiprinājums par paziņojuma saņemšanu un visi dokumenti, ko dalībvalsts pieprasa pievienot paziņojumam saskaņā ar 27.l panta 5. punktu (“vērtēšanas periods”), lai veiktu 27.l panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

Kompetentā iestāde, apstiprinot saņemšanu, informē finanšu nozares ieinteresēto personu par vērtēšanas perioda beigu datumu.

3. Kompetentās iestādes var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga novērtējuma pabeigšanai. Šo pieprasījumu veic rakstveidā, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Ja ierosinātajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas, kompetentās iestādes var pieprasīt papildu informāciju ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienā.

Uz laikposmu no dienas, kad kompetentās iestādes pieprasa papildu informāciju, līdz dienai, kad saņemta atbilde no finanšu nozares ieinteresētajām personām, kas sniedz visu pieprasīto informāciju, vērtēšanas periodu aptur. Minētais pārtraukums nepārsniedz 20 darbdienas. Visi turpmākie kompetento iestāžu pieprasījumi par sniegtās informācijas papildināšanu vai precizēšanu ir to kompetencē, bet to rezultātā vērtēšanas periods netiek apturēts.

4. Atkāpjoties no 3. punkta trešās daļas, kompetentās iestādes var pagarināt tajā minēto apturēšanu maksimāli līdz 30 darbdienām šādos gadījumos:

a) iegādātā vienība atrodas vai tiek regulēta trešā valstī;

b) informācijas apmaiņa ar iestādēm, kas atbild par Direktīvas (ES) 2015/849 2. panta 1. punkta 1) un 2) apakšpunktā minēto atbildīgo vienību uzraudzību, ir

nepieciešama, lai veiktu šīs direktīvas 27.l panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

5. Ierosinātās darbības nebeidz, pirms kompetentās iestādes nav sniegušas pozitīvu atzinumu.

6. Kompetentās iestādes divu darbdienu laikā pēc novērtējuma pabeigšanas sniedz finanšu nozares ieinteresētajām personām rakstiski pamatotu pozitīvu vai negatīvu atzinumu. Ievērojot valsts tiesību aktus, pēc finanšu nozares ieinteresēto personu pieprasījuma sabiedrībai var darīt pieejamu atbilstīgu atzinuma pamatojumu. Tas neliedz dalībvalstij ļaut kompetentajai iestādei publicēt šādu informāciju bez finanšu nozares ieinteresētās personas pieprasījuma.

Finanšu nozares ieinteresētās personas nosūta savu kompetento iestāžu saskaņā ar šā punkta pirmo daļu izdoto pamatoto atzinumu iestādēm, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par ierosinātās darbības rūpīgu pārbaudi.

7. Ja ierosinātajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas un kompetentās iestādes vērtēšanas periodā rakstveidā neiebilst pret ierosināto darbību, atzinumu uzskata par pozitīvu.

8. Kompetentās iestādes sniegtais pozitīvais atzinums var būt ierobežots laikā.

9. Dalībvalstis nenosaka šajā nodaļā aprakstītās prasības attiecībā uz paziņošanu un apstiprināšanu, kas ir stingrākas par šajā nodaļā noteiktajām.

10. Šī nodaļa neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004*[8] un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 piemērošanu.

11. Novērtējumu saskaņā ar 27.k panta 1. punktu neveic, ja ierosinātajai darbībai vajadzīga atļauja saskaņā ar 8. pantu vai apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu.

_____

*[8] Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula)

27.l pants
Novērtēšanas kritēriji

1. Novērtējot 27.k panta 1. punktā paredzēto paziņojumu un 27.k panta 3. punktā minēto informāciju, kompetentās iestādes, lai nodrošinātu finanšu nozares ieinteresēto personu prudenciālā profila stabilitāti pēc ierosinātās darbības pabeigšanas, un jo īpaši riskus, kādiem finanšu nozares ieinteresētā persona ir vai varētu būt pakļauta ierosinātās darbības laikā, un riskus, kādiem varētu būt pakļauta finanšu nozares ieinteresētā persona, kas izriet no ierosinātās darbības, novērtē ierosināto darbību saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) ierosinātajā darbībā iesaistīto vienību reputācija;

b) pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kā noteikts 91. panta 1. punktā, jebkuram vadības struktūras loceklim, kurš vadīs finanšu nozares ieinteresētās personas uzņēmējdarbību, kas izriet no ierosinātās darbības;

c) ierosinātajā darbībā iesaistīto vienību finansiālā stabilitāte, jo īpaši saistībā ar veiktās un paredzētās finanšu nozares ieinteresētās personas darbības veidu, kas izriet no ierosinātās darbības;

d) vai no ierosinātās darbības izrietošā vienība spēs izpildīt un arī turpmāk ievērot prudenciālo uzraudzību, kas noteikta šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, un attiecīgā gadījumā citos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās 2002/87/EK un 2009/110/EK;

e) vai ierosinātās darbības īstenošanas plāns ir reālistisks, pamatots un efektīvs no prudenciālā viedokļa;

f) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar ierosināto darbību tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka ierosinātā darbība varētu palielināt šādu risku.

Kompetentā iestāde līdz ierosinātās darbības pabeigšanai attiecīgi uzrauga d) apakšpunktā minēto īstenošanas plānu.

2. Lai novērtētu 1. punkta f) apakšpunktā noteikto kritēriju, kompetentās iestādes saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kas ir kompetentas uzraudzīt uzņēmumus saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

3. Kompetentās iestādes var sniegt negatīvu atzinumu par ierosināto darbību tikai tad, ja nav izpildīti 1. punktā noteiktie kritēriji vai ja finanšu nozares ieinteresētās personas sniegtā informācija ir nepilnīga, neraugoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 27.k pantu.

Attiecībā uz 1. punkta f) apakšpunktā noteikto kritēriju iestāžu, kuru kompetencē ir uzņēmumu uzraudzība saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, rakstisks iebildums ir pamatots iemesls negatīva atzinuma sniegšanai.

4. Dalībvalstis neļauj savām kompetentajām iestādēm pārbaudīt ierosināto darbību, ņemot vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

5. Dalībvalstis publicē to informācijas elementu sarakstu, kas ir vajadzīgi 27.k panta 1. punktā minētā novērtējuma veikšanai un kas kompetentajām iestādēm jāiesniedz minētajā pantā noteiktajā paziņošanas brīdī. Prasītajai informācijai jābūt samērīgai un atbilstošai ierosinātajai darbībai. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas nav būtiska prudenciālā novērtējuma veikšanai.

27.m pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Attiecīgās kompetentās iestādes, veicot 27.l pantā minēto novērtējumu, savstarpēji apspriežas, ja ierosinātajā darbībā papildus finanšu nozares ieinteresētajām personām ir iesaistītas vienības, kas ir viena no turpmāk minētajām vienībām:

a) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē licencēta kredītiestāde, apdrošināšanas uzņēmums, pārapdrošināšanas uzņēmums, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai pārvaldības sabiedrība Direktīvas 2009/65/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē (“PVKIU pārvaldības sabiedrība”);

b) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai PVKIU pārvaldības sabiedrības mātesuzņēmums;

c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto līdzdalības iegūšanu nesaistītā nozarē atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas

sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai PVKIU pārvaldības sabiedrību kontrolējoša juridiska persona.

2. Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās viena otrai sniedz visu informāciju, kas ir noderīga novērtēšanai. Minētajā sakarā kompetentās iestādes viena otrai pēc pieprasījuma paziņo visu noderīgo informāciju un pēc savas ierosmes – visu būtisko informāciju. Finanšu nozares ieinteresētās personas kompetentās iestādes lēmumā norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikusi kompetentā iestāde, kura uzrauga vienu vai vairākas iepriekš uzskaitītās un ierosinātajā darbībā iesaistītās vienības.

3. Kompetentās iestādes cenšas koordinēt savus novērtējumus, nodrošināt savu atzinumu konsekvenci un savos atzinumos norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikusi kompetentā iestāde, kas uzrauga citas finanšu nozares ieinteresētās personas.

4. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu kopīgas procedūras, veidlapas un veidnes apspriešanās procesam starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā minēts šajā pantā.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

27.n pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Dalībvalstis pieprasa, lai gadījumos, kad finanšu nozares ieinteresētās personas nesniedz iepriekšēju paziņojumu par ierosināto darbību saskaņā ar 27.k panta 1. punktu vai ir veikušas ierosināto darbību, kā minēts minētajā pantā, bez kompetento iestāžu iepriekšēja pozitīva atzinuma, kompetentās iestādes veic attiecīgus pasākumus. Šādi pasākumi var būt aizliegumi, periodiski soda maksājumi, soda naudas, ievērojot 65.–72. pantu, pret vadības struktūras locekļiem un finanšu nozares ieinteresēto personu vai vienības vadītājiem, kas izriet no ierosinātās darbības.”;

(8) VI sadaļu aizstāj ar šādu:

“VI sadaļa
TREŠO VALSTU FILIĀĻU PRUDENCIĀLĀ UZRAUDZĪBA UN ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM”

1. NODAĻA

Trešo valstu filiāļu prudenciālā uzraudzība

I IEDAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

47. pants
Darbības joma un definīcija

1. Šajā nodaļā ir izklāstīti noteikumi par to, kā dalībvalstī veic:

a) jebkuru no darbībām, kas uzskaitītas šīs direktīvas I pielikumā, ko veic uzņēmums, kurš veic uzņēmējdarbību trešā valstī;

b) Regulas (ES) 575/2013 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās darbības, ko veic uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un kas atbilst jebkuram no minētā punkta i) līdz iii) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, ja uzņēmums trešā valstī nav kredītiestāde vai uzņēmums, kas atbilst 1. punkta b) apakšpunkta kritērijiem, uz jebkuru no šīs direktīvas I pielikuma 4., 5. un 7.–15. punktā uzskaitītajām darbībām, ko minētais uzņēmums veic dalībvalstī, attiecas Direktīvas 2014/65/ES II sadaļas IV nodaļa.

3. Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

a) “trešās valsts filiāle” ir filiāles, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un kas ir viens no turpmāk minētajiem:

   i) uzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, lai veiktu jebkuru no 1. punktā minētajām darbībām;

   ii) kredītiestāde, kuras galvenais birojs atrodas trešā valstī;

b) “vadošais uzņēmums” ir uzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī un kurš dalībvalstī ir izveidojis trešās valsts filiāli, un attiecīgā gadījumā – uzņēmuma starpniekuzņēmums un galvenie mātesuzņēmumi.

48. pants
Diskriminācijas aizliegums

Trešo valstu filiālēm, sākot vai turpinot darbību, dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir citā Eiropas Savienības dalībvalstī.

48.a pants

Trešo valstu filiāļu klasifikācija

1. Dalībvalstis klasificē trešo valstu filiāles kā 1. klases filiāles, ja šīs filiāles atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:

a) trešās valsts filiāles dalībvalstī iegrāmatoto aktīvu kopējā vērtība ir 5 miljardi EUR vai lielāka, kā ziņots par iepriekšējo gada pārskata periodu saskaņā ar II iedaļas 4. apakšiedaļu;

b) trešās valsts filiāles atļautās darbības ietver noguldījumu un citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanu no privātiem klientiem;

c) trešās valsts filiāle nav atbilstīga trešās valsts filiāle saskaņā ar 48.b pantu.

2. Trešās valsts filiāles, kas neatbilst kādam no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis klasificē kā 2. klases filiāles.

3. Kompetentās iestādes atjaunina trešo valstu filiāļu klasifikāciju šādi:

a) ja 1. klases trešās valsts filiāle vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, to nekavējoties uzskata par 2. klases filiāli;

b) ja 2. klases trešās valsts filiāle sāk atbilst vienam no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, to uzskata par 1. klases filiāli tikai pēc trīs mēnešiem no dienas, kad tā sāka atbilst minētajiem nosacījumiem.

48.b pants

Nosacījumi "atbilstīgām trešo valstu filiālēm"

1. Ja attiecībā uz trešās valsts filiāli ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi, šo filiāli šajā sadaļā uzskata par "atbilstīgu trešās valsts filiāli":

(a) trešās valsts filiāles vadošais uzņēmums veic uzņēmējdarbību valstī, kura piemēro prudenciālos standartus un ierobežotu uzraudzību saskaņā ar trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu, kas ir vismaz līdzvērtīgs šai direktīvai un Regulai (ES) Nr. 575/2013;

(b) trešās valsts filiāles vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādēm piemēro konfidencialitātes prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas prasībām, kuras noteiktas šīs direktīvas VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļā;

(c) valsts, kurā trešās valsts filiāles vadošais uzņēmums veic uzņēmējdarbību, nav iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. pantu;

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt lēmumus par to, vai ir izpildīti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie nosacījumi saistībā ar trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu. Minētajos nolūkos Komisija ievēro pārbaudes procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 575/2013 464. panta 2. punktā.

3. Pirms 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanas Komisija var lūgt EBI palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu, lai novērtētu attiecīgās trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu un konfidencialitātes prasības un izdotu ziņojumu par minētā regulējuma atbilstību šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem. EBI sava novērtējuma rezultātus publicē savā tīmekļa vietnē.

4. EBI uztur publisku reģistru par trešām valstīm un trešo valstu iestādēm, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Saņemot atļaujas pieteikumu saskaņā ar 48.c pantu, kompetentās iestādes novērtē nosacījumus, kas izklāstīti šā panta 1. punktā un 48.a pantā, lai klasificētu trešās valsts filiāli kā 1. vai 2. klases filiāli. Ja attiecīgā trešā valsts nav reģistrēta šā panta 4. punktā minētajā reģistrā, kompetentā iestāde lūdz Komisiju novērtēt trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu un konfidencialitātes prasības šā panta 2. punkta vajadzībām ar noteikumu, ka ir izpildīts šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums. Kompetentā iestāde klasificē trešās valsts filiāli kā 1. klases filiāli, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

II IEDAĻA

ATĻAUJAS UN REGULATĪVĀS PRASĪBAS

1. APAKŠIEDAĻA
ATĻAUJAS IZSNIEGŠANAS PRASĪBAS

48.c pants

Trešo valstu filiāļu atļaujas piešķiršanas nosacījumi

1. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu uzņēmumi pirms 47. panta 1. punktā minēto darbību sākšanas izveido filiāli to teritorijā. Trešās valsts filiāles izveidei ir vajadzīga iepriekšēja atļauja saskaņā ar šo nodaļu.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiāļu atļaujas pieteikumiem būtu pievienota darbības programma, kurā izklāstīta plānotā uzņēmējdarbība, 47. panta 1. punktā minētās darbības, filiāles organizatoriskā struktūra un riska kontrole attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar 48.h pantu.

3. Atļauju trešās valsts filiālēm piešķir tikai tad, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) trešās valsts filiāle atbilst obligātajām regulatīvajām prasībām, kas noteiktas 2. apakšiedaļā;

b) uz darbībām, par kurām vadošais uzņēmums vēlas saņemt atļauju dalībvalstī, attiecas atļauja, kāda šādam vadošajam uzņēmumam ir tajā trešā valstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību un ir pakļauts tās uzraudzībai;

c) trešās valsts vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādei ir paziņots par pieteikumu filiāles izveidei dalībvalstī un 2. punktā minētajiem pavaddokumentiem;

d) atļaujā paredzēts, ka trešās valsts filiāle drīkst veikt atļautās darbības tikai tajā dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, un skaidri aizliedz trešās valsts filiālei piedāvāt vai veikt tādas pašas darbības citās dalībvalstīs pārrobežu mērogā;

e) lai veiktu uzraudzības funkcijas, kompetentā iestāde var piekļūt visai nepieciešamajai informācijai par trešās valsts filiāles vadošo uzņēmumu no tās uzraudzības iestādēm un efektīvi koordinēt tās uzraudzības darbības ar trešās valsts uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām, jo īpaši krīzes vai finansiālu grūtību laikā, kas skar vadošo uzņēmumu, tā grupu vai trešās valsts finanšu sistēmu;

f) nav pamatotu iemeslu aizdomām, ka trešās valsts filiāle tiktu izmantota, lai veiktu vai atvieglotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai 1. panta 3. punkta nozīmē, vai teroristu finansēšanu, kā definēts minētās direktīvas 1. panta 5. punktā.

Piemērojot šā punkta e) apakšpunktu, kompetentās iestādes cenšas izmantot administratīvo nolīgumu paraugus, ko izstrādājusi EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. panta 5. punktu.

4. Lai novērtētu, vai ir izpildīts 3. punkta f) apakšpunktā paredzētais nosacījums, kompetentās iestādes apspriežas ar iestādi, kas dalībvalstī atbild par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, un pirms atļaujas piešķiršanas trešās valsts filiālei saņem rakstisku apstiprinājumu, ka nosacījums ir izpildīts.

5. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) informāciju, kas jāsniedz kompetentajām iestādēm, iesniedzot trešās valsts filiāles atļaujas pieteikumu, tostarp 2. punktā minēto darbības programmu un strukturālās organizācijas un pārvaldības kārtību;

b) trešās valsts filiāles atļaujas piešķiršanas procedūru, kā arī standarta veidlapas un veidnes šā punkta a) apakšpunktā minētās informācijas sniegšanai;

c) šā panta 3. punktā minētās atļaujas piešķiršanas nosacījumus.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 6 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

48.d pants

Nosacījumi trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai atsaukšanai

1. Dalībvalstis paredz vismaz šādus nosacījumus trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai atsaukšanai:

a) trešās valsts filiāle neatbilst atļaujas piešķiršanas prasībām, kas noteiktas 48.c pantā vai valsts tiesību aktos;

b) trešās valsts filiāles vadošais uzņēmums vai tās grupa neatbilst prudenciālajām prasībām, kas uz tām attiecas saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka tās neizpilda vai pārkāps minētās prasības turpmāko 12 mēnešu laikā.

Šā punkta b) apakšpunkta vajadzībām trešās valsts filiāles nekavējoties paziņo savām kompetentajām iestādēm, ja ir notikuši minētajā apakšpunktā izklāstītie apstākļi.

2. Neskarot 1. punktu, kompetentās iestādes var atsaukt trešās valsts filiālei piešķirto atļauju, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

a) trešās valsts filiāle nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;

b) trešās valsts filiāle ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;

c) trešās valsts filiāle vairs neatbilst papildu nosacījumiem vai prasībām, saskaņā ar kurām tika piešķirta atļauja;

d) trešās valsts filiāli vairs nevar izmantot, lai izpildītu savas saistības pret kreditoriem, un jo īpaši tā vairs nesniedz nodrošinājumu aktīviem, ko tai uzticējuši tās noguldītāji;

e) uz trešās valsts filiāli attiecas viens no pārējiem gadījumiem, kad valsts tiesību akti paredz atļaujas atsaukšanu;

f) trešās valsts filiāle izdara vienu no 67. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem;

g) ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar trešās valsts filiāli, tās vadošo uzņēmumu vai grupu tiek vai ir veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana vai ka pastāv paaugstināts risks, ka saistībā ar trešās valsts filiāli, tās vadošo uzņēmumu vai grupu tiek veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana.

3. Lai novērtētu, vai ir izpildīts 2. punkta g) apakšpunktā paredzētais nosacījums, kompetentās iestādes apspriežas ar iestādi, kas dalībvalstī atbild par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) šā panta 1. un 2. punktā paredzētos nosacījumus trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai atsaukšanai;

b) procedūru trešās valsts filiāles atļaujas atsaukšanai;

c) šā panta 1. punkta pēdējā daļā minētā paziņojuma saturu un kārtību kompetentajām iestādēm.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt šajā punktā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

2. APAKŠIEDAĻA
MINIMĀLĀS REGULATĪVĀS PRASĪBAS

48.e pants

Kapitāla nošķiršanas prasība

1. Neskarot citas piemērojamās kapitāla prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiāles vienmēr uzturētu minimālo nošķirto kapitālu, kas ir līdzvērtīgs vismaz:

a) attiecībā uz 1. klases trešo valstu filiālēm – 1 % no filiāles vidējām saistībām, kas paziņotas par trim tieši iepriekšējiem gada pārskata periodiem saskaņā ar 4. apakšiedaļu un kas ir vismaz 10 miljoni EUR;

b) 2. klases trešo valstu filiālēm – 5 miljoni EUR.

2. Trešās valsts filiāles atbilst minimālā kapitāla nošķiršanas prasībai, kas minēta 1. punktā, un tā tur aktīvus kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) nauda vai naudai pielīdzināmi instrumenti;

b) parāda vērtspapīri, ko emitējušas Savienības dalībvalstu centrālās valdības vai centrālās bankas; vai

c) jebkurš cits instruments, kas trešās valsts filiālei ir pieejams neierobežotai un tūlītējai izmantošanai, lai segtu riskus vai zaudējumus, tiklīdz tie rodas.

3. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm 2. punktā minētos nošķirtā kapitāla instrumentus noguldīt darījumu kontā kredītiestādē dalībvalstī, kurā filiālei ir piešķirta atļauja, vai, ja to atļauj valsts tiesību akti, dalībvalsts centrālajā bankā. Darījuma kontā noguldītos nošķirtā kapitāla instrumentus ieķīlā vai piešķir kā nodrošinājumu noregulējuma iestādei, lai nodrošinātu trešās valsts filiāles kreditoru prasījumus. Dalībvalstis paredz noteikumus, ar kuriem šā panta un 48.g panta nolūkā noregulējuma iestādei piešķir pilnvaras rīkoties fiduciāri minēto kreditoru labā.

4. EBI izdod pamatnostādnes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, lai precizētu šā panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto prasību attiecībā uz instrumentiem, kas ir pieejami neierobežotai un tūlītējai izmantošanai, lai segtu riskus vai zaudējumus, tiklīdz tie rodas. EBI izdod minētās pamatnostādnes līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

48.f pants

Likviditātes prasības

1. Neskarot citas piemērojamās likviditātes prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, dalībvalstis vismaz pieprasa trešo valstu filiālēm vienmēr uzturēt tādu neapgrūtinātu un likvīdu aktīvu apjomu, kas ir pietiekams, lai segtu likviditātes izejošās naudas plūsmas vismaz 30 dienu laikā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis pieprasa, lai 1. klases trešo valstu filiāles izpildītu likviditātes seguma prasību, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 Sestās daļas I sadaļā un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/61[*9].

3. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm likvīdos aktīvus, ko tur, lai panāktu atbilstību šim pantam, noguldīt darījumu kontā kredītiestādē dalībvalstī, kurā filiālei ir piešķirta atļauja, vai, ja to atļauj valsts tiesību akti, dalībvalsts centrālajā bankā. Darījuma kontā noguldītos likvīdos aktīvus ieķīlā vai piešķir kā nodrošinājumu noregulējuma iestādei, lai nodrošinātu trešās valsts filiāles kreditoru prasījumus. Dalībvalstis paredz noteikumus, ar kuriem šā panta un 48.g panta nolūkā noregulējuma iestādei piešķir pilnvaras rīkoties fiduciāri minēto kreditoru labā.

4. Kompetentās iestādes var nepiemērot šajā pantā noteikto likviditātes prasību atbilstīgām trešās valsts filiālēm.

[*9] Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

48.g pants

Trešo valstu filiāļu maksātnespēja un noregulējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka trešās valsts filiāles maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 96. pantu noregulējuma iestādēm ir piešķirtas juridiskas pilnvaras un pilnvaras izpildīt nodrošinājumu, kas radīts attiecībā uz likvīdiem aktīviem un nošķirtā kapitāla instrumentiem, kuri tiek turēti darījumu kontā saskaņā ar šīs direktīvas 48.e panta 3. punktu un 48.f panta 3. punktu. Veicot darījumus ar minētajiem likvīdajiem aktīviem un nošķirtā kapitāla instrumentiem pēc nodrošinājuma izpildes, noregulējuma iestādes ņem vērā spēkā esošos valsts noteikumus, kā arī uzraudzības un tiesu pilnvaras un nodrošina pienācīgu koordināciju ar valsts administratīvajām vai tiesu iestādēm saskaņā ar valsts maksātnespējas tiesību aktiem un attiecīgā gadījumā Direktīvas 2014/59/ES 96. pantā izklāstītajiem principiem.

2. Jebkuru likvīdo aktīvu vai nošķirtā kapitāla instrumentu pārpalikumu, kas tiek turēts darījumu kontā un nav izmantots saskaņā ar 1. punktu, apstrādā saskaņā ar piemērojamiem valsts tiesību aktiem.

48.h pants

Iekšējā pārvaldība un riska kontrole

1. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiālēs būtu vismaz divas personas, kas faktiski vada uzņēmējdarbību dalībvalstī, ja iepriekš ir saņemts kompetento iestāžu apstiprinājums. Šīm personām ir laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, un tās velta pietiekami daudz laika savu pienākumu veikšanai.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai 1. klases trešo valstu filiāles ievērotu 74. un 75. pantu un 76. panta 5. punktu. Kompetentās iestādes var pieprasīt trešo valstu filiālēm izveidot vietējo vadības komiteju, lai nodrošinātu pienācīgu filiāles pārvaldību.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai 2. klases trešo valstu filiāles ievērotu 74. un 75. pantu un lai tām būtu iekšējās kontroles funkcijas, kā paredzēts 76. panta 5. punkta pirmajā, otrajā un trešajā daļā.

Atkarībā no to lieluma, iekšējās organizācijas un darbības veida, darbības jomas un sarežģītības kompetentās iestādes var pieprasīt 2. klases trešo valstu filiālēm iecelt iekšējās kontroles funkciju vadītājus, kā paredzēts 76. panta 5. punkta ceturtajā un piektajā daļā.

4. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm izveidot ziņošanas kārtību vadošā uzņēmuma vadības struktūrai, kas aptver visus būtiskos riskus un riska pārvaldības politiku un tās izmaiņas, un ieviest atbilstīgas IKT sistēmas un kontroles, lai nodrošinātu, ka minētā politika tiek pienācīgi ievērota.

5. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm uzraudzīt un pārvaldīt ārpakalpojumus un nodrošināt, ka to kompetentajām iestādēm ir pilnīga piekļuve visai informācijai, kas tām vajadzīga, lai veiktu uzraudzības funkciju.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiālēm, kas iesaistās kompensējošās vai grupas iekšējās operācijās, būtu pietiekami resursi, lai identificētu un pienācīgi pārvaldītu savu darījumu partnera kredītrisku, ja būtiskie riski, kas saistīti ar trešās valsts filiāles iegrāmatotajiem aktīviem, tiek nodoti darījumu partnerim.

7. Ja vadošajam uzņēmumam tiek deleģētas kritiski svarīgas vai svarīgas funkcijas, kompetentajām iestādēm, kas atbild par trešās valsts filiāļu uzraudzību, ir piekļuve visai informācijai, kas tām vajadzīga, lai veiktu uzraudzības funkciju.

8. Kompetentās iestādes periodiski pieprasa, lai neatkarīga trešā persona novērtētu šajā pantā noteikto prasību īstenošanu un pastāvīgu ievērošanu un nosūtītu ziņojumu kompetentajai iestādei kopā ar saviem konstatējumiem un secinājumiem.

9. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz [PB lūgums ievietot datumu = 6 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] izdod pamatnostādnes par 74. panta 1. punktā minētās kārtības, procesu un mehānismu piemērošanu trešo valstu filiālēm, ņemot vērā 74. panta 2. punktu, un par 75. panta un 76. panta 5. punkta piemērošanu trešo valstu filiālēm.

48.i pants

Uzskaites prasības

1. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm uzturēt uzskaites reģistru, kas ļauj minētajām filiālēm izsekot un uzturēt visaptverošu un precīzu uzskaiti par visiem aktīviem un saistībām, kas saistītas ar trešās valsts filiāles darbību dalībvalstī, un autonomi pārvaldīt šos aktīvus un saistības filiālē. Uzskaites reģistrā sniedz pietiekamu informāciju par riskiem, ko rada trešās valsts filiāle, un par to, kā tie tiek pārvaldīti.

2. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm izstrādāt politiku par uzskaites kārtību 1. punktā minētā uzskaites reģistra pārvaldībai tur izklāstītajos nolūkos. Minēto politiku dokumentē un apstiprina attiecīgā trešās valsts filiāles vadošā uzņēmuma vadības struktūra. Šajā punktā minētajā politikas dokumentā sniedz skaidru pamatojumu uzskaites kārtībai un izklāsta, kā minētā kārtība atbilst trešās valsts filiāles uzņēmējdarbības stratēģijai.

3. Kompetentās iestādes pieprasa, lai regulāri tiktu izstrādāts neatkarīgs rakstisks un argumentēts atzinums par šajā pantā noteikto prasību īstenošanu un pastāvīgu ievērošanu un kopā ar saviem konstatējumiem un secinājumiem tas tiktu nosūtīts kompetentajai iestādei.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu uzskaites kārtību, ko trešās valsts filiāles piemēro šā panta nolūkā, jo īpaši attiecībā uz:

a) metodoloģiju, kas trešās valsts filiālei jāizmanto, lai identificētu un uzturētu visaptverošu un precīzu uzskaiti par aktīviem un saistībām, kas saistītas ar trešās valsts filiāles darbībām dalībvalstī; kā arī

b) īpašo režīmu, ko piemēro, lai identificētu un uzskaitītu aktīvus un saistības, kuru izcelsme ir trešās valsts filiāle un kuri izcelsmes trešās valsts filiāles vārdā vai tās labā ir iegrāmatoti vai turēti attālināti citās tās pašas grupas filiālēs vai meitasuzņēmumos.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 6 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

3. APAKŠIEDAĻA
PILNVARAS PIEPRASĪT ATĻAUJU SASKAŅĀ AR III SADAĻU UN PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ SISTĒMISKĀM FILIĀLĒM

48.j pants

Pilnvaras pieprasīt meitasuzņēmuma izveidi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt trešo valstu filiālēm iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar III sadaļas 1. nodaļu vismaz tad, ja:

a) trešās valsts filiāle ir iepriekš veikusi vai pašlaik veic savstarpēji saistītas darbības ar citām trešās valsts filiālēm vai meitas iestādēm tajā pašā grupā vai kādu no 47. panta 1. punktā minētajām darbībām ar klientiem vai darījumu partneriem citās dalībvalstīs, pārkāpjot iekšējā tirgus noteikumus; vai

b) trešās valsts filiāle atbilst 131. panta 3. punktā minētajiem sistēmiskās nozīmes rādītājiem un rada būtisku risku Savienības vai tās dalībvalsts finanšu stabilitātei, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

2. Pirms 1. punktā minētā lēmuma pieņemšanas kompetentās iestādes apspriežas ar to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgajai trešās valsts grupai ir citas trešo valstu filiāles un meitas iestādes.

Ja tās nepiekrīt, trešo valstu grupas kompetentās iestādes citās dalībvalstīs var nodot šo jautājumu izskatīšanai EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc jautājuma iesniegšanas, un attiecīgās trešās valsts filiāles kompetentā iestāde šajā laikā atturas pieņemt lēmumu.

Attiecīgās trešās valsts filiāles kompetentā iestāde pieņem 1. punktā minēto lēmumu saskaņā ar EBI lēmumu.

3. Pirms šajā pantā noteiktās prasības piemērošanas trešās valsts filiālei saskaņā ar 1. punkta a) apakšpunktu kompetentā iestāde lūdz EBI izdot ieteikumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu par minētā punkta interpretāciju attiecībā uz minēto trešās valsts filiāli.

4. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu 131. panta 3. punktā minētos sistēmiskās nozīmes rādītājus attiecībā uz trešo valstu filiālēm šā panta 1. punkta b) apakšpunkta un 48.k panta nolūkos. EBI ņem vērā šādus elementus:

a) trešās valsts filiāles veikto darbību un sniegto pakalpojumu veidi un veiktās operācijas un jo īpaši tas, vai trešās valsts filiāle veic minētās darbības un sniedz pakalpojumus un veic šīs operācijas ar ļoti šauru klientu vai darījumu partneru loku;

b) trešās valsts filiāles struktūras, organizācijas un uzņēmējdarbības modeļa sarežģītība;

c) pakāpe, kādā trešās valsts filiālei ir savstarpējā saistība ar Savienības finanšu sistēmu un tās dalībvalsts finanšu sistēmu, kurā tā veic uzņēmējdarbību;

d) trešās valsts filiāles veikto darbību, pakalpojumu vai operāciju vai finanšu infrastruktūras aizstājamība;

e) trešās valsts filiāles tirgus daļa Savienībā un dalībvalstīs, kurās tā veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz kopējiem banku aktīviem un saistībā ar tās veiktajām darbībām un pakalpojumiem un operācijām, ko tā veic;

f) iespējamā ietekme, kāda trešās valsts filiāles darbības vai uzņēmējdarbības apturēšanai vai slēgšanai varētu būt uz sistēmisko likviditāti vai maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām Savienībā un dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību;

g) iespējamā ietekme, kāda trešās valsts filiāles darbības apturēšanai vai slēgšanai varētu būt uz grupas iekšējiem finansēšanas nolīgumiem vai grupas iekšējiem pakalpojumiem, kas aptver kritiski svarīgas funkcijas Savienībā un dalībvalstīs, kurās tā veic uzņēmējdarbību;

h) trešās valsts filiāles pārrobežu darbība ar tās vadošo uzņēmumu un ar darījumu partneriem citās trešās valstīs;

i) trešās valsts filiāles loma un nozīme trešās valsts grupas darbībās, pakalpojumos un operācijās Savienībā un dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību;

j) trešās valsts grupas uzņēmējdarbības apjoms, ko veic ar trešo valstu filiāļu starpniecību, attiecībā pret tās pašas grupas uzņēmējdarbību, ko veic ar Savienībā atļauju saņēmušām meitas iestādēm un dalībvalstī, kurā uzņēmējdarbību veic trešās valsts filiāles;

k) tas, vai trešās valsts filiāle ir atbilstīga trešās valsts filiāle saskaņā ar 48.b pantu.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

48.k pants

Sistēmiskās nozīmes novērtējums un prasības attiecībā uz sistēmiskām trešo valstu filiālēm

1. Trešās valsts filiālei vai filiālēm Savienībā, kas pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas, piemēro šā panta 2. punktā noteikto novērtējumu, ja kopējā aktīvu summa, kas tiek turēta to uzskaitē Savienībā un kas paziņota saskaņā ar 4. apakšiedaļu, ir vienāda ar 30 miljardiem EUR vai lielāka par to, vai nu:

a) vidēji par iepriekšējiem trim gada pārskata periodiem; vai

b) absolūtā izteiksmē par vismaz trim gada pārskata periodiem tieši iepriekšējos piecos gada pārskata periodos.

2. Kompetentās iestādes novērtē, vai 1. punktā minētajām trešo valstu filiālēm ir sistēmiska nozīme Savienībā un dalībvalstīs, kurās tās veic uzņēmējdarbību. Šajā nolūkā kompetentās iestādes novērtē, vai minētās trešo valstu filiāles atbilst 48.j panta 4. punktā un 131. panta 3. punktā minētajiem sistēmiskās nozīmes rādītājiem.

3. Šā panta 2. punktā minēto sistēmiskās nozīmes novērtējumu veic viens no turpmāk minētajiem:

a) ja attiecīgajai trešās valsts grupai piemēro 111. pantu, – minētās trešās valsts grupas konsolidētā uzraudzības iestāde Savienībā saskaņā ar minēto pantu;

b) ja 111. pantu nepiemēro attiecīgajai trešās valsts grupai, – kompetentā iestāde, kas kļūtu par minētās trešās valsts grupas konsolidēto uzraudzības iestādi Savienībā saskaņā ar minēto pantu, ja trešās valsts filiāles uzskatītu par meitas iestādēm;

c) ja trešās valsts grupai ir trešās valsts filiāles un meitas iestādes tikai vienā dalībvalstī, – minētās dalībvalsts kompetentā iestāde; vai

d) EBI, ja pēc trim mēnešiem no gada pārskata perioda sākuma datuma tūlīt pēc pēdējā gada pārskata perioda, kas radīja pienākumu veikt novērtējumu saskaņā ar šā panta 1. punktu:

   i) novērtējumu nav sākušas neviena no a), b) vai c) apakšpunktā minētajām kompetentajām iestādēm; vai

   ii) nav noteikta kompetentā iestāde, kas būtu konsolidētā uzraudzības iestāde saskaņā ar b) apakšpunktu.

Šā punkta a) un b) apakšpunktā minētās kompetentās iestādes, kas darbojas kā "vadošā kompetentā iestāde", vai attiecīgā gadījumā EBI veic novērtējumu, pilnībā sadarbojoties ar visām attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Attiecīgās kompetentās iestādes palīdz vadošajai kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā EBI un sniedz tai visu nepieciešamo dokumentāciju. Šajā nolūkā "attiecīgās kompetentās iestādes" ir visas iestādes, kas atbild par attiecīgās trešās valsts grupas trešās valsts filiāļu un meitas iestāžu uzraudzību Savienībā.

Pirms tiek pabeigts sistēmiskās nozīmes novērtējums, vadošā kompetentā iestāde, c) apakšpunktā minētā kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā EBI uzklausa trešās valsts grupu un nosaka pieņemamus termiņus, kuros trešās valsts grupai jāiesniedz dokumentācija un rakstiski jādara zināms savs viedoklis.

4. Vadošā kompetentā iestāde pabeidz 2. punktā minēto novērtējumu un sagatavo ziņojumu ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc gada pārskata perioda sākuma dienas tūlīt pēc pēdējā pārskata perioda, kas radīja pienākumu veikt novērtējumu saskaņā ar 1. punktu. Ja saskaņā ar 3. punktu EBI veic novērtējumu, minēto laikposmu sāk skaitīt no dienas, kad EBI kļuva atbildīga par novērtējuma veikšanu. Ziņojumā norāda:

a) sistēmiskās nozīmes novērtējumu, kurā izklāsta skaidru un detalizētu 2. punktā minēto sistēmiskās nozīmes rādītāju analīzi saistībā ar attiecīgajām trešās valsts filiālēm un vadošās kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā EBI secinājumu;

b) ja vadošā kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā EBI secina, ka trešās valsts filiāles ir sistēmiskas, ar ierosināto lēmuma projektu vai nu:

   i) pieprasa trešās valsts filiālēm pieteikties atļaujai saskaņā ar III sadaļas 1. nodaļu;

   ii) pieprasa trešās valsts filiālēm pārstrukturēt savus aktīvus vai darbības Savienībā tā, lai tās vairs nebūtu kvalificējamas kā sistēmiskas saskaņā ar šā panta 2. punktu;

iii) nosaka papildu prasības trešās valsts filiālēm vai trešās valsts grupas meitas iestādēm Savienībā attiecīgi saskaņā ar 48.p pantu vai VII sadaļas 2. nodaļas IV iedaļu;

iv) nepiemēro nevienu no i) līdz iii) apakšpunktā minētajām prasībām atlikšanas periodā, kas nepārsniedz 12 mēnešus, un veic trešās valsts filiāļu jaunu novērtējumu pirms minētā perioda beigām.

c) šā punkta b) apakšpunktā minētā ierosinātā lēmuma projekta pamatojumu, kurā sīki izklāsta, kā lēmums ir saistīts ar a) apakšpunktā minēto novērtējumu.

Vadošā kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā EBI ierosina b) apakšpunkta iv) punktā minēto lēmumu tikai tad, ja tā var pamatot, ka prasību trūkums trešās valsts filiālēm saskaņā ar šo pantu būtiski nepalielinātu risku, ko minētās filiāles rada Savienības vai dalībvalstu finanšu stabilitātei un tirgus integritātei minētajā punktā paredzētajā atlikšanas periodā.

Attiecīgā gadījumā atsauces uz "vadošo kompetento iestādi" šajā pantā saprot kā atsauces uz 3. punkta c) apakšpunktā minēto kompetento iestādi. Ja kompetentā iestāde ir atbildīga par šajā punktā paredzētā ziņojuma izdošanu, tajā izklāstītais lēmums stājas spēkā dienā, kad to paziņo trešās valsts filiālēm. Kompetentā iestāde arī paziņo lēmumu EBI.

5. Vadošā kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā EBI iesniedz 5. punktā minēto ziņojumu attiecīgajām kompetentajām iestādēm. Vadošā kompetentā iestāde un attiecīgās kompetentās iestādes dara visu iespējamo, lai trīs mēnešu laikā no ziņojuma nosūtīšanas dienas vienprātīgi panāktu kopīgu lēmumu par ziņojumu un attiecīgā gadījumā par lēmuma projektu.

Ja kompetentās iestādes nespēj panākt vienprātību pēc pirmajā daļā minētā trīs mēnešu termiņa beigām, kopīgo lēmumu pieņem nākamajā mēnesī pēc iepriekšējo trīs mēnešu laikposma beigām ar nodoto balsu vairākumu. Šajā nolūkā balsstiesīgās daļas piešķir kompetentajām iestādēm saskaņā ar šādiem noteikumiem:

a) ievērojot b) apakšpunktu, katrai kompetentajai iestādei, tostarp vadošajai kompetentajai iestādei, ir tiesības uz tādu balsstiesību daļu, kas ir vienāda ar tās uzraudzītās trešās valsts grupas aktīvu procentuālo attiecību pret minētās grupas kopējiem aktīviem Savienībā;

b) vadošās kompetentās iestādes balsstiesību daļu palielina līdz 25 %, ja tā nav sasniegusi minēto procentuālo daļu saskaņā ar a) apakšpunktu;

c) ja vadošās kompetentās iestādes balsstiesīgā daļa ir palielināta līdz 25 % saskaņā ar b) apakšpunktu, atlikušo kompetento iestāžu balsstiesību daļas, kas izriet no a) apakšpunkta, attiecīgi koriģē kā daļas atlikušajos 75 % balsstiesību.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkā aprēķinā iekļauj aktīvus, kas tiek turēti trešās valsts grupas trešās valsts filiālēs un meitas iestādēs.

Pēc kopīgā lēmuma pieņemšanas tas stājas spēkā dienā, kad to paziņo trešo valstu filiālēm. Kopīgo lēmumu paziņo arī EBI.

6. Trešās valsts filiāļu rīcībā ir trīs mēneši no dienas, kad lēmums stājies spēkā saskaņā ar 5. vai 6. punktu, lai izpildītu minētajā lēmumā noteiktās prasības.

Ja trešās valsts filiālēm ir jāiesniedz pieteikums atļaujas saņemšanai kā iestādēm saskaņā ar III sadaļas 1. nodaļu, to atļauja saskaņā ar šo sadaļu paliek spēkā pagaidu kārtā līdz šā punkta pirmajā daļā minētā termiņa beigām vai attiecīgā gadījumā līdz

iestāžu atļauju izsniegšanas procesa pabeigšanai. Trešās valsts filiāles var lūgt kompetento iestādi pagarināt pirmajā daļā minēto trīs mēnešu termiņu, ja tās var pamatot vajadzību pēc šāda pagarināta termiņa, lai izpildītu tām noteiktās attiecīgās prasības.

Ja 1. punktā minētā robežvērtība ir sasniegta, apkopojot dažādu filiāļu aktīvus, kompetentās iestādes var noteikt šajā daļā minēto prasību – aktīvu apjoma samazināšanas kārtību – līdz brīdim, kad kopējie aktīvi, kas paliek trešās valsts filiāļu uzskaitē Savienībā, ir mazāki par 30 miljardiem EUR.

7. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu būvniecības noteikumus šīs direktīvas 111. panta interpretācijai nolūkā noteikt hipotētisko konsolidēto uzraudzības iestādi, kā minēts šā panta 3. punkta b) apakšpunktā.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

4. APAKŠIEDAĻA
ZIŅOJUMU SNIEGŠANAS PRASĪBAS

48.l pants

Regulatīvā, finanšu un vadošā uzņēmuma informācija

1. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm periodiski ziņot savām kompetentajām iestādēm informāciju par:

a) aktīviem un saistībām, kas tiek turēti to reģistros saskaņā ar 48.i pantu, ar šādu sadalījumu:

   i) lielākie uzskaitītie aktīvi un saistības, kas klasificēti pēc sektora un darījumu partnera veida (tostarp, jo īpaši finanšu sektora riska darījumi);

   ii) būtiska riska darījumu un finansējuma avotu koncentrācija ar konkrētiem darījumu partneru veidiem;

   iii) nozīmīgi iekšējie darījumi ar vadošo uzņēmumu un ar vadošā uzņēmuma grupas locekļiem;

b) trešās valsts filiāles atbilstība prasībām, kas uz tām attiecas saskaņā ar šo direktīvu;

c) *ad hoc* noguldījumu aizsardzības mehānismi, kas noguldītājiem pieejami trešās valsts filiālē saskaņā ar Direktīvas 2014/49 15. panta 2. un 3. punktu;

d) papildu normatīvās prasības, ko dalībvalstis noteikušas trešās valsts filiālei saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Lai sniegtu informāciju par aktīviem un saistībām, kas tiek glabāti to uzskaites reģistros saskaņā ar a) apakšpunktu, trešo valstu filiāles piemēro starptautiskos grāmatvedības standartus, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002[*10] 6. panta 2. punktā noteikto procedūru, vai dalībvalstī piemērojamos vispārpieņemtos grāmatvedības principus.

2. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm ziņot savām kompetentajām iestādēm šādu informāciju par savu vadošo uzņēmumu:

a) periodiski – apkopota informācija par aktīviem un saistībām, ko attiecīgi tur vai iegrāmato attiecīgā vadošā uzņēmuma grupas meitasuzņēmumi un citas trešās valsts filiāles Savienībā;

b) periodiski – vadošā uzņēmuma individuālā un konsolidētā atbilstība piemērojamajām prudenciālajām prasībām;

c) uz *ad hoc* pamata — nozīmīgas uzraudzības pārbaudes un novērtējumi, ja tos veic attiecībā uz vadošo uzņēmumu, un no tiem izrietošie uzraudzības lēmumi;

d) vadošā uzņēmuma atveseļošanas plāni un konkrētie pasākumi, ko varētu veikt attiecībā uz trešās valsts filiāli saskaņā ar minētajiem plāniem, un visi turpmākie šo plānu atjauninājumi un grozījumi;

e) vadošā uzņēmuma uzņēmējdarbības stratēģija attiecībā uz trešās valsts filiāli un visas turpmākās izmaiņas minētajā stratēģijā;

f) pakalpojumi, ko vadošais uzņēmums sniedz atbilstīgiem darījumu partneriem vai profesionāliem klientiem Direktīvas 2014/65/ES II pielikuma 1. iedaļas nozīmē, kuri veic uzņēmējdarbību vai atrodas Savienībā, pamatojoties uz pakalpojumu reverso mārketingu saskaņā ar šīs direktīvas 21.c pantu.

3. Šajā pantā noteiktie ziņošanas pienākumi neliedz kompetentajām iestādēm noteikt papildu *ad hoc* ziņošanas prasības trešo valstu filiālēm, ja kompetentā iestāde uzskata, ka papildu informācija ir vajadzīga, lai gūtu visaptverošu priekšstatu par filiāles vai tās vadošā uzņēmuma uzņēmējdarbību, darbībām vai finansiālo stabilitāti, pārbaudītu filiāles un tās vadošā uzņēmuma atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem un nodrošinātu filiāles atbilstību minētajiem tiesību aktiem.

_____

[*10] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).

48.m pants

Standarta veidlapas un veidnes un pārskatu sniegšanas biežums

1. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu vienotus formātus, definīcijas, IT risinājumus un ziņošanas biežumu, kas jāpiemēro 48.l panta vajadzībām.

Pirmajā daļā minētās pārskatu sniegšanas prasības ir samērīgas ar trešās valsts filiāļu klasifikāciju 1. vai 2. klasē.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 6 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

2. Šajā pantā minēto regulatīvo un finanšu informāciju 1. klases trešo valstu filiāles sniedz vismaz reizi divos gados un 2. klases trešo valstu filiāles – vismaz reizi gadā.

3. Kompetentās iestādes var pilnībā vai daļēji nepiemērot 48.l panta 3. punktā noteiktās prasības sniegt informāciju par vadošo uzņēmumu attiecībā uz atbilstīgām trešās valsts filiālēm ar noteikumu, ka kompetentā iestāde attiecīgo informāciju var iegūt tieši no attiecīgās trešās valsts uzraudzības iestādēm.

III IEDAĻA

UZRAUDZĪBA

48.n pants

Trešo valstu filiāļu uzraudzības un uzraudzības pārbaudes programma

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes ievērotu šo iedaļu un *mutatis mutandis* VII sadaļu nolūkā uzraudzīt trešo valstu filiāles.

2. Kompetentās iestādes iekļauj trešo valstu filiāles 99. pantā minētajā uzraudzības pārbaudes programmā.

48.o pants

Uzraudzības pārbaude un novērtēšana

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes pārskata plānus, stratēģijas, procesus un mehānismus, ko īsteno trešo valstu filiāles, lai ievērotu noteikumus, kas tām piemērojami saskaņā ar šo direktīvu, un attiecīgā gadījumā jebkādas papildu regulatīvās prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Pamatojoties uz pārskatīšanu, kas veikta saskaņā ar 1. punktu, kompetentās iestādes novērtē, vai trešo valstu filiāļu īstenotie plāni, stratēģijas, procesi un mehānismi un to turētais nošķirtais kapitāls un likviditāte nodrošina to būtisko risku pareizu pārvaldību un segumu, kā arī filiāles dzīvotspēju.

3. Kompetentās iestādes 1. un 2. punktā minēto pārskatīšanu un izvērtēšanu veic saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas publicēts saskaņā ar 143. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Kompetentās iestādes jo īpaši nosaka biežumu un intensitāti 1. punktā minētajai pārskatīšanai, kas ir proporcionāla 1. un 2. klases trešo valstu filiāļu klasifikācijai un kurā ņem vērā citus būtiskus kritērijus, piemēram, trešās valsts filiāļu darbību būtību, mērogu un sarežģītību.

4. Ja trešās valsts filiāles pārskats, jo īpaši pārvaldības kārtības, uzņēmējdarbības modeļa vai darbību izvērtējums dod kompetentajām iestādēm pamatotu iemeslu aizdomām, ka saistībā ar minēto trešās valsts filiāli tiek veikta vai ir veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana vai ka pastāv šāds paaugstināts risks, kompetentā iestāde nekavējoties informē EBI un iestādi, kas uzrauga trešās valsts filiāli saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849. Ja pastāv paaugstināts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks, kompetentā iestāde un iestāde, kas uzrauga trešās valsts filiāli saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, sadarbojas un nekavējoties paziņo EBI par savu kopīgo novērtējumu. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā veic pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kas var ietvert trešās valsts filiāles atļaujas atsaukšanu saskaņā ar 48.d panta 2. punkta g) apakšpunktu.

5. Kompetentās iestādes, finanšu ziņu vākšanas vienības un iestādes, kas uzrauga trešo valstu filiāles, cieši sadarbojas savā starpā atbilstīgi savai kompetencei un apmainās ar informāciju, kas attiecas uz šo direktīvu, ar noteikumu, ka šāda sadarbība un informācijas apmaiņa neskar notiekošu izziņu, izmeklēšanu vai tiesvedību saskaņā ar tās dalībvalsts krimināltiesību vai administratīvajiem tiesību aktiem, kurā atrodas kompetentā iestāde, finanšu ziņu vākšanas vienība vai iestāde, kurai uzticēts publisks pienākums uzraudzīt trešo valstu filiāles. Ja rodas

domstarpības par uzraudzības darbību koordināciju saskaņā ar šo pantu, EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt kompetentajām iestādēm un iestādēm, kas atbild par trešās valsts filiāles uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849. Šādā gadījumā EBI rīkojas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. panta 1. punkta otro daļu.

6. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) kopīgās procedūras un metodes šajā pantā minētajam uzraudzības pārbaudes un izvērtēšanas procesam un būtisku risku apstrādes novērtēšanai;

b) mehānismus sadarbībai un informācijas apmaiņai starp šā panta 5. punktā minētajām iestādēm saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas noteikumu nopietnu pārkāpumu konstatēšanu.

Piemērojot a) apakšpunktu, tajā minētās procedūras un metodoloģiju nosaka tādā veidā, kas ir samērīgs ar trešās valsts filiāļu klasifikāciju par 1. vai 2. klases filiāli un citiem atbilstīgiem kritērijiem, piemēram, to darbību būtību, apjomu un sarežģītību.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

48.p pants

Uzraudzības pasākumi un pilnvaras

1. Kompetentās iestādes pieprasa trešo valstu filiālēm veikt vajadzīgos pasākumus agrīnā posmā, lai:

a) nodrošinātu, ka trešās valsts filiāles atbilst prasībām, kas tām piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem, vai atjaunotu atbilstību minētajām prasībām; un

b) nodrošinātu, ka būtiskie riski, kuriem pakļautas trešās valsts filiāles, tiek segti un pārvaldīti drošā un pietiekamā veidā un ka minētās filiāles joprojām ir dzīvotspējīgas.

2. Kompetento iestāžu pilnvaras 1. punkta nolūkos ietver vismaz pilnvaras pieprasīt trešo valstu filiālēm:

a) turēt nošķirtā kapitāla summu, kas pārsniedz 48.e pantā noteiktās minimālās prasības, vai izpildīt citas papildu kapitāla prasības. Jebkāda nošķirtā kapitāla papildu summa, kas trešās valsts filiālei jātur saskaņā ar šo punktu, atbilst 48.e pantā noteiktajai prasībai;

b) papildus 48.f pantā noteiktajai prasībai panākt atbilstību citām īpašām likviditātes prasībām. Jebkādi papildu likvīdie aktīvi, kas trešās valsts filiālei jātur saskaņā ar šo punktu, atbilst 48.f pantā noteiktajai prasībai;

c) pastiprināt savu pārvaldību, riska kontroli vai uzskaites kārtību;

d) ierobežot vai limitēt darbības jomu vai to veiktās darbības, kā arī darījumu partnerus attiecībā uz minētajām darbībām;

e) samazināt risku, kas saistīts ar to darbībām, produktiem un sistēmām, tostarp ārpakalpojumiem, un pārtraukt šādu darbību vai produktu pieņemšanu vai piedāvāšanu;

f) ievērot papildu ziņošanas prasības saskaņā ar 48.l panta 3. punktu vai palielināt regulāru pārskatu sniegšanas biežumu;

g) publiskot informāciju.

48.q pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm un uzraudzības iestāžu kolēģijām

1. Kompetentās iestādes, kas uzrauga vienas un tās pašas trešās valsts grupas trešo valstu filiāles un meitas iestādes, cieši sadarbojas un apmainās ar informāciju. Kompetentās iestādes ir rakstiski vienojušās par koordināciju un sadarbību saskaņā ar 115. pantu.

2. Piemērojot 1. punktu, 1. klases trešo valstu filiāles ir pakļautas uzraudzības iestāžu kolēģijas visaptverošai uzraudzībai saskaņā ar 116. pantu, ievērojot šādas prasības:

a) ja attiecībā uz trešās valsts grupas meitas iestādēm ir izveidota uzraudzības iestāžu kolēģija, tās pašas grupas 1. klases trešo valstu filiāles iekļauj uzraudzības iestāžu kolēģijas darbības jomā;

b) ja trešās valsts grupai ir 1. klases trešo valstu filiāles vairāk nekā vienā dalībvalstī, bet Savienībā nav meitas iestāžu, uz kurām attiecas 116. pants, attiecībā uz minētajām 1. klases trešo valstu filiālēm izveido uzraudzības iestāžu kolēģiju;

c) ja trešās valsts grupai ir 1. klases trešās valsts filiāles vairāk nekā vienā dalībvalstī vai vismaz viena 1. klases trešās valsts filiāle un viena vai vairākas meitas iestādes Savienībā, uz kurām neattiecas 116. pants, attiecībā uz minētajām trešās valsts filiālēm un meitas iestādēm izveido uzraudzības iestāžu kolēģiju.

3. Šā panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta nolūkā ir izraudzīta vadošā kompetentā iestāde, kas pilda tādas pašas funkcijas kā konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 116. pantu. Vadošā kompetentā iestāde ir tās dalībvalsts iestāde, kurai ir lielākā trešās valsts filiāle uzskaitīto aktīvu kopējās vērtības izteiksmē.

4. Papildus 116. pantā noteiktajiem uzdevumiem uzraudzības iestāžu kolēģijas:

a) sagatavo ziņojumu par trešās valsts grupas struktūru un darbībām Savienībā un katru gadu atjaunina šo ziņojumu;

b) apmainās ar informāciju par 48.o pantā minētā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultātiem;

c) cenšas saskaņot 48.p pantā minēto uzraudzības pasākumu un pilnvaru piemērošanu.

5. Uzraudzības iestāžu kolēģija attiecīgā gadījumā nodrošina pienācīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu uzraudzības iestādēm.

6. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu uzrauga un veicina, lai šajā pantā minēto uzraudzības iestāžu kolēģiju darbība būtu efektīva, lietderīga un konsekventa.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

(d) sadarbības mehānismus un paraugnolīgumu projektus starp kompetentajām iestādēm šā panta 1. punkta nolūkos; un

(e) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības nosacījumus šā panta 2. līdz 6. panta vajadzībām.

EBI iesniedz minēto tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

48.r pants
Ziņošana EBI

Kompetentās iestādes paziņo EBI šādu informāciju:

a) visas atļaujas, kas piešķirtas trešo valstu filiālēm, un visas turpmākās izmaiņas šādās atļaujās;

b) kopējie aktīvi un saistības, ko iegrāmatojušas atļauju saņēmušās trešās valsts filiāles, kā regulāri ziņots;

c) tās trešās valsts grupas nosaukums, kurā ietilpst trešās valsts filiāle, kam piešķirta atļauja.

EBI savā tīmekļa vietnē publicē visu to trešās valsts filiāļu sarakstu, kurām piešķirta atļauja darboties Savienībā saskaņā ar šo sadaļu, norādot dalībvalstis, kurās tām atļauts darboties.

2. NODAĻA

Attiecības ar trešām valstīm

48.s pants
Sadarbība ar trešo valstu uzraudzības iestādēm konsolidētās uzraudzības jomā

1. Savienība var slēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par veidiem, kā īstenot konsolidētu uzraudzību attiecībā uz:

a) iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs ir trešā valstī;

b) trešā valstī esošām iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai šie mātesuzņēmumi ir iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt jo īpaši to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu Savienībā esošu iestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzībai, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, kuru meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas trešā valstī, vai kuriem tajās ir dalība;

b) trešo valstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu mātesuzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenais birojs atrodas šo trešo valstu teritorijā un kuru meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai kuriem tajās ir dalība; un

c) EBI var iegūt no dalībvalstu kompetentajām iestādēm informāciju, kuru tās saņēmušas no trešo valstu valsts iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.

3. Neskarot LESD 218. pantu, Komisija ar Eiropas Banku komitejas palīdzību izvērtē 1. punktā minēto sarunu rezultātus un radušos situāciju.

4. Piemērojot šo pantu, EBI palīdz Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.

(9)

(9) direktīvas 65. un 66. pantu aizstāj ar šādiem:

"65. pants

Administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot 64. pantā minētās kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un dalībvalstu tiesības paredzēt un piemērot krimināLsodus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem, periodiskiem soda maksājumiem un citiem administratīviem pasākumiem saistībā ar to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvie pasākumi ir efektīvi, samērīgi un preventīvi.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad 1. punktā minētie pienākumi attiecas uz iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, ja tiek pārkāpti tie valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 noteikumi, administratīvos sodus, periodiskos soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus, ievērojot valsts tiesību aktos paredzētos nosacījumus, var piemērot vadības struktūras locekļiem un citām fiziskām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Periodisku soda maksājumu piemērošana neliedz kompetentajām iestādēm piemērot administratīvus sodus par to pašu pārkāpumu.

4. Kompetentajām iestādēm piešķir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Minētās pilnvaras ietver:

a) pilnvaras pieprasīt, lai turpmāk minētās fiziskās vai juridiskās personas sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu kompetento iestāžu uzdevumus, tostarp informāciju, kas jāsniedz regulāros intervālos un konkrētā formātā uzraudzības un ar to saistītām statistikas datu apkopošanas vajadzībām:

   i) iestādes, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   ii) finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   iii) jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   v) personas, kas pieder pie i) līdz iv) punktā minētajām vienībām;

   vi) personas, kurām i) līdz iv) punktā minētās vienības ir uzticējušas ārpakalpojumus operatīvajām funkcijām vai darbībām;

b) pilnvaras veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru a) apakšpunkta i)–vi) punktā minēto personu, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas attiecīgajā dalībvalstī, ja tas nepieciešams kompetento iestāžu uzdevumu veikšanai, tostarp pilnvaras:

i) pieprasīt iesniegt dokumentus;

ii) pārbaudīt a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minēto personu grāmatvedību un uzskaiti un iegūt šādas grāmatvedības un uzskaites kopijas vai izrakstus;

iii) saņemt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus no jebkuras a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minētās personas vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem;

iv) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, lai iegūtu informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu; un

v) ievērojot citus Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, pilnvaras veikt visas vajadzīgās pārbaudes telpās, kur uzņēmējdarbību veic a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minētās juridiskās personas un jebkurš cits uzņēmums, uz ko attiecas konsolidēta uzraudzība, ja kompetentā iestāde ir konsolidētās uzraudzības iestāde, iepriekš informējot attiecīgās kompetentās iestādes. Ja pārbaudei ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja saskaņā ar valsts tiesību aktiem, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai.”;

5. Atkāpjoties no 1. punkta, ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi sodi, šo pantu var piemērot tā, ka sodu ierosina kompetentā iestāde un uzliek tiesu iestādes, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir efektīvi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība kā administratīvajiem sodiem, ko piemēro kompetentās iestādes. Jebkurā gadījumā piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un preventīvas. Minētās dalībvalstis līdz [PB lūgums ievietot datumu = šīs grozošās direktīvas transponēšanas datums] un nekavējoties paziņo Komisijai to tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem saskaņā ar šo punktu, un visus turpmākos grozījumu aktus vai grozījumus, kas tos ietekmē.

66. pants

Administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvi pasākumi par atļaujas un prasību pārkāpumiem būtiskas līdzdalības iegūšanai vai atsavināšanai, aktīvu un saistību būtiskai nodošanai, apvienošanai vai sadalīšanai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvajos un administratīvajos aktos paredz administratīvus sodus, periodiskus soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus vismaz tad, ja:

a) noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana no sabiedrības tiek veikta bez atļaujas darboties kā kredītiestādei, tādējādi pārkāpjot 9. pantu;

b) kredītiestādes darbības uzsāk, nesaņemot iepriekšēju atļauju, tādējādi pārkāpjot 9. pantu;

c) būtiska līdzdalība kredītiestādē ir tieši vai netieši iegūta vai vēl vairāk palielināta tieši vai netieši tā, ka balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu 22. panta 1. punktā minētās robežvērtības vai kredītiestāde kļūtu par līdzdalības ieguvēja meitasuzņēmumu, par to rakstiski nepaziņojot tās kredītiestādes kompetentajām iestādēm, attiecībā uz kuru līdzdalības ieguvējs

vēlas iegūt vai palielināt būtisko līdzdalību vērtēšanas periodā, vai pret kompetento iestāžu iebildumiem, pārkāpjot minēto pantu;

d) būtiska līdzdalība kredītiestādē ir tieši vai netieši atsavināta vai samazināta, kā rezultātā balsstiesību vai kapitāla daļa būtu mazāka par 25. pantā minētajām robežvērtībām vai kredītiestāde vairs nebūtu līdzdalības ieguvēja meitasuzņēmums, par to rakstiski nepaziņojot kompetentajām iestādēm, tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

e) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kā definēts 21.a panta 1. punktā, neiesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, tādējādi pārkāpjot 21.a pantu, vai pārkāpj kādu citu minētajā pantā noteikto prasību;

f) līdzdalības ieguvējs, kā definēts 27.a panta 1. punktā, tieši vai netieši iegūst būtisku līdzdalību iestādē vai palielina jau turētu būtisku līdzdalību tā, ka līdzdalības ieguvēja balsstiesību vai kapitāla daļa iestādē pārsniegtu 15 % no iestādes atbilstīgā kapitāla, par to nepaziņojot kompetentajām iestādēm, tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

g) jebkura no šīs direktīvas 27.d pantā minētajām pusēm tieši vai netieši atsavina būtisku līdzdalību, kas pārsniedz Regulas (ES) Nr. 575/2013 89. pantā minēto robežvērtību, neinformējot kompetentās iestādes, tādējādi pārkāpjot šīs direktīvas 27.d pantu;

h) jebkura no 27.f panta 1. punktā minētajām pusēm veic aktīvu un saistību būtisku nodošanu, par to nepaziņojot kompetentajām iestādēm, tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

i) jebkura no 27.k panta l) punktā minētajām pusēm iesaistās apvienošanās vai sadalīšanas procesā, pārkāpjot minēto pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos piemērojamie pasākumi ietver:

a) administratīvos sodus:

   i) juridiskas personas gadījumā – administratīvos naudas sodus līdz 10 % no uzņēmuma gada kopējā neto apgrozījuma;

   ii) fiziskas personas gadījumā – administratīvos naudas sodus līdz 5 000 000 EUR vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, atbilstoša vērtība attiecīgās valsts valūtā 2013. gada 17. jūlijā;

   iii) administratīvos naudas sodus, kas divkārt nepārsniedz pārkāpuma rezultātā gūto peļņu vai novērstos zaudējumus, ja tos var noteikt;

b) periodiskus soda maksājumus:

   i) juridiskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 5 % apmērā no dienas vidējā apgrozījuma, kas notiekoša pārkāpuma gadījumā juridiskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde, un ko var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisku soda maksājumu;

   ii) fiziskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 500 000 EUR apmērā, kas notiekoša pārkāpuma gadījumā fiziskai

personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde, un ko var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisku soda maksājumu;

c) citus administratīvos pasākumus:

i) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, mātes starpniekuzņēmumu un pārkāpuma būtību;

ii) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;

iii) par 1. punktā minētajiem pārkāpumiem atbildīgā akcionāra vai akcionāru balsstiesību apturēšanu;

iv) ievērojot 65. panta 2. punktu, pagaidu vai galīgu aizliegumu iestādes vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, ko sauc pie atbildības par pārkāpumu, pildīt pienākumus iestādē.

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā un b) apakšpunkta i) punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums ir vienāds ar uzņēmējdarbības rādītāju, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 314. pantā. Šā panta nolūkā uzņēmējdarbības rādītāju aprēķina, pamatojoties uz jaunāko pieejamo gada uzraudzības finanšu informāciju, ja vien rezultāts nav nulle vai negatīvs. Ja rezultāts ir nulle vai negatīvs, aprēķina pamatā ir jaunākā iepriekšējā gada uzraudzības finanšu informācija, kas rada rādītāju virs nulles. Ja attiecīgais uzņēmums ietilpst grupā, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums, kas izriet no galvenā mātesuzņēmuma konsolidētā pārskata.

4. Vidējais dienas apgrozījums, kas minēts 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā, ir 3. punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums, dalīts ar 365.”;

(10) direktīvas 67. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta d) un e) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

“d) iestādei, kas nav ieviesusi pārvaldības pasākumus un dzimumneitrālu atalgojuma politiku, ko pieprasa kompetentās iestādes saskaņā ar 74. pantu;

e) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par atbilstību pienākumam izpildīt pašu kapitāla prasības, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. pantā, tādējādi pārkāpjot minētās regulas 430. panta 1. punktu;”;

ii) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“j) iestādei, kas nesaglabā neto stabila finansējuma rādītāju, pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 413. vai 428.b pantu, vai atkārtoti un pastāvīgi netur likvīdus aktīvus, tādējādi pārkāpjot minētās regulas 412. pantu;”;

iii) pievieno šādu r) līdz ab) apakšpunktu:

“r) iestādei, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā noteiktajām pašu kapitāla prasībām;

s) iestādei vai fiziskai personai, kas nepilda pienākumu, kas izriet no kompetentās iestādes pieņemta lēmuma, vai pienākumu, kas izriet no valsts noteikumiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, vai no Regulas (ES) Nr. 575/2013;

t) iestādei, kas neatbilst atalgojuma prasībām saskaņā ar šīs direktīvas 92., 94. un 95. pantu;

u) iestādei, kas rīkojas bez kompetentās iestādes iepriekšējas atļaujas, ja valsts noteikumi, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES vai Regulu (ES) Nr. 575/2013, prasa iestādei saņemt šādu iepriekšēju atļauju, vai tā ir šādu atļauju saņēmusi, pamatojoties uz pašas sniegto nepatieso informāciju, vai neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šāda atļauja tika piešķirta;

v) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz sastāvu, nosacījumiem, korekcijām un atskaitījumiem saistībā ar pašu kapitālu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 otrajā daļā;

w) iestādei, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 ceturtajā daļā noteiktajām prasībām attiecībā uz tās lielajiem riska darījumiem ar klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu;

x) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz sviras rādītāja aprēķināšanu, tostarp Regulas (ES) Nr. 575/2013 septītajā daļā noteikto atkāpju piemērošanu;

y) iestādei, kas kompetentajām iestādēm nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 430. panta 1., 2. un 3. punktā un 430.a un 430.b pantā minētajiem datiem;

z) iestādei, kas neatbilst datu vākšanas un pārvaldības prasībām, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas III sadaļas 2. nodaļā;

aa) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasību aprēķināšanu vai nav ieviesusi pārvaldības pasākumus, kas izklāstīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II līdz VI sadaļā;

ab) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz likviditātes seguma rādītāja vai neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 sestās daļas I un IV sadaļā un minētās regulas 460. panta 1. punktā minētajā deleģētajā aktā.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos pasākumi, ko var piemērot, ietver vismaz šādus elementus:

a) administratīvos sodus:

i) juridiskas personas gadījumā – administratīvos naudas sodus līdz 10 % no uzņēmuma gada kopējā neto apgrozījuma;

ii) fiziskas personas gadījumā – administratīvos naudas sodus līdz 5 000 000 EUR vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, atbilstošu vērtību attiecīgās valsts valūtā 2013. gada 17. jūlijā;

iii) administratīvos naudas sodus, kas divkārt nepārsniedz pārkāpuma rezultātā gūto peļņu vai novērstos zaudējumus, ja tos var noteikt;

b) periodiskus soda maksājumus:

i) juridiskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 5 % apmērā no dienas vidējā apgrozījuma, kas notiekoša pārkāpuma gadījumā juridiskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde, un ko var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisku soda maksājumu. Šajā punktā minētais vidējais dienas apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums, dalīts ar 365.

ii) fiziskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 500 000 EUR apmērā, kas notiekoša pārkāpuma gadījumā fiziskai personai jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde, un ko var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisku soda maksājumu;

c) citus administratīvus pasākumus:

i) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, mātes starpniekuzņēmumu un pārkāpuma būtību;

ii) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;

iii) iestādes gadījumā – iestādes atļaujas anulēšanu saskaņā ar 18. pantu;

iv) ievērojot 65. panta 2. punktu, pagaidu vai galīgu aizliegumu iestādes vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, ko sauc pie atbildības par pārkāpumu, pildīt pienākumus iestādē;

v) par 1. punktā minētajiem pārkāpumiem atbildīgā akcionāra vai akcionāru balsstiesību apturēšanu.";

c) pievieno šādu 3. un 4. punktu:

"3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā un b) apakšpunkta i) punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums ir vienāds ar uzņēmējdarbības rādītāju, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 314. pantā. Šā panta nolūkā uzņēmējdarbības rādītāju aprēķina, pamatojoties uz jaunāko pieejamo gada uzraudzības finanšu informāciju, ja vien rezultāts nav nulle vai negatīvs. Ja rezultāts ir nulle vai negatīvs, aprēķina pamatā ir jaunākā iepriekšējā gada uzraudzības finanšu informācija, kas rada rādītāju virs nulles. Ja attiecīgais uzņēmums ietilpst grupā, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais

gada neto apgrozījums, kas izriet no galvenā mātesuzņēmuma konsolidētā pārskata.

4. Vidējais dienas apgrozījums, kas minēts 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā, ir 3. punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums, dalīts ar 365.”;

(11) direktīvas 70. pantu aizstāj ar šādu:

“70. pants

Administratīvo sodu efektīva piemērošana un sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošana, ko veic kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;

b) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

c) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, kā norādīts, tostarp juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai fiziskas personas gada ienākumus;

d) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;

e) pārkāpuma dēļ trešām personām nodarītos zaudējumus, ciktāl tos var noteikt;

f) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;

g) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus;

h) pārkāpuma iespējamās sistēmiskās sekas;

i) krimināls odu iepriekšēju piemērošanu tai pašai fiziskajai vai juridiskajai personai, kas ir atbildīga par to pašu pārkāpumu.

2. Īstenojot savas sankciju piemērošanas pilnvaras, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka sankcijas dod rezultātus, ko paredz šī direktīva. Tās arī koordinē savas darbības, lai novērstu uzkrāšanos un pārklāšanos, piemērojot sodus un administratīvus pasākumus pārrobežu lietās. Izskatot vienas un tās pašas lietas, kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar tiesu iestādēm.

3. Kompetentās iestādes var piemērot sankcijas attiecībā uz vienu un to pašu fizisko vai juridisko personu, kas ir atbildīga par tām pašām darbībām vai bezdarbību, ja administratīvo procesu, kriminālprocesu un sodu uzkrāšana soda par vienu un to pašu pārkāpumu. Tomēr šāda procesu un sodu uzkrāšana ir noteikti nepieciešama un samērīga, lai sasniegtu atšķirīgus un savstarpēji papildinošus vispārējas nozīmes mērķus. Administratīvo procesu un kriminālprocesu uzkrāšanas gadījumā piemēroto sodu un citu administratīvo pasākumu smagums nepārsniedz to, kas vajadzīgs, ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma smagumu. Dalībvalstis paredz skaidrus un precīzus noteikumus attiecībā uz apstākļiem, kādos darbībai vai/un bezdarbībai var piemērot šādu administratīvo procesu un kriminālprocesu un sodu uzkrāšanu.

4. Dalībvalstis paredz noteikumus, kas paredz pilnīgu sadarbību starp kompetentajām iestādēm un tiesu iestādēm, lai nodrošinātu pietiekami ciešu saikni pēc būtības un laika starp administratīvajiem procesiem un kriminālprocesiem.

5. Līdz 2029. gada 18. jūlijam EBI iesniedz Komisijai ziņojumu par sadarbību starp kompetentajām iestādēm un tiesu iestādēm saistībā ar administratīvo sodu piemērošanu. Turklāt EBI novērtē jebkādas atšķirības sankciju piemērošanā starp kompetentajām iestādēm šajā sakarā. Jo īpaši EBI novērtē:

a) kompetento iestāžu un tiesu iestāžu sadarbības līmeni saistībā ar sankciju piemērošanu;

b) kompetento iestāžu sadarbības līmeni saistībā ar sodiem, kas piemērojami pārrobežu lietās vai administratīvo procesu un kriminālprocesu uzkrāšanas gadījumā;

c) *ne bis in idem* principa piemērošanu un aizsardzības līmeni attiecībā uz administratīviem sodiem un kriminālsodiem dalībvalstīs;

d) proporcionalitātes principa piemērošanu gadījumos, kad sodi tiek uzlikti administratīvo procesu un kriminālprocesu uzkrāšanas gadījumā;

e) informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, izskatot pārrobežu lietas.";

(12) direktīvas 73. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Iestādēm ir stabilas, efektīvas un visaptverošas stratēģijas un procesi, lai pastāvīgi novērtētu un uzturētu iekšējā kapitāla summas, veidus un sadalījumu, ko tās uzskata par pietiekamiem, lai segtu to risku būtību un līmeni, kuriem tās ir vai varētu tikt pakļautas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, tostarp vides, sociālos un pārvaldības riskus.";"

(13) direktīvas 74. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādēm ir stabila pārvaldības kārtība, kas ietver:

a) skaidru organizatorisko struktūru ar skaidri definētiem, pārredzamiem un konsekventiem atbildības virzieniem;

b) efektīvus procesus, lai noteiktu, pārvaldītu, uzraudzītu un ziņotu par riskiem, kuriem tās ir vai varētu tikt pakļautas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, tostarp vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem;

c) pienācīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras;

d) atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst pareizai un efektīvai risku pārvaldībai un veicina to.

Pirmajā daļā minētā atalgojuma politika un prakse ir dzimumneitrāla.";

(14) direktīvas 76. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra apstiprina un vismaz reizi divos gados pārskata stratēģijas un politiku, lai uzņemtos, pārvaldītu, uzraudzītu un mazinātu riskus, kuriem iestāde ir vai varētu tikt pakļauta, tostarp tos, ko rada makroekonomiskā vide, kurā tā darbojas, saistībā ar uzņēmējdarbības cikla statusu, un tos, kas izriet no vides, sociālo un pārvaldības faktoru pašreizējās, īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmes.";

b) panta 2. punktā pievieno šādu daļu:

"Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra izstrādā īpašus plānus un kvantificējamus mērķus, lai uzraudzītu un novērstu riskus, ko īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā rada iestāžu uzņēmējdarbības modeļa un stratēģijas neatbilstība attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem vai plašākām pārejas tendencēm uz ilgtspējīgu ekonomiku saistībā ar vides, sociālajiem un pārvaldības faktoriem.";

c) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis saskaņā ar Komisijas Direktīvas 2006/73/EK[*11] 7. panta 2. punktā noteikto proporcionalitātes prasību nodrošina, ka iestādēm ir iekšējās kontroles funkcijas, kas ir neatkarīgas no operatīvajām funkcijām un kam ir pietiekamas pilnvaras, statuss, resursi un piekļuve vadības struktūrai.

Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās kontroles funkcijas nodrošina, ka tiek identificēti, mērīti un pienācīgi paziņoti visi būtiskie riski. Tās nodrošina, ka iekšējās kontroles funkcijas tiek aktīvi iesaistītas iestādes riska stratēģijas izstrādē un visos būtiska riska pārvaldības lēmumos un ka iekšējās kontroles funkcijas var sniegt pilnīgu pārskatu par visiem iestādes riskiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās kontroles funkcija var tieši ziņot vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkciju, neatkarīgi no vadības struktūras, kas pilda vadības funkciju, vai augstākās vadības locekļiem, un var paust bažas un attiecīgā gadījumā brīdināt minēto struktūru, ja konkrēta riska attīstība ietekmē vai var ietekmēt iestādi, neskarot vadības struktūras pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013.

Iekšējās kontroles funkciju vadītāji ir neatkarīgi augstākā līmeņa vadītāji ar skaidri noteiktu atbildību par riska pārvaldību, atbilstību un iekšējās revīzijas funkcijām. Ja iestādes darbību raksturs, mērogs un sarežģītība neattaisno konkrētas personas iecelšanu katrai iekšējās kontroles funkcijai, cita augstākā līmeņa persona iestādē var apvienot pienākumus, kas saistīti ar šīm funkcijām, ar nosacījumu, ka nepastāv interešu konflikts.

Iekšējās kontroles funkciju vadītājus neatceļ bez vadības struktūras, kas pilda uzraudzības funkciju, iepriekšēja apstiprinājuma, un vajadzības gadījumā viņiem ir tieša piekļuve vadības struktūrai, kas pilda uzraudzības funkciju.

[*11] Komisijas Direktīva 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem (OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.).";

(15) direktīvas 78. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

"**Uzraudzības salīdzinošā novērtēšana attiecībā uz pieejām pašu kapitāla prasību aprēķināšanai**";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes nodrošina visu turpmāk minēto:

a) to, ka iestādes drīkst izmantot iekšējās pieejas riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, ziņot par to riska darījumu vai pozīciju aprēķinu rezultātiem, kas iekļauti etalona portfeļos;

b) to, ka iestādes, kas izmanto alternatīvo standartizēto pieeju, kura izklāstīta Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā, ziņo par to riska darījumu vai pozīciju aprēķinu rezultātiem, kas iekļauti etalona veidnēs;

c) to, ka iestādes, kurām ir atļauts izmantot iekšējās pieejas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, kā arī nozīmīgās iestādes, kas piemēro standartizēto pieeju saskaņā ar minētās regulas trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, ziņo par to pieeju aprēķinu rezultātiem, kuras izmantotas, lai noteiktu paredzamo kredītzaudējumu summu tiem riska darījumiem vai pozīcijām, kas iekļauti etalona veidnēs, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

   i) iestādes sagatavo savus pārskatus saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktu;

   ii) iestādes veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu un pašu kapitāla noteikšanu saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 24. panta 2. punktu;

   iii) iestādes veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu saskaņā ar grāmatvedības standartiem saskaņā ar Direktīvu 86/635/EEK[*12] un izmanto paredzamo kredītzaudējumu modeli, kas ir tāds pats kā tas, ko izmanto starptautiskajos grāmatvedības standartos, kuri pieņemti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1606/2002 6. panta 2. punktu.

Iestādes iesniedz kompetentajām iestādēm pirmajā daļā minēto aprēķinu rezultātus kopā ar skaidrojumu par metodiku, kas izmantota to sagatavošanai, un jebkādu kvalitatīvu informāciju, ko pieprasījusi EBI un kas var izskaidrot šo aprēķinu ietekmi uz pašu kapitāla prasībām, vismaz reizi gadā, bet ar EBI iespēju veikt šo aprēķinu reizi divos gados pēc tam, kad īstenošana ir notikusi piecas reizes.

c) panta 3. punktu groza šādi:

   i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

   "Kompetentās iestādes, pamatojoties uz informāciju, ko iestādes iesniegušas saskaņā ar 1. punktu, uzrauga attiecīgi riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības riska darījumiem vai darījumiem etalona portfelī, kas izriet no šo iestāžu pieejām. Kompetentās iestādes 1. punkta otrajā daļā minētajā biežumā novērtē šo pieeju kvalitāti, īpašu uzmanību pievēršot:";

   ii) otro daļu aizstāj ar šādu:

   "EBI sagatavo ziņojumu, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm novērtēt pieeju kvalitāti, pamatojoties uz 2. punktā minēto informāciju.";

d) panta 5. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes nodrošina, ka to lēmumi par 4. punktā minēto korektīvo pasākumu piemērotību atbilst principam, ka šādām darbībām ir jāsaglabā to pieeju mērķi, uz kurām attiecas šā panta darbības joma, un tādēļ tās:";

e) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. EBI var izdot pamatnostādnes un ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, ja tā uzskata tos par vajadzīgiem, pamatojoties uz šā panta 2. un 3. punktā minēto informāciju un novērtējumiem, lai uzlabotu iestāžu uzraudzības praksi vai praksi attiecībā uz pieejām uzraudzības salīdzinošās novērtēšanas tvērumā.";

f) panta 8. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā pievieno šādu c) apakšpunktu:

"c) panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto nozīmīgo iestāžu sarakstu.";

ii) iekļauj šādu otro daļu:

"Šā punkta c) apakšpunkta nolūkos, nosakot nozīmīgo iestāžu sarakstu, EBI ņem vērā proporcionalitātes apsvērumus.";

[*12] Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).

(16) direktīvas 85. panta 1. punktu groza šādi:

"1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno politiku un procesus, lai novērtētu un pārvaldītu operacionālā riska darījumus, tostarp riskus, kas izriet no ārpakalpojumiem, un lai segtu retus notikumus ar būtisku ietekmi. Iestādes precizē, kas ir operacionālais risks šīs politikas un procedūru vajadzībām.";

(17) iekļauj jaunu 87.a pantu:

"87.a pants

Vides, sociālie un pārvaldības riski

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm saskaņā ar savu stingro pārvaldības kārtību, tostarp 74. panta 1. punktā paredzēto riska pārvaldības sistēmu, ir stabilas stratēģijas, politika, procesi un sistēmas vides, sociālo un pārvaldības risku noteikšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai atbilstošā laikposmā.

2. Šā panta 1. punktā minētās stratēģijas, politika, procesi un sistēmas ir samērīgas ar iestādes uzņēmējdarbības modeļa un darbības jomas vides, sociālo un pārvaldības risku mērogu, būtību un sarežģītību, un ņem vērā vismaz 10 gadu īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa perspektīvu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes testē savu noturību pret vides, sociālo un pārvaldības faktoru ilgtermiņa negatīvo ietekmi gan bāzes scenārijā, gan nelabvēlīgos scenārijos noteiktā laikposmā, sākot ar klimatiskajiem faktoriem. Attiecībā uz testēšanu kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes iekļauj vairākus vides, sociālos un pārvaldības scenārijus, kuros atspoguļota vides un sociālo pārmaiņu un ar to saistītās publiskās politikas iespējamā ietekme uz ilgtermiņa uzņēmējdarbības vidi.

4. Kompetentās iestādes novērtē un uzrauga iestāžu prakses attīstību attiecībā uz to vides, sociālo un pārvaldības stratēģiju un riska pārvaldību, tostarp plānus, kas jāsagatavo saskaņā ar 76. pantu, kā arī panākto progresu un riskus, lai pielāgotu savus uzņēmējdarbības modeļus attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem vai plašākām tendencēm pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku, ņemot vērā ar ilgtspēju saistītu produktu piedāvājumu, pārejas finansējuma politiku, saistīto aizdevumu izsniegšanas politiku un ar vidi, sociālo jomu un pārvaldību saistītus mērķus un ierobežojumus.

5. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu:

a) obligātos standartus un atsauces metodoloģijas vides, sociālo un pārvaldības risku noteikšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai;

b) saskaņā ar 76. pantu sagatavojamo plānu saturu, kurā ietver konkrētus grafikus un starpposma kvantitatīvi nosakāmos mērķrādītājus un starpposma mērķrādītājus, lai novērstu riskus, ko rada iestāžu uzņēmējdarbības modeļa un stratēģijas neatbilstība attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem vai plašākas pārejas tendences uz ilgtspējīgu ekonomiku saistībā ar vides, sociālajiem un pārvaldības faktoriem;

c) kvalitatīvus un kvantitatīvus kritērijus, lai novērtētu vides, sociālo un pārvaldības risku ietekmi uz iestāžu finanšu stabilitāti īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā;

d) kritērijus 3. punktā minēto scenāriju un metožu noteikšanai, tostarp parametrus un pieņēmumus, kas izmantojami katrā no scenārijiem un konkrētajiem riskiem.

EBI publicē minētās pamatnostādnes līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas]. EBI regulāri atjaunina minētās pamatnostādnes, lai atspoguļotu progresu, kas panākts vides, sociālo un pārvaldības faktoru mērīšanā un pārvaldībā, kā arī Savienības ilgtspējas politikas mērķu attīstību.";

(18) direktīvas 88. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) vadības struktūras priekšsēdētājs, kas pilda iestādes uzraudzības funkciju, nedrīkst vienlaikus pildīt izpilddirektora funkcijas tajā pašā iestādē.";

b) direktīvas 88. pantam pievieno šādu 3. punktu:

"3. Dalībvalstis nodrošina, ka iestādes sagatavo, uztur un atjaunina individuālus paziņojumus, kuros izklāstīti katra vadības struktūras locekļa, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju uzdevumi un pienākumi, kā arī pienākumu izklāsts, tostarp detalizēta informācija par ziņošanas kārtību un atbildības jomām, kā arī par personām, uz kurām attiecas 74. panta 1. punktā minētie pārvaldības pasākumi, un par viņu pienākumiem, ko apstiprinājusi vadības struktūra.

Dalībvalstis nodrošina, ka paziņojumi par pienākumiem un pienākumu izklāsts tiek laikus darīti pieejami un pēc pieprasījuma paziņoti kompetentajām iestādēm.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, ar kurām nodrošina šā punkta īstenošanu un tā konsekventu piemērošanu. EBI

izdod minētās pamatnostādnes līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].";

(19) direktīvas 91. pantu aizstāj ar šādu:

"91. pants

Piemērotības kritēriji vienību vadības struktūras locekļiem

1. Iestādēm un finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas apstiprinātas saskaņā ar 21.a panta 1. punktu ("vienības"), ir galvenā atbildība par to, lai nodrošinātu, ka vadības struktūras locekļiem vienmēr ir laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, lai veiktu savus pienākumus un izpildītu šā panta 2. līdz 8. punktā noteiktās prasības.

Kompetentās iestādes jo īpaši pārbauda, vai šā panta pirmajā daļā izklāstītie kritēriji un prasības joprojām ir izpildīti, ja tām ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar minēto iestādi tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka saistībā ar to pastāv paaugstināts risks.

2. Katrs vadības struktūras loceklis velta pietiekami daudz laika savu funkciju veikšanai vienībās.

3. Katrs vadības struktūras loceklis darbojas pēc godīguma, godprātības un neatkarības principa, lai nepieciešamības gadījumā efektīvi izvērtētu un apstrīdētu augstākā līmeņa vadības lēmumus un lai efektīvi pārraudzītu un uzraudzītu vadības lēmumu pieņemšanu. Būt par tādas kredītiestādes vadības struktūras locekli, kas ir pastāvīgi saistīta ar galveno iestādi, pats par sevi nav šķērslis, lai rīkotos neatkarīgi.

4. Vadības struktūrai ir kolektīvas zināšanas, prasmes un pieredze, lai spētu pienācīgi izprast iestādes darbības, kā arī ar to saistītos riskus īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, ņemot vērā vides, sociālos un pārvaldības faktorus. Vadības struktūras vispārējā sastāvā ir atspoguļota pietiekami plaša pieredze.

5. Nosakot to, cik vadošos amatus vienlaikus var ieņemt vadības struktūras loceklis, ņem vērā individuālos apstākļus un iestādes darbības būtību, mērogu un sarežģītību. Ja vien vadības struktūras locekļi nepārstāv dalībvalsts intereses, tādas iestādes vadības struktūras locekļi, kura ir nozīmīga iestādes lieluma, iekšējās organizācijas un būtības, darbības jomas un darbības sarežģītības ziņā, no 2014. gada 1. jūlija vienlaikus neieņem vairāk par vienu no šādām vadošo amatu kombinācijām:

a) viens izpilddirektora amats un divi direktora amati bez izpildpilnvarām;

b) četri direktora amati bez izpildpilnvarām.

6. Piemērojot 5. punktu, par vienu direktora amatu uzskata:

a) izpilddirektora vai direktora bez izpildpilnvarām amatus vienā un tajā pašā grupā;

b) izpilddirektora vai direktora bez izpildpilnvarām amatus vienā no šādām iestādēm:

   i) iestādēs, kas ir vienas un tās pašas institucionālās aizsardzības sistēmas locekles, ar noteikumu, ka ir izpildīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā izklāstītie nosacījumi;

ii) uzņēmumos, tostarp nefinanšu sabiedrībās, kurās iestādei ir būtiska līdzdalība.

Piemērojot šā punkta a) apakšpunktu, grupa ir tādu uzņēmumu grupa, kas ir savstarpēji saistīti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/34/ES[*13] 22. pantā.

7. Direktora amatus organizācijās, kuru mērķi galvenokārt nav komerciāli, 5. punkta nolūkā neņem vērā.

8. Kompetentās iestādes var atļaut vadības struktūras locekļiem papildus 5. punkta a) un b) apakšpunktā minētajiem direktora amatiem ieņemt vienu direktora amatu bez izpildpilnvarām.

9. Vienības atvēl pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus vadības struktūras locekļu integrēšanai un apmācībai.

10. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes prasa, lai vienības un to attiecīgās iecelšanas komitejas, ja tādas ir izveidotas, vadības struktūras locekļu darbā pieņemšanas procesā iesaistītu plašu īpašību un kompetenču klāstu un šajā nolūkā ieviestu politiku, kas veicina vadības struktūras daudzveidību.

11. Kompetentās iestādes vāc informāciju, kas atklāta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un izmanto šo informāciju, lai salīdzinoši novērtētu daudzveidības praksi. Kompetentās iestādes sniedz EBI minēto informāciju. EBI izmanto minēto informāciju, lai salīdzinoši novērtētu daudzveidības praksi Savienības līmenī.

12. EBI izdod pamatnostādnes par:

(a) pietiekama laika veltīšanas jēdzienu, kas nepieciešams vadības struktūras loceklim, lai veiktu savas funkcijas, ņemot vērā konkrētos apstākļus un iestādes darbības būtību, mērogu un sarežģītību;

(b) vadības struktūras locekļa godīguma, integritātes un neatkarības jēdzienu, kā minēts 3. punktā;

(c) vadības struktūras atbilstošu kolektīvo zināšanu, prasmju un pieredzes jēdzienu, kā minēts 4. punktā;

(d) pietiekamu cilvēkresursu un finanšu resursu jēdzienu, kurus atvēl vadības struktūras locekļu integrēšanai un apmācībai, kā minēts 9. punktā;

(e) daudzveidības jēdzienu, kas jāņem vērā, atlasot vadības struktūras locekļus, kā minēts 10. punktā;

EBI izdod minētās pamatnostādnes līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

13. Šis pants un 91.a līdz 91.d pants neskar dalībvalstu noteikumus par darbinieku pārstāvību vadības struktūrā.”;

[*13] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK (OV L 182, 29.6.2013.).

(20) iekļauj šādu 91.a līdz 91.d pantu:

“91.a pants

Vadības struktūras locekļu piemērotības novērtējums, ko veic vienības

1. Vienības, kas minētas 91. panta 1. punktā, nodrošina, ka vadības struktūras locekļi vienmēr atbilst 91. panta 1. līdz 8. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām.

2. Pirms šie locekļi stājas amatā, vienības novērtē vadības struktūras locekļu piemērotību. Ja vienības, pamatojoties uz piemērotības novērtējumu, secina, ka attiecīgais loceklis neatbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, vienības nodrošina, ka attiecīgais loceklis nestājas attiecīgajā amatā.

Tomēr, ja ir absolūti nepieciešams nekavējoties aizvietot vadības struktūras locekli, vienības var novērtēt šādu aizvietotāju piemērotību pēc viņu stāšanās amatā. Vienībām jāspēj pienācīgi pamatot šādu tūlītēju aizvietošanu.

3. Vienības nodrošina, ka informācija par vadības struktūras locekļu piemērotību joprojām ir aktuāla. Pēc pieprasījuma vienības paziņo šo informāciju kompetentajām iestādēm.

4. Vienības, kas atjauno vadības struktūras locekļu pilnvaras, 15 darbdienu laikā pēc pilnvaru atjaunošanas rakstiski informē kompetentās iestādes.

91.b pants

Vienību vadības struktūras locekļu piemērotības novērtējums, ko veic kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes vienmēr novērtē, vai 91. panta 1. punktā minēto vienību vadības struktūras locekļi atbilst 91. panta 1. līdz 8. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām.

2. Lai veiktu 1. punktā minēto novērtējumu, vienības bez liekas kavēšanās iesniedz kompetentajām iestādēm attiecīgā vadības struktūras locekļa sākotnējo pieteikumu pēc tam, kad ir pabeigts iekšējais piemērotības novērtējums. Pieteikumam pievieno visu informāciju un dokumentāciju, kas kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai efektīvi veiktu piemērotības novērtējumu.

3. Kompetentās iestādes divu darbdienu laikā rakstiski apstiprina pieteikuma un 2. punktā prasītās dokumentācijas saņemšanu.

Kompetentās iestādes pabeidz 1. punktā minēto novērtējumu 80 darbdienu laikā (“vērtēšanas periods”), sākot no šā punkta pirmajā daļā minētā rakstiskā apstiprinājuma datuma.

4. Kompetentās iestādes, kas no vienībām pieprasa papildu informāciju vai dokumentāciju, tostarp intervijas vai uzklausīšanu, var pagarināt vērtēšanas periodu ne vairāk kā par 40 darbdienām. Tomēr vērtēšanas periods nepārsniedz 120 darbdienas. Papildu informācijas vai dokumentācijas pieprasījumu iesniedz rakstiski, un tas ir konkrēts. Vienības apstiprina papildu informācijas vai dokumentācijas pieprasījuma saņemšanu divu darbdienu laikā un sniedz pieprasīto papildu informāciju vai dokumentāciju 10 darbdienu laikā no dienas, kad no kompetentajām iestādēm saņemts rakstisks apstiprinājums par pieprasījumu.

5. Tiklīdz vienībām vai attiecīgajam vadības struktūras loceklim ir zināmi jebkādi jauni fakti vai citi jautājumi, kas var ietekmēt vadības struktūras locekļa piemērotību, vienības par to bez liekas kavēšanās informē attiecīgās kompetentās iestādes.

6. Kompetentās iestādes atkārtoti nevērtē vadības struktūras locekļu piemērotību, kad viņu pilnvaras tiek atjaunotas, ja vien attiecīgā informācija, kas zināma

kompetentajām iestādēm, nav mainījusies un šādas izmaiņas var ietekmēt attiecīgā locekļa piemērotību.

7. Ja vadības struktūras locekļi pastāvīgi neatbilst 91. panta 1. līdz 8. punktā noteiktajām prasībām vai ja vienības neievēro šā panta 2. vai 4. punktā noteiktos pienākumus un termiņus, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras:

a) novērst to, ka šādi locekļi ir daļa no vadības struktūras;

b) atstādināt šādus locekļus no vadības struktūras;

c) pieprasīt attiecīgajām vienībām veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šāds loceklis ir piemērots attiecīgajam amatam.

8. Saskaņā ar 1. līdz 7. punktu kompetentās iestādes veic piemērotības novērtējumu pirms vadības struktūras locekļu stāšanās amatā šādās vienībās:

a) ES mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

b) dalībvalsts mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

c) galvenajā iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi vai kas uzrauga tai radniecīgas lielas iestādes;

d) patstāvīgā ES iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

e) attiecīgā meitasuzņēmumā;

f) dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās, dalībvalsts mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrībās, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās un ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrībās, kurām ir lielas iestādes vai attiecīgi meitasuzņēmumi to grupā.

Tomēr, ja ir absolūti nepieciešams nekavējoties aizvietot vadības struktūras locekli, kompetentās iestādes var veikt vadības struktūras locekļu piemērotības novērtējumu pēc viņu stāšanās amatā. Vienībām jāspēj pienācīgi pamatot šādu tūlītēju aizvietošanu.

9. Šā panta 2. punkta nolūkā EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē informāciju vai pavaddokumentus, kas jāiesniedz kompetentajām iestādēm piemērotības novērtējuma veikšanai.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

10. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par standarta veidlapām, veidnēm un procedūrām 2. punktā minētās informācijas sniegšanai.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

91.c pants

Piemērotības kritēriji un galveno funkciju veicēju novērtējums, ko veic vienības

1. Vienībām, kas minētas 91. panta 1. punktā, ir galvenā atbildība par to, lai nodrošinātu, ka galveno funkciju veicējiem ir laba reputācija, godīgums un integritāte un ka viņiem ir zināšanas, prasmes un pieredze, kas vajadzīgas, lai viņi vienmēr varētu veikt savus pienākumus.

2. Ja vienības, pamatojoties uz 1. punktā minēto novērtējumu, secina, ka attiecīgā persona neatbilst minētajā punktā izklāstītajām prasībām, tās neieceļ minēto personu par galveno funkciju veicēju. Vienības veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minētā amata pienācīgu darbību.

3. Vienības nodrošina, ka informācija par galveno funkciju veicēju piemērotību joprojām ir aktuāla. Pēc pieprasījuma vienības paziņo šo informāciju kompetentajām iestādēm.

91.d pants

Kompetento iestāžu veikts iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotības novērtējums

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes pirms iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora stāšanās amatā novērtē, vai viņi atbilst 91.c panta 1. punktā noteiktajiem piemērotības kritērijiem, ja šie vadītāji vai direktors ir jāieceļ amatā šādās vienībās:

a) ES mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

b) dalībvalsts mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

c) galvenajā iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi vai kas uzrauga tai radniecīgas lielas iestādes;

d) patstāvīgā ES iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

e) attiecīgā meitasuzņēmumā.

2. Lai novērtētu 1. punktā minēto iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotību, minētajā punktā norādītās vienības bez liekas kavēšanās iesniedz kompetentajām iestādēm attiecīgās personas sākotnējo pieteikumu pēc tam, kad ir pabeigts iekšējais piemērotības novērtējums. Pieteikumam pievieno visu informāciju un dokumentāciju, kas kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai efektīvi veiktu piemērotības novērtējumu.

3. Kompetentās iestādes divu darbdienu laikā rakstiski apstiprina pieteikuma un 2. punktā prasītās dokumentācijas saņemšanu.

Kompetentās iestādes novērtē iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotību 80 darbdienu laikā (“vērtēšanas periods”), sākot no pirmajā daļā minētā rakstiskā apstiprinājuma datuma.

4. Kompetentās iestādes, kas no 1. punktā minētajām vienībām pieprasa papildu informāciju vai dokumentāciju, tostarp intervijas vai uzklausīšanu, var pagarināt vērtēšanas periodu ne vairāk kā par 40 darbdienām. Tomēr vērtēšanas periods nepārsniedz 120 darbdienas. Papildu informācijas vai dokumentācijas pieprasījumu iesniedz rakstiski, un tas ir konkrēts. Vienības, kas minētas 1. punktā, divu darbdienu laikā apstiprina papildu informācijas vai dokumentācijas pieprasījuma saņemšanu un sniedz pieprasīto papildu informāciju vai dokumentāciju 10 darbdienu laikā no

dienas, kad no kompetentajām iestādēm saņemts rakstisks apstiprinājums par pieprasījumu.

5. Tiklīdz 1. punktā minētajām vienībām vai attiecīgajam vadības struktūras loceklim ir zināmi jebkādi jauni fakti vai citi jautājumi, kas var ietekmēt vadības struktūras locekļa piemērotību, minētajā punktā norādītās vienības par to bez liekas kavēšanās informē attiecīgās kompetentās iestādes.

6. Ja iekšējās kontroles funkciju vadītāji un finanšu direktors neatbilst 91.c panta 1. punktā noteiktajām prasībām vai ja šā panta 1. punktā minētās vienības neievēro šā panta 2. un 4. punktā noteiktos pienākumus un termiņus, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir vajadzīgās pilnvaras, lai:

a) neļautu šādiem vadītājiem vai direktoram veikt savus pienākumus;

b) atbrīvotu no pienākumu pildīšanas šādus vadītājus vai direktoru;

c) pieprasītu 1. punktā minētajām vienībām veikt attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgie vadītāji vai direktors ir piemēroti attiecīgajam amatam.

7. Šā panta piemērošanas nolūkā EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, kurā precizē informāciju vai pavaddokumentus, kas jāiesniedz kompetentajām iestādēm piemērotības novērtējuma veikšanai.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras pieņemt pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10. līdz 14. pantu.

8. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu par standarta veidlapām, veidnēm un procedūrām 2. punktā minētās informācijas sniegšanai.

EBI iesniedz šo īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].

Komisija ir pilnvarota pieņemt pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

9. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, ar ko veicina šīs direktīvas 91.a līdz 91.d pantā noteikto procedūras prasību īstenošanu un konsekventu piemērošanu un to pilnvaru un darbību piemērošanu, kas jāveic kompetentajām iestādēm, kuras minētas šīs direktīvas 91.b panta 7. punktā un 91.d panta 6. punktā. EBI izdod minētās pamatnostādnes līdz [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas].";

(22) direktīvas 92. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"e) darbinieki, kas veic iekšējās kontroles funkcijas, ir neatkarīgi no uzņēmuma struktūrvienībām, kuras tie pārrauga, tiem ir pienācīgas pilnvaras un atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar viņu funkcijām, neatkarīgi no to uzņēmējdarbības jomu rezultātiem, kuras viņi kontrolē;

f) iekšējās kontroles funkciju augstākā līmeņa darbinieku atalgojumu tieši pārrauga 95. pantā minētā atalgojuma komiteja vai, ja šāda komiteja nav izveidota, – vadības struktūra, pildot uzraudzības funkcijas;";

b) panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) darba ņēmēji, kuriem ir vadītāja atbildība pār iestādes iekšējās kontroles funkcijām vai būtiskām uzņēmējdarbības vienībām;";

(23) direktīvas 94. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta g) apakšpunkta ii) punkta piekto ievilkumu aizstāj ar šādu:

"- iestāde bez kavēšanās informē kompetento iestādi par tās akcionāru, īpašnieku vai dalībnieku pieņemtajiem lēmumiem, tostarp par jebkādu apstiprinātu augstāku maksimālo attiecību saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, un kompetentās iestādes saņemto informāciju izmanto, lai salīdzinoši novērtētu iestāžu praksi šajā ziņā. Kompetentās iestādes sniedz EBI etalonus, un EBI tos publicē apkopotā veidā piederības dalībvalstī vienotā ziņošanas formātā. EBI var izstrādāt pamatnostādnes, lai atvieglotu šā ievilkuma īstenošanu un nodrošinātu savāktās informācijas konsekvenci;";

b) panta 2. punkta trešās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) vadības atbildību un iekšējās kontroles funkcijas;";

c) panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) iestādei, kas nav liela iestāde un kuras aktīvu vērtība vidēji un individuāli saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 četru gadu laikposmā tieši pirms kārtējā finanšu gada ir 5 miljardi EUR vai mazāka;";

(24) direktīvas 98. pantam pievieno šādu 9. punktu:

"9. Kompetento iestāžu veiktā pārskatīšana un vērtēšana ietver novērtējumu par iestāžu pārvaldības un riska pārvaldības procesiem saistībā ar vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem, kā arī par iestāžu pakļautību vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem. Nosakot iestāžu procesu un riska darījumu atbilstību, kompetentās iestādes ņem vērā minēto iestāžu uzņēmējdarbības modeļus.";

(25) direktīvas 100. pantam pievieno šādu 3. un 4. punktu:

"3. Iestādes un visas trešās personas, kas rīkojas, konsultējoties ar iestādēm, atturas no darbībām, kas var vājināt stresa testu, piemēram, salīdzinošā novērtēšana, informācijas apmaiņa savā starpā, vienošanās par kopīgu rīcību vai to iesniegumu optimizācija stresa testos. Neskarot citus attiecīgos noteikumus, kas paredzēti šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, kompetentajām iestādēm ir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai atklātu minētās darbības.

4. EBI, EAAPI un EVTI ar apvienotās komitejas starpniecību, kas minēta 54. pantā Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010, izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka vides, sociālo un pārvaldības risku stresa testos tiek integrēti konsekvences, ilgtermiņa apsvērumi un kopīgi novērtēšanas metodiku standarti. Vides, sociālo un pārvaldības risku stresa testēšana, ko veic kompetentās iestādes, būtu jāsāk ar faktoriem, kas saistīti ar klimatu. EBI, EAAPI un EVTI ar apvienotās komitejas starpniecību, kas minēta 54. pantā Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010, pēta, kā sociālos un ar pārvaldību saistītos riskus var integrēt stresa testos.";

(26) direktīvas 104. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Piemērojot šīs direktīvas 97. pantu, 98. panta 4.,5. un 9. punktu, 101. panta 4. punktu un 102. pantu un piemērojot Regulu (ES) Nr. 575/2013, kompetentajām iestādēm ir vismaz pilnvaras:";

ii) pievieno šādu m) apakšpunktu:

"m) pieprasīt iestādēm samazināt riskus, ko rada iestāžu neatbilstība attiecīgajiem Savienības politikas mērķiem un plašākas pārejas tendences saistībā ar vides, sociālajiem un pārvaldības faktoriem īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, tostarp veicot korekcijas to uzņēmējdarbības modeļos, pārvaldības stratēģijās un riska pārvaldībā.";

b) pievieno šādu 3. punktu:

"3. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu, kā kompetentās iestādes var noteikt, ka Regulas (ES) Nr. 575/2013 381. pantā minētie iestāžu kredīta vērtības korekcijas (*CVA*) riski rada pārmērīgus riskus minēto iestāžu stabilitātei.";

(27) direktīvas 104.a pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja ir nepieciešams papildu pašu kapitāls, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas nav pietiekami segts ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, kompetentās iestādes nosaka šā panta 1. punkta a) apakšpunktā prasītā papildu pašu kapitāla līmeni kā starpību starp kapitālu, kas uzskatāms par pietiekamu saskaņā ar šā panta 2. punktu, izņemot tā piekto daļu, un attiecīgajām pašu kapitāla prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešajā un septītajā daļā.";

b) pantam pievieno šādu 6. un 7. punktu:

"6. Ja iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, piemēro šādus noteikumus:

a) papildu pašu kapitāla nominālā summa, ko saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu pieprasa iestādes kompetentā iestāde, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, nepalielinās, ja iestādēm kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība;

b) iestādes kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās un ne vēlāk kā līdz nākamā pārskatīšanas un vērtēšanas procesa beigu datumam pārskata papildu pašu kapitālu, ko tā pieprasījusi no iestādes saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un atceļ visas tā daļas, kas dubulti uzskaitītu riskus, kurus jau pilnībā sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

Piemērojot šo pantu un šīs direktīvas 131. un 133. pantu, uzskata, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, ja iestādes kopējā riska darījumu vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punkta a) apakšpunktu, pārsniedz tās kopējo riska darījumu summu pirms

minimālās robežvērtības piemērošanas, kas aprēķināta saskaņā ar minētās regulas 92. panta 4. punktu.

7. Šā panta 2. punkta vajadzībām, kamēr iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, iestādes kompetentā iestāde nenosaka papildu pašu kapitāla prasību, kas divkārši uzskaitītu riskus, kurus jau pilnībā sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.";

(28) direktīvas 106. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts pilnvaro kompetentās iestādes pieprasīt iestādēm:

a) publicēt Regulas (ES) Nr. 575/2013 astotajā daļā minēto informāciju biežāk nekā reizi gadā un noteikt termiņus lielu iestāžu un citu iestāžu izpaužamās informācijas iesniegšanai EBI, lai to publicētu centralizētā EBI tīmekļa vietnē;

b) centralizētai informācijas atklāšanai vai iestāžu finanšu pārskatiem izmantot īpašus plašsaziņas līdzekļus un vietas publikācijām, kas nav EBI tīmekļa vietne.";

(29) direktīvas 121. pantu aizstāj ar šādu:

"Neskarot noteikumus, ko piemēro finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai, kas apstiprināta saskaņā ar 21.a panta 1. punktu, dalībvalstis pieprasa, lai finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības vadības struktūras locekļiem būtu pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kā minēts 91. panta 1. punktā, minēto pienākumu veikšanai, ņemot vērā finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības īpašo lomu.'';

(30) direktīvas VII sadaļas 3. nodaļā iekļauj šādu 0. iedaļu:

"0. IEDAĻA

ŠĪS NODAĻAS PIEMĒROŠANA IEGULDĪJUMU BROKERU SABIEDRĪBU GRUPĀM

110.a pants

Piemērošanas joma ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

Šo nodaļu piemēro ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/2033* 4. panta 1. punkta 25) apakšpunktā, ja uz vismaz vienu minētās grupas ieguldījumu brokeru sabiedrību attiecas Regula (ES) Nr. 575/2013 saskaņā ar Regulas (ES) 2019/2033*[14] 1. panta 2. punktu.

Šo nodaļu nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām, kurās nevienai ieguldījumu brokeru sabiedrībai šajā grupā nepiemēro Regulu (ES) Nr. 575/2013 saskaņā ar Regulas (ES) 2019/2033 1. panta 2. punktu.";

_____

*[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/2033 (2019. gada 27. novembris) par ieguldījumu brokeru sabiedrību prudenciālās uzraudzības prasībām un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 575/2013, (ES) Nr. 600/2014 un (ES) Nr. 806/2014 (OV L 314, 5.12.2019., 1. lpp.).";

(31) direktīvas 131. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktā pievieno šādu daļu:

"Ja C-SNI kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, tās kompetentā vai norīkotā iestāde attiecīgi pārskata iestāžu C-SNI rezervju prasību, lai pārliecinātos, ka tās kalibrēšana joprojām ir atbilstīga.";

b) panta 5.a punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Sešu nedēļu laikā pēc šā panta 7. punktā minētā paziņojuma saņemšanas ESRK sniedz Komisijai atzinumu par to, vai C-SNI rezerve ir uzskatāma par atbilstīgu. EBI var arī sniegt Komisijai atzinumu par rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16.a panta 1. punktu.";

c) panta 15. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja sistēmiskā riska rezervju normas, kas aprēķināta 133. panta 10., 11. vai 12. punkta vajadzībām, un C-SNI rezervju normas vai G-SNI rezervju normas, kuras piemēro tai pašai iestādei, summa būtu lielāka par 5 %, piemēro šā panta 5.a punktā izklāstīto procedūru. Šā punkta nolūkos, ja lēmums noteikt sistēmiskā riska rezerves, C-SNI rezerves vai G-SNI rezerves samazina vai nemaina nevienu no iepriekš noteiktajām normām, šā panta 5.a punktā izklāstīto procedūru nepiemēro.";

(32) direktīvas 133. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka finanšu sektoram vai vienai vai vairākām minētā sektora apakšgrupām ir iespējams noteikt pirmā līmeņa pamata kapitāla sistēmiskā riska rezerves visiem riska darījumiem vai to apakšgrupām, kā minēts šā panta 5. punktā, lai novērstu un mazinātu makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013 un šīs direktīvas 130. un 131. pants, proti, finanšu sistēmas traucējumu risku, kam var būt nopietna negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī.";

b) pievieno šādu 2.a punktu:

"2.a Ja iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, piemēro abus turpmāk minētos noteikumus:

a) pirmā līmeņa pamata kapitāla summu, kas tai ir vajadzīga saskaņā ar pirmo daļu, ierobežo par šādu summu:

$$r_T \cdot E_T^* + \sum_i r_i \cdot E_i^*$$

kur:

E_T = iestādes kopējo riska darījumu vērtība, kam nav piemērota minimālā robežvērtība, ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 4. punktu;

E_i = iestādes kopējo riska darījumu vērtība, kam nav piemērota minimālā robežvērtība riska darījumu apakšgrupai "i", ko aprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 4. punktu;

r_T, r_i = r_T un r_i, kā definēts pirmajā daļā.

b) attiecīgi kompetentā vai norīkotā iestāde bez liekas kavēšanās pārskata attiecīgi sistēmiskā riska rezervju normas vai normu kalibrēšanu, lai nodrošinātu, ka tās joprojām ir atbilstīgas un dubulti neuzskaita riskus, kurus jau sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

Šā punkta a) apakšpunktā minēto aprēķinu piemēro, līdz norīkotā iestāde ir pabeigusi b) apakšpunktā izklāstīto pārskatīšanu un publicējusi jaunu lēmumu par sistēmiskā riska rezervju normas vai normu kalibrēšanu saskaņā ar šajā pantā izklāstīto procedūru. No minētā brīža a) apakšpunktā minēto maksimālo robežvērtību vairs nepiemēro.";

c) panta 8. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) sistēmiskā riska rezervi neizmanto, lai segtu turpmāk minētos riskus:

i) riskus, uz ko attiecas 130. un 131. pants;

ii) riskus, kas ir pilnībā segti ar aprēķinu, kurš noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktā.";

d) panta 9. punktam pievieno šādu g) apakšpunktu:

"g) to, kā Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktā noteiktais aprēķins ietekmē attiecīgi sistēmiskā riska rezervju normas vai normu kalibrēšanu, ko kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde plāno noteikt.";

e) panta 11. un 12. punktu aizstāj ar šādiem:

"11. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienotu sistēmiskā riska rezervju normu līmenī, kas ir augstāks par 3 % un nepārsniedz 5 % attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde, kura nosaka minētās rezerves, paziņojumā, ko sniedz saskaņā ar 9. punktu, lūdz Komisijas un ESRK atzinumus.

ESRK mēneša laikā no 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezervju norma vai normas ir uzskatāmas par atbilstīgām. Komisija divos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas, ņemot vērā ESRK sniegto novērtējumu, sniedz atzinumu par to, vai tā uzskata, ka sistēmiskā riska rezervju norma vai normas neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā un tādējādi neveido vai nerada šķērsli pienācīgai iekšējā tirgus darbībai.

Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde, kura nosaka minētās sistēmiskā riska rezerves, ievēro minēto atzinumu vai sniedz iemeslus, kādēļ tā to nedarīs.

Ja viena vai vairākas iestādes, uz kurām attiecas viena vai vairākas sistēmiskā riska rezervju normas, ir tāda mātesuzņēmuma, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, meitasuzņēmums, ESRK un Komisija savos atzinumos arī apsver, vai sistēmiskā riska rezervju normas vai normu piemērošana minētajām iestādēm ir uzskatāma par atbilstīgu.

Ja meitasuzņēmuma un mātesuzņēmuma kompetentās vai norīkotās iestādes nepiekrīt sistēmiskā riska rezervju normai vai normām, kas piemērojamas minētajai iestādei, un ja negatīvu atzinumu sniedz gan Komisija, gan ESRK, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde var nodot šo jautājumu EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Lēmumu noteikt sistēmiskā riska rezervju normu vai normas minētajiem riska darījumiem aptur līdz brīdim, kad EBI būs pieņēmusi lēmumu.

Piemērojot šo punktu, šā punkta pirmajā daļā minētajās robežvērtībās neieskaita tādas sistēmiskā riska rezervju normas atzīšanu, ko cita dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 134. pantu.

12. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienoto sistēmiskā riska rezervju normu, kas attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem pārsniedz 5 %, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde pirms sistēmiskā riska rezervju īstenošanas lūdz Komisijas atļauju.

ESRK sešās nedēļās pēc šā panta 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezerves ir uzskatāmas par atbilstīgām. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par minētajām sistēmiskā riska rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16.a panta 1. punktu sešu nedēļu laikā pēc paziņojuma saņemšanas.

Komisija trīs mēnešos pēc 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESRK un EBI sniegto novērtējumu un pārliecinājusies, ka sistēmiskā riska rezervju norma vai normas neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā un tādējādi neveido vai nerada šķērsli pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pieņem aktu, ar ko kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā norīkotajai iestādei atļauj pieņemt ierosināto pasākumu.

Piemērojot šo punktu, šā punkta pirmajā daļā minētajā robežvērtībā neieskaita tādas sistēmiskā riska rezervju normas atzīšanu, ko cita dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 134. pantu.”;

(33) direktīvas 142. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“c) pašu kapitāla palielināšanas plānu un grafiku ar mērķi pilnībā izpildīt apvienoto rezervju prasību vai attiecīgā gadījumā sviras rādītāja rezervju prasību;”;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Kompetentā iestāde novērtē kapitāla saglabāšanas plānu un to apstiprina tikai tad, ja tā uzskata, ka šā plāna īstenošana, visticamāk, saglabās vai piesaistīs pietiekamu kapitālu, lai ļautu iestādei nodrošināt tās apvienoto rezervju prasību vai attiecīgā gadījumā sviras rādītāja rezervju prasību laikposmā, ko kompetentā iestāde uzskata par atbilstīgu.”;

c) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) īsteno savas pilnvaras saskaņā ar 102. pantu, lai piemērotu stingrākus peļņas sadales ierobežojumus, nekā attiecīgi paredzēts 141. un 141.b pantā.";

(34) direktīvas 161. panta 3. punktu svītro.

2. pants

Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvu 2014/59/ES[*15] groza šādi:

(35) direktīvas 27. pantā pievieno šādu 6., 7. un 8. punktu:

"6. Kad saskaņā ar šo pantu un šīs direktīvas 28. pantu tiek iecelti jauni vadības struktūras vai augstākās vadības locekļi, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes tikai pēc stāšanās amatā veic vadības struktūras locekļu novērtējumu, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 91.b panta 1. punktā, un galveno funkciju veicēju novērtējumu, kā noteikts minētās direktīvas 91.d panta 1. punktā.

Direktīvas 2013/36/ES 91.a panta 2. punkts un 91.c panta 2. punkts neattiecas uz pirmajā daļā minētās vadības struktūras vai augstākās vadības jaunu locekļu iecelšanu.

7. Kompetentās iestādes nodrošina to, ka tās bez liekas kavēšanās veic 6. punktā minētos novērtējumus. Tās pabeidz novērtējumus vēlākais 20 darbdienu laikā no dienas, kad tās saņēmušas paziņojumu par iecelšanu amatā.

8. Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē noregulējuma iestādi par 6. punktā minēto novērtējumu rezultātiem.";

(36) direktīvas 34. pantā pievieno šādu 7., 8. un 9. punktu:

"7. Kad saskaņā ar šo pantu un šīs direktīvas 63. pantu tiek iecelti jauni vadības struktūras vai augstākās vadības locekļi, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes tikai pēc stāšanās amatā veic vadības struktūras locekļu novērtējumu, kā noteikts Direktīvas 2013/36/ES 91.b panta 1. punktā, un galveno funkciju veicēju novērtējumu, kā noteikts minētās direktīvas 91.d panta 1. punktā.

Direktīvas 2013/36/ES 91.a panta 2. punkts un 91.c panta 2. punkts neattiecas uz pirmajā daļā minētās vadības struktūras vai augstākās vadības jaunu locekļu iecelšanu.

Pirmo un otro daļu piemēro arī saskaņā ar 41. pantu iecelto pagaidu iestādes vadības struktūras locekļu novērtēšanai tūlīt pēc noregulējuma darbības veikšanas.

8. Kompetentās iestādes nodrošina to, ka tās bez liekas kavēšanās veic 7. punktā minētos novērtējumus. Tās pabeidz novērtējumus vēlākais 20 darbdienu laikā no dienas, kad tās saņēmušas paziņojumu par iecelšanu amatā.

9. Kompetentās iestādes bez liekas kavēšanās informē noregulējuma iestādi par 7. punktā minēto novērtējumu rezultātiem.

[*15] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

3. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis vēlākais līdz [PB lūgums ievietot datumu = 18 mēneši pēc šīs grozošās direktīvas spēkā stāšanās dienas] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

   Tās piemēro minētos noteikumus no [PB lūgums ievietot datumu = 1 diena pēc šīs grozošās direktīvas transponēšanas dienas].

   Tomēr noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību 1. panta 8. punktā paredzētajiem grozījumiem par trešo valstu filiāļu prudenciālo uzraudzību, piemēro no [PB lūgums ievietot datumu = 12 mēneši no šīs grozošās direktīvas piemērošanas dienas].

   Atkāpjoties no iepriekšējās daļas, dalībvalstis piemēro Direktīvas 2013/36/ES VI sadaļas 1. nodaļas II iedaļas 4. apakšiedaļas noteikumus par pārskatu sniegšanu par trešo valstu filiālēm, kas iekļauti ar šo direktīvu, no piemērošanas dienas, kas noteikta šā panta otrajā daļā.

   Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

4. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

5. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā – priekšsēdētājs	*Padomes vārdā – priekšsēdētājs*